XPONIKA הונרת XPONIKA

ΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 107 = ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 1989 = ΕΛΟΥΛ - ΤΙΣΡΙ 5750

בנו בתים ושבו...ודרשו את־שלום העיר

Οικοδομήσατε οίκους και κατοικήσατε... και επιζητήσατε την ειρήνη της πόλεως. (Γερεμίας 29: 5 - 7)

"Αισθάνομαι όχι απλώς φίλος αλλά κάτι περισσότερον, οιονεί ως αδελφός εν τη πίστει περί του ενός Θεού μετά του ισραηλιτικού λαού".

Του Καθηγητή κ. ΚΩΝ. ΜΠΟΝΗ, Ακαδημαϊκού

Ένας από τους κορυφαίους Έλληνες πνευματικούς ανθρώπους που δεν έχουν ανάγκη παρουσιάσεως και προβολής είναι ασφαλώς ο πρ. Πρόεδρος της Ακαδημίας Αθηνών Καθηγητής κ. Κων. Μπόνης. Το βαθυστόχαστο πολύτομο έργο του, προϊόν μελέτης και ερεύνης μιας ολόχληρης ζωής, αποτελεί πολυτιμότατο τεχμήριο της ελληνικής γραμματείας πάνω σε θέματα της Βίβλου. Επί πλέον ο Καθηγητής κ. Μπόνης διαθέτει ένα άλλο μεγάλο προσόν: τις πρωτοποοιαχές επιστημονιχές του απόψεις, επειδή ακοιβώς είναι τεκμηριωμένες, δεν διστάζει να τις παραθέτει χωρίς να λογαοιάζει σχοπιμότητες. Εργάζεται με βάση την Αλήθεια και μόνον.

Ο χ. Μπόνης σ' όλες τις εργασίες του χηρύσσει τις αδιαμφισβήτητες πνευματιχές σχέσεις μεταξύ Εβραϊσμού χαι Χρι-

στιανισμού.

Ποο μηνών ο Καθηγητής Μπόνης έλαβε από τον Οικουμενικό Πατοιάρχη Κωνσταντινουπόλεως κ. Δημήτριο τον τίτλο του Εντιμολογιωτάτου 'Αρχοντος Διδασκάλου του Ευαγγελίου.

Κατά την επίδοση του τίτλου, παρουσία του Μητροπολίτου Φιλαδελφείας ως εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριάρχου, ο Καθηγητής Μπόνης είπε μεταξύ άλλων:

Σεβασμιώτατε,

"Στρέφω προς εμαυτόν, κρίνων άμα εμαυτόν. Ανεδέχθην την θεραπείαν ενός επί μέρους κλάδου της Θεολογίας, κατά συγκατάβασιν θείαν. Μάλιστα μετά διετείς σπουδάς εν τη Νομική Σχολή του Παν/μί-

ου Αθηνών. Πολλοί παράγοντες έξωθεν με παρώθησαν να αναδεχθώ το έργον. Εν αρχή μετά ζήλου, αλλ' ου κατ' επίγνωσιν. Βαθμηδόν ηνοίχθησαν οι οφθαλμοί μου και αντελήφθην την αδυναμίαν μου, αλλά και την έλλειψιν όλων των απαραιτήτων προσόντων δια την ανάληψιν του τόσον υψηλού, αλλά και τόσον υπευθύνου έργου έναντι του Θεού και των συνανθρώπων μου. Εν ταπεινώσει εδεήθην εις τον Κύριον να με συγχωρήση και να αναπληρώση δια της Θείας Του Χάριτος τας ελλείψεις και τας αδυναμίας μου. Και ήρχισα τότε να οιχοδομώ τον οικίσκον του Πατερικού κλάδου της Θεολογίας, μάλιστα μετά τετραετείς σπουδάς μετεχπαιδεύσεως ως υπότροφος του κράτους εν Γερμανία. Ήρχισα να οικοδομώ δια των συγγραφών μου, αλλά πάντοτε εν φόβω Θεού! Τώρα βλέπω εφαρμοζομένους και εις εμέ τους λόγους του θεοπνεύστου αποστόλου Παύλου: "Η γνώσις φυσιοί, η δε αγάπη οικοδομεί" (Α' Κορ. 8,1). Βλέπω ότι κινδυνεύω να διολισθήσω δια της ορθολογικότητος εις εποκλειστικήν μονομέρειαν ερμηνείας των διδασκαλιών των Αγίων Γραφών, ουχί βεβαίως απομαχουνόμενος της ορθοδόξου πίστεώς μου, αλλά μη αναγνωρίζων, ως θα έπρεπε και ως θα ώφειλον, τας Αληθείας, τας ενυπαρχούσας εις όλας τας θρησκείας και εντελώς ιδιαιτέρως εις την Ιουδαϊκήν. Βαθμηδόν ο Κύριος μου ήνοιξε τους οφθαλμούς και ήρχισα να αναγνωρίζω ότι, σχεδόν τα πάντα τα του Ευαγγελίου στηρίζονται και εκπηγάζουν εκ της θρησκείας των Ιουδαίων, εκ του ιερού και θεοπνεύστου βιβλίου της Π.Δ. Διό και ιδιαιτέρως ήρχισα να προσεγγίζω το πνεύμα και τα διδάγματα του ισραηλιτικού λαού

Συνέχεια στη σελ. 39

Θεσσαλονίκη: 10 Απριλίου 1940

Αναμνήσεις από το 1940

Του κ. ΙΣΑΑΚ ΡΟΥΣΣΟ

28η του Οκτώβρη του 1940 με βρήκε κληρωτό στο 10ο λόχο του 19ου Συν/τος πεζικού στας Σέρρας όπου γεννήθηκα.

Αρχικά το Σύνταγμα πέρασε την 'Ανω Βροντού στα βουλγαρικά σύνορα και αρχές του Γενάρη 1941 όλη η VI Μεραρχία Σερρών περάσαμε στην Αλβανία. Η πρώτη επαφή με τους Ιταλούς ήταν το Πόγραδετς, όπου ουσαστικά οι πολεμικές επιχειρήσεις είχανε μικρή εξέλιξη. Αφού πήραμε τη γεύση του μπαρουτιού τραβήξαμε για το κεντρικό μέτωπο. Εκεί οι μάχες ήταν σφοδρές, συνάδερφοι πέσανε, πολλοί τραυματίες και κρυοπαγήματα, ώσπου το Σύνταγμα πήρε διαταγή να περάσει στη δεύτερη γραμμή παραδίδοντας τα πρόχειρα χαρακώματα σε άλλη μονάδα.

Μέσα στο βαθύ σχοτάδι της Αλβανίας έγινε η ανταλλαγή, εμείς στα όπισθεν και οι άλλοι μπροστά.

'Αξαφνα άκουσα το λοχαγό της καινούργιας μονάδας να διατάζει: "Εμπρός, "Σύνταγμα Κοέν". Η λέξη Κοέν με γέμισε περιέργεια και ήθελα να διαπιστώσω γιατί ο λοχαγός έδωσε τέτοια διαταγή. Έπιασα τον πρώτο στρατιώτη που βρέθηκε μπροστά μου πηγαίνοντας στην αντίθετη κατεύθυνση και τον ρώτησα γιατί ο λοχαγός διέταξε Σύν/μα Κοέν.

Με μεγάλη έχπληξη χι όλως τυχαία ο στρατιώτης ήταν ένας παλιός μου φίλος ο Δαβίδ Ζαρά, από τη Θεσσαλονίχη. Εννοείται ότι στα πεταχτά αγκαλιαστήκαμε και μούπε σύντομα "οι περισσότεροι στρατιώτες στο Σύνταγμα είναι Ισραηλίτες της Θεσ/νίχης και οι πιο πολλοί έχουν το επίθετο Κοέν". Ο Δαβίχος, όπως συνήθιζα να τον φωνάζω όταν συναντιόμαστε πότε στις Σέρρες και πότε στη Θεσ/νίχη ακολούθησε τρέχοντας το λόχο του για την πρώτη γραμμή και εγώ με το λόχο μου στα όπισθεν.

Ξημερωθήκαμε σ' ένα δάσος μακριά από τις μάχες: ήταν η 14 Μαρτίου 1941. Οι Ιταλοί με επικεφαλής τον Μουσσολίνι άρχισαν μια τρομερή αντεπίθεση με σκοπό να καταλάβουν τα υψώματα από τα ελληνικά χέρια, αλλά δεν τα κατάφεραν. Ασφαλώς πολλά γράφτηκαν για την άκαρπη προσπάθεια του Μπενίτο Μουσσολίνι το γεγονός είναι ότι το "Σύνταγμα Κοέν" αποδεκατίστηκε.

Τον Απρίλη του '41 άρχισαν οι Γερμανοί να μπαίνουν στην Ελλάδα. Ο ελληνικός στρατός αποχώρησε από την Αλβανία και οι στρατιώτες σκορπισμένοι πήραμε το δρόμο για τα σπίτια μας. Κάτω από το Μέτσοβο και κοντά στην Καλαμπάκα σ' ένα σημείο που λέγεται Κερασιά, μπροστά από ένα ρηχό και φαρδύ ποτάμι πιάσανε οι Γερμανοί μια γέφυρα και μας κράτησαν σ' ένα κοντινό ποτάμι για να μην εμποδίσουμε την προέλασή τους εντός της Ελλάδος.

Εχεί μαζευτήκαμε χιλιάδες στρατιώτες και μια μέρα γνώρισα κάποιον από το "Σύνταγμα Κοέν". Έμαθα απ' αυτόν ότι ο φίλος μου Δαβίδ Ζαρά έπεσε στη μάχη όπως και πολλοί άλλοι.

Σήμερα βρίσκομαι στο Ισραήλ όπου εγκαταστάθηκα το 1946.

47 χρόνια μετά από τον πόλεμο τα γράφω όλ' αυτά και σε περίληψη στη μνήμη του αγαπητού μου φίλου Δαβίκου, στη μνήμη των συναδέρφων του από το "Σύνταγμα Κοέν" και στη μνήμη όλων των Ελλήνων Ηρώων που έγραψαν με το άλικο αίμα τους το έπος της Αλβανίας.

Ελληνες Εβραίοι εθελονταί στο Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο

Του κ. ΒΑΣ. Ι. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ, Αντιστρατήγου έ.α.

μείς οι Έλληνες, εκ πεποιθήσεως και παραδόσεως, αλλά και εξ ιστορικής αποστολής του γένους, όταν την 0445 ώραν της 1ης Σεπτεμβρίου του 1939 ερρίπτοντο οι πρώτοι πυροβολισμοί στα γερμανοπολωνικά σύνορα δεν εδιστάσαμε. Και όταν το ένα μετά το άλλο τα κράτη της Ευρώπης συνετρίβοντο και οι λαοί των γονάτιζαν χτυπημένοι ή και για να "προσκυνήσουν", εμείς δεν εκάμψαμε καν τον αυχένα και όταν την αυγή της 28ης Οκτωβρίου γτυπούσε την πόρτα μας ένας αυθάδης ληστής, απόγονος του Αιμιλίου Παύλου, δεν ορροδήσαμε προ των 8.000.000 λογχών και πάλι την αυγή της 6ης Απριλίου του 1941, όταν ο οργισμένος αρχηγός των Ναζί - Ούνων απέβαλε κάθε αίσθημα και αυτή την εντροπή και χτυπούσε τον ήρωα πισώπλατα, πάλι είπαμε όχι.

Έτσι από τον Φεβρουάριο του 1940, στο Γ΄ Σύνταγμα βαρέως πυροβολικού, στου Παύλου Μελά στη Θεσ/νίκη, αρχίσαμε να μαζευόμαστε κάπου τριάντα δεκαοχτάχρονα παιδιά, εθελονταί για το πυροβολικό μας για να εκπαιδευτούμε και ετοιμασθούμε για τη θυσία. Ανάμεσά μας δύο Εβραιόπουλα από τη Θεσ/νίκη, ο Ηλίας Κοέν και ο Μορδάχ.

Μιχρός είχα αχούσα στα τραγούδια της Μεγάλης Εβδομάδας πως οι Εβραίοι είχαν αμαρτήσει γιατί ζήτησαν από τον Πόντιο Πιλάτο να σταυρώσει το Χριστό, αλλά ο πατέρας μου, που έχανε το μεσίτη στα χαπνά χάποιων Μεγίρ από τη Θεσ/νίχη μου είχε πει πως είναι χαλοί άνθρωποι χαι "σπαθί - τίμιοι" στις συμφωνίες τους. Κάνουν παζάρια, αλλά οτιδήποτε συμφωνήσουν είναι συμβόλαιο χαι γίνονται

καλοί φίλοι.

Με τ' ανάμεικτα αυτά συναισθήματα ενός άπειρου για την εποχή παιδιού, στις 7 Φεβρουαρίου 1940 κατατάχτηκα στον ουλαμό εθελοντών του Γ'Σ' Βαρέως Πυροβολικού. Με στόλιζαν ένα δίκοχο μισό μέτρο ψηλό, ένα όπλο πιο μακρύ από το μπόϊ μου, αλλά και ένα χαμόγελο αισιοδοξίας, όπως και του Μορδώχ (1 και 3 στη φωτογραφία). Κάπως φοβισμένος ο Κοέν (No2), έπιανε με τα δύο χεράκια

του το όπλο σφιχτά και έλεγε: "Μ' αυτό θα σας εκδικηθώ παλιό ναζί". Σε λίγους μήνες ο Κερχυραίος υπολοχαγός Σπύρος Μικρούλης (ο αείμνηστος αυτός θαυμάσιος δάσχαλός μας) μας μεταμόρφωσε σε σωστούς άντρες και ξεφτέρια στα όπλα και τα γαλλικά κανόνια, που είγε το πυροβολικό μας. Στις ασκήσεις με τα κανόνια λύθηκε το χειρόφρενο από ένα τεράστιο πυροβόλο 155 χιλιοστών και, όπως ερχόταν πίσω μου ο τροχός, θα με έλυωνε ή θα με άφηνε ανάπηρο για όλη μου τη ζωή. Ένα χέρι με άρπαξε και με τράβηξε έξω από τον κίνδυνο. Ήταν ο Μορδών, που αγανακτησμένος με την απροσεξία μου μου φώναζε, με τη χαρακτηριστική εβραϊκή προφορά του: "Θα σκοτωθείς μωρέ παιδί μου... ανόητος δεν είσαι;"

Το πειραχτήρι ο Κοέν με έλουσε και με μερικά ακόμη επίθετα, αλλά και με λεπτότητα με κάλεσε στο σπίτι του την Κυριακή. Γνώρισα μια θαυμάσια οικογένεια έπαιζαν σχεδόν όλοι πιάνο και τραγουδούσαν.

Αρχές Οκτωβρίου χωρίσαμε. Εγώ με το Α' Σύνταγμα Βαρέως Πυροβολικού (Αθηνών) στον παραλιακό τομέα και

εκείνοι στον κεντρικό και ανατολικότερα: Το τέλος αυτής της αναμετρήσεως γνωστό και ταιριασμένο με την επιταγή της ελληνικής ελευθέρας ψυχής. Στα χρόνια της κατοχής γράφτηκα στη Νομική Σχολή και ταυτόχρονα κατατάχτηκα στη χωροφυλακή ως υπενομωτάρχης. Υπηρετούσα στο σταθμό Τιθορέας και από το σιδηροδρομικό σταθμό Γραβιάς (Μπράλου σήμερα) ανέβηκα στο τρένο για να πάω στην υπηρεσία μου. Δυο μεγάλα γαρακτηριστικά μάτια με κάρφωσαν κυριολεκτικά από το βάθος του βαγονιού. Με το δάχτυλο όρθιο στα χείλη του, κάνοντας πως ξύνει το μουστάχι του, ο Μορδώχ με ειδοποιούσε να μην τους μιλήσω. Πίσω μου ερχόταν ο έλεγχος των Γερμανών. Το "έπιασα", όπως λέμε, και αδιάφορος κάθησα πλάϊ τους. Στον Έλληνα αστυνομικό που συνόδευε το Γερμανό (με τον τενεκέ στο στήθος) έδειξα την ταυτότητά μου και είπα ότι συνόδευα τους δυο χυρίους. "Γκουτ - γκουτ" είπε εκείνος, που με ήξερε, γιατί σχεδόν ανεβοκατέβαινα κάθε ημέρα και εμείς συνεχίσαμε να συζητάμε... για τον καιρό και τα λουλούδια του κάμπου... Δεν τους ξανάδα από τότε.

Μαρδοχαίος Φριζής

Από το βιβλίο του κ. ΙΑΚ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ

Ο άλλοτε πρόεδρος της Βουλής κ. Ιακ. Διαμαντόπουλος, στο βιβλίο του "Ω,

Ειρήνη" (έκδοση του 1974), στις σελίδες 7 και 79 σημειώνει:

"Τρίτη ανάμνησις από το Νεστόρι είναι η συνάντησίς μου με τον πρώτο Ελληνοεβραίο τραυματία, έξω από το Νεστόρι, προς την Αλεβίτσα, στο σταθμό παραλαβής τραυματιών της Μεραρχίας. Μέχρι τότε, όλοι πιστεύαμε ότι οι Εβραίοι δεν είναι μεταξύ των γενναιοτέρων μαχητών του χόσμου. Ποίος της ιδιχής μου γενεάς δεν ήχουσεν ως νεαρός τη φράση που λοιδορούσε τους διαμαρτυρομένους δι' άδιχον χατ' αυτών επίθεουν: "Μωρέ φωνάζεις σαν Εβραίος";

Μεταξύ όμως των πρώτων τραυματιών που συνήντησα την πρώτη βραδιά της μάχης, ήταν ένας Θεσσαλονικεύς με τραύμα στον βραχίονα, ο οποίος δεν ήθελε να μεταφερθεί στα μετόπισθεν. Ήτο Εβραίος. Με την χαρακτηριστική προφορά των ομοθρήσκων του εκραύγαζε: "Δεν θέλω να γυρίσω πίσω. Φτιάξε μου το

τραύμα να ξαναπάω μπροστά να πολεμήσω".

Ήτο ένας γενναίος άνθρωπος που διέψευδε τας συνήθεις περί λαού θρυλλουμένας κακοηθείας. Αργότερα μαθαίνουμε ότι υπήρξαν και μόνιμοι αξιωματικοί του Ελληνικού Στρατού, Εβραϊκής καταγωγής, που πολέμησαν καλά, μεταξύ των οποίων αυτή τη στιγμή μου έρχεται στην μνήμη το όνομα του θρυλικού συνταγματάρχου Φριζή, αν ενθυμούμαι καλώς...".

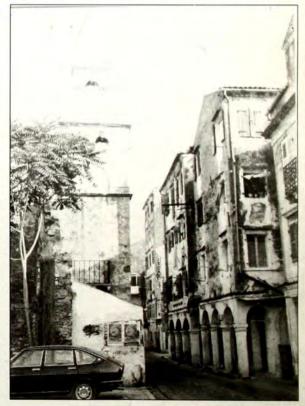

Άποψη της Εβραϊκής συνοικίας σήμερα από την πλευρά του Νέου Φρουρίου

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ

ISPAHAITIKH KOINOTHTA KEPKYPAS

Του κ. ΓΙΩΡΓΟΥ ΖΟΥΜΠΟΥ Μαθηματικού

Αποψη της οδού Αγίας Σοφίας

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

πληθυσμός της Ισφαηλιτικής Κοινότητας της Κέρχυρας γνώρισε μια τεράστια αύξηση τα τέλη του 19ου αιώνα, φθάνοντας
από 2652 στα 1879 σχεδόν τις 6000 ψυχές
στα 1891. Μετά τα εκτεταμένα αντισημιτικά
επεισόδια της χρονιάς εκείνης και επιπλέον
λόγω της οικονομικής κατάστασης, μεγάλο
μέρος της Κοινότητας αναγκάστηκε να μεταναστεύσει. Το μεγαλύτερο μέρος των μεταναστών κατευθύνθηκε προς την Αίγυπτο.
Έτσι, στα 1902 η Κοινότητα μέτραγε 3500
ψυχές.

Όλοι οι Εβραίοι ζούσαν στην Εβραϊκή συνοικία και μόνο μερικοί απασχολούνταν ευκαιριακά στα χωριά, όταν κόντευε η συγκομιδή του ελαιοκάρπου.

Οι κύριοι άξονες της Εβραϊκής ήταν (και είναι) οι δρόμοι Παλαιολόγου και Βελισσαρίου. Οι δρόμοι αυτοί κατά τη Βενετοκρατία είχαν αντίστοιχα τα ονόματα: Sinagoga Vecchie και Comioti E Sinagoga Nuova, από τις αντίστοιχες Συναγωγές.

Μέχρι τον τελευταίο πόλεμο υπήρχαν δύο ισφαηλινά νεχροταφεία: Των Γραίχων που βρισκόταν στο λόφο του Αβραμιού και δωρήθηκε στην Κοινότητα από το στρατάρχη Σούλεμπουργκ προς ικανοποίηση της ανδραγαθίας που έδειξαν οι τότε Ισραηλίτες κατά την πολιορκία του 1716.

Το δεύτερο, των Απουλιανών, βρισκόταν στο προάστειο Σαρόκκο (δίπλα στο προηγούμενο) και εκεί ενταφιάζονταν τα μέλη της "Χεβρά Πουλιέζα". Το οικόπεδο δόθηκε στην Κοινότητα από τους Βενετσιάνους σε αντάλλαγμα ακινήτων κτημάτων της κατά το 1502.

Τον Νοέμβρη του 1878 ιδούθηκε ο Σύλλογος "Ομόνοια" με γραφεία επί της Παλαιολόγου. Πρόεδρός του στα 1902 ήταν ο Η. Φέρρος. Για το σύλλογο αυτό δεν έχουμε υπόψιν μας περισσότερα στοιχεία.

Κατά τη διάρχεια της Βενετοχρατίας είχε δημιουργηθεί ενεχυροδανειστήριο, του οποίου όμως η λειτουργία σιγά - σιγά ατόνισε. Ανασυστάθηκε με διάταγμα του Γενικού προνοητή Αντρέα Δονά με τη βοήθεια Κερχυραίων μεταξύ των οποίων αναφέρεται και η Κοινότητα.

Κατά το δεύτερο μισό του 19ου αιώνα, Ραββίνοι διετέλεσαν οι: Ισαάχ Ρ. Τεδέσχης (1863 - 1873), Ιωσήφ Ε. Λέβης (1875 - 1886), Αλέξανδρος Δα. Φάνος (1888 - 1891) και Ναθάν Λέβης (1898 -;).

Στα 1902, οι Κερχυραίοι Ισραηλίτες επαγγελματίες και βιοτέχνες ήταν:

Ομπρέλες: Βιτέρμπος Λ. ιδιοκτήτης, Φέρρος Ηλ., διευθυντής. Εργοστάσιο επί της Ευγενίου όπου εργάζονταν είκοσι κορίτσια.

2) Λέβης Βενιαμίν επί παρόδου της Πα-

Η Συναγωγή της Κέρκυρας

Αποψη της οδού Αγίας Σοφίας

Ερείπια της Εβραϊκής συνοικίας μετά τον πόλεμο

ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΗ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Η ανατολική πλαγιά του υψώματος Αβράμη όπως είναι σήμερα. Εδώ βρίσκονταν μέχρι τον πόλεμο τα δύο Ισραπλιτικά νεκροταφεία

Αποψη της Εβραϊκής συνοικίας σήμερα

Σύγχρονη αποψη της Εβραϊκής συνοικίας

 Λέβης Βενιαμίν επί παρόδου της Παλαιολόγου όπου εργάζονταν δέκα κορίτσια.

Σκελετοί ομπρελών: Νεγρίν Η. στον 'Αγιο Ρόκκο. Ατμοκίνητο όπου εργάζονταν τέσσεοις άντρες.

Τεχνητά λουλούδια: 1) Λέβης Σ., με ευγοστάσιο επί της Παλαιολόγου όπου εργάζονταν είχοσι οχτώ άτομα.

 Μπελαβίλα Πάτσε επί της Παλαιολόγου όπου εργάζονταν τέσσερα χορίτσια.

Έ**μποροι:** Κοέν Αβραάμ (έλαια) επί της Βελισσαρίου.

Εφαπλωματοποιεία: Ματαθίας Σ. επί της Παλαιολόγου.

Εριούχα: Δέντες Α., Λεοντσίνης Σ. Ναξών Σ. επί της Παλαιολόγου όλοι.

Καθεκλοποιεία: Κουφιέλ Β. επί της Παλαιολόγου και Μιζάν Β. επί της Παλαιολόγου πάλι όπου εργάζονταν δέκα άτομα.

Κουρεία: Ταλέβης Α. επί της Καποδίστοια.

Κουτιά: Λέβης Ι.Σ. επί της Παλαιολόγου όπου εργάζονταν είχοσι πέντε άντρες και τρία χορίτσια.

Μαία: Σάρδα Μ. επί της Παλαιολόγου. Νεωτερισμοί: Λέων Μόρδος - Ζαφείρος επί της Ευγενίου και Σάμυς Λ. επί της Ευγενίου.

Νήματα: Ισαάχ Ρ. (βαμβαχερά) και Νεγρίνης Μ. (μεταξωτά) επί της Παλαιολόγου και οι δύο.

Πιλοποιεία (ψιαθίνων): Λέβης Σ.Μ. στον 'Αγιο Ρόκκο. Εργάζονταν είκοσι άντρες και τριάγτα κορίτσια.

Σαπωνοποιεία: Κοέν Α.Μ. επί της οδού Σούλεμπουογκ όπου εργάζονταν δεκαπέντε άντρες.

Συμβολαιογράφοι: Φέρρος Η. επί της Ευγενί-

Τραπεζίτες: Βιτέρμπος και Σία επί της Παλαιολόγου.

Τυπογραφεία: Ι. Ναχαμούλης επί της Ευγενίου.

Υποδηματοποιεία: Μάτσα Μ. επί της Ευγενίου.

Υφάσματα: Αβδελλάς Ι.Α., Δέντες Γ., Ζανάφ Ι.Ε. και Σα, Ιωχανάς Ι.Δ., Ισαάκ Ρ.Ι. και Σα, Μπέσσος Γ., Μπέσσος Δ.

Αξίζει να σημειωθεί ότι το εμπόριο υφασμάτων ήταν σχεδόν όλο στα χέρια Ισραηλιτών (εφτά στους οκτώ εμπόρους). Ταπόχρονα, συναντάμε επαγγέλματα στα οποία δεν συγκαταλέγεται κανένας Ισραηλίτης (αγγειοπλαστική, αρχιτέκτονες, πρακτορεία, βιβλιοπωλεία, δικηγόροι, γιατροί κ.ά.).

Βιβλιογραφική Σημείωση:

Οι πληροφορίες του άρθρου αυτού βρίσκονται σκορυτσμένες στο βιβλίο του ανθυπολοχιγιού Κ.Χ.Μ. Κυριάκη "Όσηγός της νήσου Κέρκυρας". Μετά προσθήκης ιστορικών και άλλων ποικίλων ειδήσεων". Εν Αθήναις 1902.

Ευχαριστώ και από τις γραμμές αυτές τον πρόεδρο της Κοινότητας Κερκύρας κο Αρμάνδο Ααρών για τη βοήθειά του. Κέρκυρα, Σεπτέμβρης 1987

Σημείωση: Το φωτογραφικό υλικό προέρχεται από το αρχείο

Αναζητώντας τις ρίζες

TOU HITOUS

Ο Ελί Βιζέλ για τον κόσμο μας το τελευταίο του βιβλίο, "Twilight", ο διάσημος συγγραφέας και Νομπελίστας Ειρήνης το 1986, Ελί Βιζέλ, τοποθετεί τον κεντρικό ήρωά του να αναζητεί την εσωτερική του ισορροπία και ένα χαμένο φίλο μέσα σε ένα τρελοκομείο, όπου όλοι οι εσώκλειστοι ταυτίζονται με χαρακτήρες της Βίβλου, αλλά όχι όπως τους γνωρίζουμε. Εκεί ο Κάιν ονειρεύεται έναν κόσμο, όπου τα αδέλφια θα φροντίζουν το ένα το άλλο και ο Αδάμ λέει στον Θεό ότι ο άνθρωπος είναι η πιο αποτυχημένη δημιουργία του. Ανάμεσά τους, ο ήρωάς του

συναντάει έναν εσώκλειστο, που νομί-

ζει ότι είναι ο Θεός και αρχίζει να μιλάει μαζί του να καυγαδίζει, ξεχνώντας ότι απευθύνεται σε ένα σχιζοφρενή. "Είναι, λοιπόν, ο Θεός τρελλός;", μοιάζει να είναι το ερώτημά του, που έμμεσα αντανακλά τη φιλοσοφία με την οποία προσεγγίζει τον κόσμο ο Ελί Βιζέλ που, αν και παραδέχεται την ανθρώπινη αντίφαση, επιμένει πεισματικά να την αλλάξει. "Δέχομαι απόλυτα την αντίφαση της ανθρώπινης φύσης, αλλά αυτό δεν με εμποδίζει να θέλω να αλλάξω τη δομή της, έστω και για μία μόνο ώρα, για ένα μόνο λεπτό", μας είπε ο κ. Βιζέλ σε συνέντευξη που παραχώρησε στην "Καθημερινή" από τη Νέα Υόρκη, όπου ζει πλέον μόνιμα.

Η ανάγκη επέμβασης στην ανθρώπινη αντίφαση

ώθησε τον Ελί Βιζέλ να αναλάβει πρόσφατα μια νέα πρωτοβουλία, που φιλοδοξεί να αναλύσει τις ρίζες του μίσους στον κόσμο μας, αναζητώντας τις κατάλληλες διεξόδους. Η πρωτοβουλία με την ονομασία "Πέρα από το μίσος", μέσω μιας σειράς σεμιναρίων με τη συμμετοχή διεθνώς αναγνωρισμένων προσωπικοτήτων, επιδιώκει να επηρεάσει τη διεθνή πολιτική ηγεσία, να υιοθετήσει μέτρα που θα επιτρέψουν στην ανθρωπότητα να σπάσει την απομόνωση του μίσους και να ενισχύσει τον σεβασμό προς την πολυφωνία. Εβραϊκής καταγωγής, ο Ελί Βιζέλ γνώρισε στα

στρατόπεδα συγκέντρωσης το μαζικό μίσος κατά της εβραϊκής κοινότητας από το ναζιστικό καθεστώς και σήμερα είναι από τις πλέον ηγετικές αλλά και μετριοπαθείς προσωπικότητες στη μάχη κατά του αντισημιτισμού καθώς και κάθε μορφής ρατσισμού.

Σε πρόσφατη συνέντευξή σας, είπατε ότι η παγκόσμια ειρήνη απειλείται τώρα, όπως ποτέ πριν, από μία έκρηξη μίσους. Γιατί πιστεύετε ότι

συμβαίνει αυτό τώρα;

 Γιατί η ιστορία έχει αποχτήσει έναν επιταχυνόμενο ουθμό. Τα πάντα συμβαίνουν πολύ γρήγορα. Κάτι που άλλοτε θα έπαιονε χρόνια, τώρα συμ-

Πέτρινη Μενορά που βρέθηκε στην Τιβεριάδα.

βαίνει μέσα σε λίγες ημέρες. Και αυτό ισχύει και για το μίσος. Το μίσος είναι μια μελανιά, που μεγαλώνει σιγά, μυστικά και έπειτα εκρήγνυται. Τώρα εκρήγνυται πιο γρηγορα. Και σε πιο πολλά μέρη.

- Η πρωτοβουλία σας "Πέρα από το μίσος" προσπαθεί να αναλύσει τις ρίζες του μίσους, αλλά, ωστόσο, η ανθρώπινη ιστορία είναι γεμάτη από μίσος, αλληλοσπαραγμούς, θανάτους. Είναι πιθανόν, λοιπόν, το μίσος να αποτελεί μέρος της ανθοώπινης φύσης:

- Πολύ φοβάμαι ότι το μίσος έχει γί-

- Πολύ φοβάμαι ότι το μίσος έγει γίνει κατ' ουσίαν δεύτερη φύση μας. Και αυτό προσπαθώ να αλλάξω. Πρέπει να προσπαθήσουμε να αλλάξουμε την ανθοώπινη φύση.

- Πως μπορεί να το κατορθώσει αυ-

το κανείς:

- Με την παιδεία. Με όλες τις μορφές που μπορεί να πάρει η παιδεία. Ξεκινώντας από την παιδική ηλικία. Γνωρίζουμε, από έρευνες που έχουν γίνει, ότι τα παιδιά, όταν είναι 2 ετών, δεν αισθάνονται μίσος. Είναι θυμωμένα, νιώθουν απόγνωση, αλλά όχι μίσος. Το μίσος είναι κάτι επίκτητο. Αλλά, εάν είναι έτσι τα πράγματα, μπορούμε να φροντίσουμε να μην το αποκτήσουν. Παιδεία, επίσης, σημαίνει να εκπαιδεύσομε τους ηγέτες μας.

- Είναι η αγάπη, όπως το μίσος, κάτι που μαθαίνεται:

- Όχι. Η αγάπη είναι μέσα μας, αλλά πρέπει να της δώσουμε την ευχαι-

ρία να υπάρξει. Πρέπει να την ενισχύσουμε.

Στο τελευταίο βιβλίο σας "Twilight" είναι διάχυτος ο υπαινιγμός ότι ο χόσμος είναι τρελός. Και όμως, ψάχνετε για λογικούς τρόπους για να τον αλλάξετε. Είναι δυνατόν να βρεθεί λογική σε έναν τρελό κόσμο:

- Η τρέλα έχει τη δική της λογική, δυστυχώς. Πρέπει να την αναλύσομε, πρώτα απ' όλα. Είναι σαν να έχεις ένα ρολόϊ, που το διαλύεις στα συνθετικά του χομμάτια, αλλά μόλις τα ξαναβάλεις όλα μαζί, δεν είναι πια το ίδιο οολόϊ. Το ίδιο συμβαίνει και με το μίσος. Θέλω να το αναλύσω, να το χομματιάσω, και μόλις γίνει αυτό, δεν νομίζω ότι μπορεί πια να ξαναλειτουργήσει.

- Θέλετε να διαλύσετε την τρέλα, δηλαδή;

- Θα το ήθελα, τουλάχιστον να τη μειώσω.

- Είναι δυνατόν να βρει κανείς εσωτεριχή ηρεμία, όταν η καθημερινότητα μας υπενθυμίζει τις αδυναμίες μας. τους φόβους μας και τις αντιφάσεις mas:
- Δεν είναι εύχολο, αλλά πρέπει να προσπαθήσουμε να το πετύχουμε, ούτως ή άλλως. Τουλάχιστον για μία ημέρα, μία ώρα. Δέχομαι την αντίφαση. αλλά πρέπει να βρούμε τρόπους να την ξεπεράσουμε. Πρέπει να ξαναρχίσουμε από την αρχή, από εκεί όπου ξεκίνησαν

- Γιατί διαλέξατε σαν ποώτο θέμα για ανάλυση τη σχέση του μίσους με τη θοησκεία:

- Το διάλεξα γιατί η θοησκεία υποτίθεται ότι εμπνέεται από την αγάπη και έχει παράγει τόσο πολύ μίσος. Στις περισσότερες θρησκείες βρίσκει κανείς αυτό το παράδοξο. Στο όνομα του Θεού, σκοτώθηκαν άνθρωποι, στο όνομα της αγάπης άνθρωποι μισήθηκαν. Θέλω να εξετάσω αυτό το παράδοξο, αυτό το φονικό, αιματηρό παράδοξο.

(Συνέντευξη στην Αλεξάνδρα Σπυριδάχη. Δημοσιεύτηκε στην "Καθημερινή".

Λαϊκισμός κι Αντισημιτισμός

Στο σεμινάριο για τον Εκσυγχρονισμό της Ελληνικής Κοινωνίας, που οργανώθηκε από την Πάντειο, τον Φεβρουάριο του 1989, ο κ. Θ. Λίποβατς, στην εισήγησή του με θέμα: "Ο λαϊκισμός. Μια ανάλυση από τη σκοπιά της πολιτικής ψυχολογίας", ανέφερε ότι:

... οι προκαταλήψεις και οι συκοφαντίες, η προβολή και μετάθεση των ίδιων (κακών) προθέσεων στον "κακό" άλλον, η κακοπιστία, ο αντισημιτισμός, η πρακτορολογία κ.τλ. συνιστούν στοιχεία του λαϊκιστικού λόγου, μέσω του οποίου συγκροτείται τόσο η ιδεολογία όσο και η οργάνωση του λαού".

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ ΙΒ΄ ΤΟΜΟΥ "ΧΡΟΝΙΚΩΝ"

(1988 - 1989, τεύχη 102 - 106)

1. ΠΙΝΑΚΑΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

Ααρών Σ., 105/19 Αθανάσιος (Μητροπολίτης Κερχύφας), 104/19 Αϊνστάϊν Αλβ., 105/14 Αλεξίου Θ., 104/13 Αναγνωστόπουλος Δ., 106/4

Βαϊτσέκεο Ρ., 106/2 Βιτάλ Ν., 105/23

Γιαννόπουλος Ν., 105/8, 106/18

Δημητρίου Δημ., 104/3 Δούδος Γ., 106/14

Ιωαχείμ, Μητροπολίτης Δημητριά-

δος, 102/3 Καψάλης Κ., 104/17 Κοπιδάκης Μιχ., 104/21 Κοφινιώτης Ευ., 105/4 Κυρτάτας Δ., 104/21

Λιάππης Γ., 102/20

Μαλεβίτσης Χ..., 104/2 Μαντούβαλου Μ., 102/3 Μάρτης Ν., 105/3 Μελετόπουλος Μ., 104/7 Μενάρδος Σ., 104/14 Μιζάν Ηλ., 105/18 Μπατής Ι., 104/23 Μπεντς Β., 103/3 Μωϋσής Εσδο., 102/14 Πετρής Τ., 104/11 Προφέτα Σ., 106/5

Ρενάν Ερν., 105/17

Σακελλαφόπουλος Σ., 105/17 Σαλαπασίδης Ιω., 104/20 Σιακής Ιωσ., 105/5 Σιδηφόπουλος Νικ., 105/15 Σμιτ Χ., 103/17

Τζόχας Λ., 106/13 Τολστόϊ Λ., 102/19 Τσερχέζης Β., 106/17 Χριστινίδης Α., 106/9

2. ΠΙΝΑΚΑΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

106/4

104/22

Αντισημιτισμός, 106/9, 106/14 'Αουσβιτς, 106/5 Βαλντχάϊμ Κ., 104/13 Γόλγοι, 104/14 Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, 105/13 Εβραίοι 105/14 Εθνική Αντίσταση 104/3 Έλληνες και Εβραίοι, 105/3, 105/5, 105/17 Ελλληνισμός, 104/21 Θέατρο, 104/11 Ιουδαϊσμός, 104/2, 104/21 Ισραήλ, 104/11 Ισραηλιτική Κοινότης 'Αρτας, 105/18 Ισραηλιτική Κοινότης Βεροίας, Ισραηλιτική Κοινότης Διδυμοτείχου, 106/17 Ισραηλιτική Κοινότης Δράμας,

Ισραηλιτικές Κοινότητες στην Ηπειρωτική Ελλάδα, 104/17, 105/8, 106/18. Ισραηλιτική Κοινότης Θεσσαλονίxnc, 104/20, 106/5 Ισραηλιτική Κοινότης Ιωαννίνων, 106/20 Ισραηλιτική Κοινότης Κερκύρας, 104/19 Ισραηλιτική Κοινότης Κρήτης, 102/23 Ισραηλιτική Κοινότης Λαρίσης, 102/14 Ισραηλιτική Κοινότης Ρόδου, 106/8 Ισραηλιτική Κοινότης Υπάτης, 104/17 Ισραηλιτική Κοινότης Φλώρινας,

Καΐρης Θ., 102/3 Κύπρος, 104/14 Μόλχο (βιβλιοπωλείο Θεσσαλονίκης) 102/20 Νεολαία, 104/7 Νεοφασισμός, 104/7 "Νύχτα των Κρυστάλλων", 103/ασιέρωμα. Ολοκαύτωμα, 102/23, 104/9, 106/2, 106/13 Οράτιος, 105/17 Παλαιστίνη, 105/4 Πρόσκοποι (13η ομάδα "Μακαβαίων" Αθηνών), 105/21 Πέσαχ Συμ. - Ααρών, 102/10 Σπυρίδων, Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και Πάσης Ελλάδος, 102/13 Χριστιανισμός, 104/10

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΒΡΑΊΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

(Αυτοτελείς εκδόσεις 1716 - 1989)

Β΄ Εκδοσις επηυξημένη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΣΩΖ. ΘΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

AOHNA 1989

ΕΚΔΟΣΗ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δυο λόγια

Το έτος 1985 χυχλοφόρησε ένα 40σέλιδο τεύχος, ένθετο στο περιοδικό "Χρονικά" - του μηνός Σεπτεμβρίου - όπου είχαν καταχωρηθεί 254 τίτλοι αυτοτελών έργων εβοαϊχού περιεχομένου. Και με την έχδοση εκείνη δόθηκε μια πρώτη "γεύση" των εν προκειμένω συγγραφικών δραστηριοτήτων. Το περί ου ο λόγος τεύχος, καθώς ήταν γραμμένο στην ελληνική γλώσσα. προσφερόταν στο αναγνωστικό κοινό της γώρας μας για τη σχετική πληροφόρηση και οπωσδήποτε υπήρξε για μας το "ερέθισμα" να κάνουμε συμπληρωματικές έρευνες, δοθέντος ότι είχαμε συγκεντρώσει - πολύ πριν χυχλοφορήσει - αρχετούς άλλους τίτλους βιβλίων πραγματευομένων εβραϊκά θέματα - τίτλους που είχαν καταγραφεί όταν ερευνούσαμε για τον εντοπισμό άλλων, διαφορετικού περιεχόμενου, έργων προκειμένου να συντάξουμε μερικές βιβλιογραφικές εργασίες, ορισμένες από τις οποίες έχουν ήδη χυχλοφορήσει.

Έτσι έγινε το ξεκίνημα για τη σύνθεση από μέρους μας της "Ελληνικής Εβραϊκής Βιβλιογραφίας" (412 τίτλοι, της περιόδου 1716 - 1985) που χυκλοφόρησε αρχές του έτους 1987 με τη φροντίδα του "Κεντρικού

Ισοαηλιτικού Συμβουλίου της Ελλάδος".

Η αρχική (1985) πρωτοβουλία από μέρους του εβραϊκού στοιχείου και η μετέπειτα (1987) ιδική μας προσπάθεια συνετέλεσαν για μια πληροφόρηση επιστημόνων και λογίων του τόπου μας (από βιβλιογραφικής, πάντοτε, πλευράς) για τα εβραϊκού περιοεχόμενου αυτοτελή έργα - που πρέπει να σημειωθεί ότι λίγοι εγνώριζαν την ύπαρξή τους.

Βέβαια όταν συντάχθηκε η βιβλιογραφία του 1987 υπήρχε μια κάποια βεβαιότητα ότι λόγω θέματος τα κενά θα ήσαν ελάχιστα. Νεώτερες όμως έρευνές μας απέδειξαν ότι υπήρχε πρόσθετο υλικό, ικανό σε αριθμό, ώστε να περιληφθεί σε νέα έκδοση. Και μάλιστα για τον κυριότερο λόγο, ότι δηλαδή η κυκλοφορήσασα είχε ευμενή απήχηση και κολακευτικά ήσαν τα σχόλια που έγιναν. Έτσι στους αρχικούς 412 τίτλους προσθέτονται τώρα άλλοι 110 και ευνόητο ότι αποπάπαι ένα περισσότερο χρήσιμο βοήθημα - ειδικότερα για όσους έχουν ενδιαφέροντα για εβραϊκού περιεχόμενου θέματα. Υπάρχει δε στην περίπτωση αυτή και η ευκαιρία να γνωρίσουν και τα αντισημιτικού χαρακτήρα έργα, που για λόγους αμεροληψίας περιλαμβάνονται και αυτά.

Τελειώνουμε ευχαριστώντας και από τη θέση αυτή τους διοικούντας το "Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο της Ελλάδος" που για μια ακόμη φορά, και με προθυμία πολλή, ανέλαβαν να δημιοσιεύσουν και τη νέα αυτή, αναθεωρημένη και επηυξημένη, έκδοση της "Ελληνικής Εβραϊκής Βιβλιογραφίας".

Δύο λόγια

(Α' εκδόσεως)

Σε κατά καιρούς έρευνές μας για τη σύνταξη διαφορετικού περιεχομένου βιβλιογραφικών εργασιών, είχαμε κρατήσει σημειώσεις και για συγγράμματα που αναφέρονται στους Εβραίους κι έχουν εκδοθεί στην ελληνική γλώσσα, πολλά δε από αυτά - παλαιά τα περισσότερα - είναι σχεδόν άγνωστα σήμερα. Τις σημειώσεις λοιπόν αυτές, ταξινομήσαμε και καταγράψαμε, σκοπεύοντας με πρώτη ευκαιρία να τις περιλάβουμε σ' ένα τεύχος για μια ενημέρωση των ενδιαφερομένων - και όχι μόνο του Ελληνικού Εβραίσμού. Ειλικρινά χαιρόμαστε που τώρα μας δίνεται αυτή η ευκαιρία, χάρις στο ενδιαφέρον που έδειξε το Κεντρικό

Ισραπλιτικό Συμβούλιο της Ελλάδος για την εκτύπωση της εργασίας αυτής, παρέχοντας μάλιστα και αρκετά στοιχεία που εμπλουτίσανε οπωσδήποτε το δικό μας υλικό, ώστε η σύνθεση του βιβλιογραφικού τούτου σχεδιάσματος να είναι όσο γίνεται πληρέστερη (δεν λέμε τέλεια, αφού είναι γνωστό ότι καμιά βιβλιογραφία δεν θεωρείται ποτέ ολοκλησωμένη).

Κι απ' ότι ξέρουμε τέτοιου περιεχομένου βιβλιογραφία στον τόπο μας δεν έχει παρουσιασθεί και είναι η πρώτη φορά που καταγράφονται με συστηματική ταξινόμηση και κατατοπιστικά ευρετήρια του εβραϊκού πεοιεχομένου αυτοτελή έργα που εκδόθηκαν μέχοι σήμερα στον ελλαδικό χώρο, αλλά και ορισμένα σε πόλεις του εξωτεριχού, πάντοτε στη γλώσσα μας, ή ξενόγλωσσα μεταφοασμένα στην ελληνική. Και επειδή πιστεύουμε ότι εχτός από τα δημοσιευόμενα θα υπάρχουν και άλλα που δεν έτυχε να εξακριβώσουμε, στοχεύουμε να συνεχίσουμε τις εν προχειμένω έρευνές μας, αισιοδοξώντας ότι η Νεοελληνική Γραμματεία θα εμπλουτισθεί, στον βιβλιογραφικό τομέα, μ' ένα έργο που θα βοηθήσει σε μια ευρύτερη ενημέρωση των ανθρώπων των γραμμάτων του τόπου μας για τα ποιχίλα θέματα (ιδιαίτερα ιστορικά και θρησκευτικά) που πραγματεύονται οι συγγραφείς των ακολουθούντων μελετημάτων.

E.O.

Πρόλογος

(Α' εκδόσεως)

Σ.Θ.

Η ανάγκη συγκεντρώσεως της βιβλιογραφίας σε ελληνική γλώσσα για τους Εβραίους και τα εβραϊκά θέματα, έχει επισημανθεί από μελετητές εδώ και χρόνια. Πέρα όμως από τους μελετητές, η καθημερινή πραγματικότητα αναζητά στοιχεία για την εβραϊκή παρουσία στην ελληνική ζωή και κοινωνία. Ακόμη λόγω της τραγωδίας του Ολοκαυτώματος, όπου κατεστράφησαν τα αρχεία και πολύτιμα ιστορικά στοιχεία, η καταγραφή όσων (λιγοστών δυστυχώς) πηγών έχουν απομείνει, αποτελεί καθήκον απέναντι στην ιστορική κληρονομιά και μνήμη.

Με βάση αυτές τις σχέψεις το Συμβούλιό μας κυκλοφόρησε τον Σεπτέμβριο του 1985 ένα πρώτο κατάλογο Βιβλιογραφίας για εβραϊκά θέματα.

Σήμερα είμαστε πραγματικά ευτυχείς παρουσιάζοντας την Ελληνική Εβραϊκή Βιβλιογραφία, που ευγενώς εκπόνησε ένας από τους πιο ειδικούς στα βιβλιογραφικά θεματα Έλληνες, ο κ. Σώζων Θωμόπουλος. Ο κ. Θωμόπουλος έχει, μεταξύ άλλων, εκδώσει:

α) Τη Βιβλιογραφία περί Τύπου και Δημοσιογραφίας (1831 - 1967), β) τη Στρατιωτική Βιβλιογραφία (1554 - 1973), γ) την Ελληνική Βιβλιογραφία περί Επαναστάσεως του 1821 (1797 - 1973), δ) τα περί Αθηνών συγγραφέντα έργα (1675 - 1974) κ.ά.π. δεδομένου ότι τα γενικού περιεχομένου δημοσιεύματά του φτάνουν περίπου τα 600 και οι βιβλιογραφικοί τίτλοι ξεπερνούν τους 10.000.

Μεταξύ των εκδόσεων που αναφέρονται στην Ελληνική Εβραϊκή Βιβλιογραφία υπάρχουν και μερικά αντισημιτικά δημοσιεύματα, τα οποία περιλαμβάνονται για λόγους αντικειμενικότητας της βιβλιογραφίας και μόνο.

Με την εργασία που ακολουθεί, η Ελληνική Εβραϊκή Βιβλιογραφία ευτύχησε στα χέρια του κ. Σ. Θωμόπουλου, τον οποίο ευχαριστούμε για τον όγκο και την ευσυνειδησία της επιστημονικής προσπάθειας που με αγαθή προαίρεση επετέλεσε, ώστε να συνταχθεί με κάθε δυνατή πληρότητα.

Το Κεντρικό Ισραπλιτικό Συμβούλιο της Ελλάδος

Επεξηγήσεις

- α. Τα έργα που ακολουθούν έχουν καταχωρισθεί κατά χρονολογική σειρά εκδόσεως και αλφαβητική. Σε περιπτώσεις που υπάρχουν για κάθε έργο περισσότερες της μιας εκδόσεως, προηγείται στη χρονολογική σειρά η παλαιότερη (ενώ μνημονεύεται και η νεότερη).
- β. Η ένδειξη αριθμού σελίδων σημειώνεται για όσα βιβλία γνωρίζουμε "εξ αυτοψίας" ή συναντήσαμε σε διάφορους βιβλιογραφιχούς χαταλόγους ή αναγραφές εφημερίδων και περιοδιχών.
- Υ. Λόγω της ιδιομορφίας που παρουσιάζει ειδικά το ερευνόμενο θέμα αυτής της βιβλιογραφίας αναγράφεται, όπου βέβαια χρειάζεται, ένα μικρό πληροφοριακό κείμενο επί του περιεχομένου του έργου, για πληρέστερη ενημέρωση του αναγνώστη.
- δ. Για όσες εκδόσεις έχουν πραγματοποιηθεί από κατά τόπους Ισραηλιτικές Κοινότητες, το στοιχείο αυτό σημειώνεται στο τέλος του κάθε λήμματος.
- ε. Όλων των συγγραφέων και μεταφραστών τα ονοματεπώνυμα περιλαμβάνονται στον "Αλφαβητικό Κατάλογο" που υπάρχει στο τέλος, μαζί μ' ένα θεματικό καθώς και ειδικό ευρετήριο - λεξιλόγιο που βοηθά στον γρήγορο εντοπισμό ονομάτων, προσώπων και τόπων. Βιβλία χωρίς ένδειξη έτους εκδόσεως, δεν περιλαμβάνονται.
- στ. Ο αναγνώστης στη βιβλιογραφία αυτή θα συναντήση και αντισημιτικού περιεχομένου έργα και τούτο γιατί η αμεροληψία το επιβάλλει, δεδομένου ότι η αμεροληψία αποτελεί πρώτιστο γνώρισμα της οποιουδήποτε περιεχομένου βιβλιογραφίας.
- ζ. Σε αρχετά λήμματα αναγράφονται και τίτλοι βιβλίων που μόνον Κεφάλαιά τους - κατά κανόνα πολυσέλιδα - πραγματεύονται εβραϊκά θέματα.
- Ο τίτλος κάθε λήμματος έχει καταγραφεί ακριβώς όπως υπάρχει στο εξώφυλλο του κάθε βιβλίου, χωρίς καμια από μέρους μας ορθογραφική ή συντακτική διόρθωση.
- Θ. Σε όποιο έργο δεν αναγράφεται συγγραφέας σημειώνουμε προ του τίτλου με παύλα (-) αντί για την ένδειξη: Ανωνύμου. Επίσης τα βιβλία που έχουν τυπωθεί σε πόλεις του εξωτερικού, είναι γραμμένα στην ελληνική γλώσσα (τα περισσότερα μεταφρασμένα).

Ι. Έργα της περιόδου 1716 - 1896

- Μαυροκορδάτου Αλεξ. Ιστορία ιερά ήτοι τα Ιουδαϊκά. Εν Βουκουρεστίω 1716 (νεωτέρα έκδοσις 1816).
- 2. Kalmar G. Εισαγωγή εις το εβραϊκόν ιδίωμα, κατά τους Εβραίους αρχαίους... Εν Λαυσάνη αψλδ (1734), σελ.55.
- Μεδικ Παύλου. Θρησκεία και ήθη των Εβραίων. Ενετίησι 1755, σελ. 432.
- Ραββί Σαμουήλ του Ιουδαίου. Πόνημα χουσούν ελέγχον την των Ιουδαίων πλάνην. Εν Λειψία 1769, σελ. 182.
- Ιωάννου του εχ Λίνδου. Το ιερόν 'Ασμα των Ασμάτων του σοφού Σολομώντος. Ενετίησι 1785,

- σελ. 335
- Αυγουστίνου Επισκόπου Ιππώνος. Το Ψαλτήοιον του Δαβίδ. Εν Λειψία 1804, σελ. 13.
- Ψαλτήφιον Δαβίδ του προφήτου και βασιλέως, μετά των Ωδών. Ενετίησι 1808, σελ. 160. Νεώτερες εκδόσεις: 1823, σελ. 146 1829, σελ. 184 1860, σελ. 200.
- Fleury Sabr (Μετ. Μεξιχού Ευαγγ.). Ἡθη Ισραηλιτών. Venezia 1814, σελ. 207.
- Αναστασίου Ιωσήφ. Ιουδαϊσμός και ορθόδοξος πίστις. Εν Παρισίοις 1817, σελ. 32.
- 10. Νεοφύτου του Καυσοχαλυβίτου (Μετ. Γεωργίου Ι.). Ανατροπή της θρησκείας των Εβραίων και των εθίμων αυτών, μετ' αποδείξεων εκ της ιεράς και Θείας Γραφής, παλαιάς τε και νέας. Εν Ιασσίω 1818, σελ 188.
- Ζιγαβήνου Ευθ. Ερμηνεία εις τους εκατόν πεντήκοντα ψαλμούς του προφητάνακτος και θεοπάτορος Δαβίδ. Τόμοι 2. Εν Αθήναις 1819, σελ. 744 (συνεχής αρίθμηση και των 2 τόμων).
- Ομιλία προς τους υιούς του Ισραήλ. Εν Μελίτη 1824, σελ. 34.
- Ορνέ Θωμά. Γνησιότης της Παλαιάς και Καινής Διαθήκης. Εν Μελίτη 1828, σελ. 96.
- Ασνάρ Λεοντίου. (Μετ. Διαχόνου Σ.). Ο Ιουδαϊσμός. Ανάπτυξις και διάδοσις. Επικρίσεις και αλήθειαι. Εν Λειψία 1830, σελ. 64.
- Βίος του νομοθέτου Μωϋσή. Εν Μελίτη 1831, σελ. 36.
- 16. Σοαβίου Φραγκ. (Μετ. Βαρδαλάχου Κων.). Ιστορία του εβραϊκού λαού, κατ' επιτομήν. Εν Οδησσώ 1831, σελ. 439.
- Πεντάτευχος (0) του Μωϋσέως και το βιβλίον του Ιησού του Ναυή. Εκ του εβραϊκού αρχετύπου εις κοινήν ελληνικήν διάλεκτον μεταφρασθέντα. Εν Λόνδρα 1833, σελ. 270.
- 18. Πλάτωνος του Σοφού. Θεολόγου Μητροπολίτου Μόσχας. Πραγματεία περί του Μελχισεδέχ. Εν Κωνσταντινουπόλει 1835, σελ. 11.
- 19. Ανατροπή της θρησκείας των Εβραίων και των εθίμων αυτών μετ' αποδείξεων εκ της ιεράς και Θείας Γραφής, παλαιάς τε και νέας. Προσετέθη δε αυτή ως επίμετρον και το "Πόνημα χρυσούν" Σαμουήλ Ραββί του Ιουδαίου, ελέγχον την των Ιουδαίων πλάνην. Εν Ναυπλίω 1835, σελ. 226+90.
- Βίος του νομοθέτου Μωϋσέως, εκδιδόμενος υπό Δανιήλ Τέμπλου. Εν Σμύρνη 1836, σελ. 44.
- Ιστορία του βασιλέως Δαβίδ, εκδιδομένη υπό Δανιήλ Τέμπλου. Εν Σμύονη 1836, σελ. 64.
- Ιστορία του προφήτου Σαμουήλ, εκδιδομένη υπό Δανιήλ Τέμπλου. Εν Σμύρνη 1836, σελ. 24.
- Γαλλαουδέτου Θ. Ιστορία του Ιωσία, βασιλέως των Ιουδαίων. Εν Αθήναις 1840, σελ. 106.
- Η προς τους Εβραίους πιστούς επιστολή του αποστολιχού πατρός ημών Βαρνάβα... Εν Σμύρνη 1834, σελ. ιδ' + 68.
- Κοντογόνου Κων. Εγχειρίδιον εβραϊκής αρχαιολογίας. Εν Αθήναις 1844.
- 26. Ψαλτήριον του Δαβίδ του προφητάνακτος μετά των εννέα ωδών, διορθωθέν νυν ακριβέστατα υπό Πολυκρονίου Φιλιππίδου. Εν Βενετία 1847, σελ. 168.
- Της Παλαιάς Διαθήκης άπαντα, εκ του εβοαϊκού αρχετύπου εις κοινήν ελληνικήν διάλεκτον μεταφρασθέντα. Cambridge 1849.
- Η Παλαιά Διαθήκη, μεταφρασθείσα εκ του εβραϊκού αρχετύπου. Oxford 1850.

- 29. Κλέοπα Διον. Εφμηνεία εις τους PN' ψαλμούς προφητάνακτος Δαβίδ, συντεθείσα υπό του ασιδίμου Πατριάρχου των Ιεροσολύμων Ανθίμου. Τόμος Α'. Εν Ιεροσολύμοις 1855, σελ. ριζ' + 291.
- Ο Σιωνίτης υμνωδός. Εν Ιεροσολύμοις 1855, σελ. 120.
- Σημίται και Χαμίται, Ιστορικαί αναδρομαί, Βενετία 1856, σελ. 48.
- Ιστορία Εβραιοπούλας της Μαρχάδας. Βενετία 1860, σελ. 32.
- 33. Σατωβριάνδου. Οδοιπορικόν από Παρισίων εις Ιεροσόλυμα και από Ιεροσολύμων εις Παρισίους. Εν Αθήναις 1860. Νεώτερη δίτομη έκδοσε σε μετάφοαση Εμμ. Ροΐδου, Αθήνα 1979, σελ. 272 + 266.
- Ραββί Σαμουήλ. Τα Ιουδαϊκά. Ζάκυνθος 1861, σελ. 288.
- 35. Ζερβού Ηλία Ιακωβάτου. Τα γενέθλια και η νομοθεσία των Εβραίων. Κεφαλληνία 1862, σελ. 242.
- Ονοματολογία μετά σχολίων Παλαιάς και Καινής Διαθήκης, μεταφρασθείσα εκ των Εβραϊκών αργετύπων, Campridg 1862.
- Παλαμά Γρηγορίου. Ιεροσολυμιάς ήτοι επίτομος ιστορία της αγίας πόλέως Ιερουσαλήμ από της θεμελιώσεως αυτής έως των νεωτέρων χρόνων. Jerousalem 1862.
- 38. Τα κατά την τελετήν την γενομένην εν τη Ισφαηλιτική Συναγωγή εν Γαλατά Κωνσταντινουπόλεως δια την Ένωσιν της Επτανήσου μετά της Ελλάδος και την ευτυχή άφιξιν της ΑΜ του βασιλέως των Ελλήνων Γεωργίου του Α' την 20 Φεβρουαρίου 1863 (χωρίς ένδειξη τόπου και έτους εκδόσεως πιθανόν το 1863 εν Κωνσταντινουπόλει).
- Καλλιάρχη Μ. Έλεγχος της ιουδαϊχής πλάνης.
 Εν Αθήναις 1864, σελ. 284.
- Κολοκοτώνη Γενναίου. Επιστολή μετά συντόμου πραγματείας περί του εβρίκου στρατού κατά την αρχαιότητα. (Αθήναι) 1871, σελ. 16.
- 41. Λεξιλόγιον εβραϊκο ελληνικόν των εν τω πρώτω βιβλίω της Πεντατεύχου λέξεων, περιέχον και πολλούς κανόνας γραμματικής και φιλολογίας προς χρήσιν του Ισραηλιτικού Εκπαιδευτηρίου της Ελλάδος, υπό Μενεκαίμ Βελέλη. Εν Κερκύρα 1877, σελ. 76 (Σημ. Ο συγγραφέας είναι το αυτό πρόσωπο με τον Λάζαρο Βελλελή, όπου συναντάται αλλαχού).
- 42. Ιωαννίδου Βενιαμίν. Προσχυνητάριον της Αγίας Γης. Τεύχη Α Β. Ιεροσόλυμα 1877, σελ. 362 +
- Σ.Π. Ανταπαντήσεις επί τινων σημείων "Πεφί ελέγχου της ιουδαϊκής πλάνης" πονήματος του Μ. Καλλιάργη, Αθήναι 1879.
- 44. Χατζηϊωάννου Μιχ. Αστυγραφία της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1880. Δεύτερη έκδοση φωτοτυπημένη. Θεσσαλονίκη 1976 (Μικρή ιστορία της Θεσσαλονίκης με αναφορές στην Ισραηλιτική Κοινότητα της πόλεως).
- **45. Μπτρόπουλου Ιερόθεου.** Εφμηνεία Ησαΐου. Εν Αθήναις 1880, σελ. 408. Νεώτερη έχδοση 1883, σελ. 560.
- Γένεσις, Έξοδος και Δευτερονόμιον μεταφρασμένα εις την νέαν ελληνικήν γλώσσαν. Λονδίνον 1884, σελ. 301.
- 47. Ναχαμούλη Ι. Αποφθέγματα των Πατέρων. Κέρχυρα 1886. (Μετάφρασις εις τα ελληνικά των Πιρκέ Αβώτ (προσευχών) που διαβάζονται τα Σάββατα, από το Πάσχα μέχρι την εορτή των Σαβουώτ (Εβδομάδων) μαζί με το εβραϊχό χείμενο).

- 48. Σχινά Νικ. Οδοιπορικά Μακεδονίας. Εν Αθηναις 1886 (Ταξιδιωτικές εντυπώσεις με στοιχεία για την Ισφαηλιτική Κοινότητα της Θεσσαλονίκης κατά το τέλος του 19ου αιώνα).
- Γραμματική της εβραϊκής γλώσσης. Εν Μελίτη 1887, σελ. 272.
- 50. Μακράκη Αποστ. Ερμηνεία των ψαλμών του Δαβίδ. Εν Αθήναις 1889, σελ. 374.
- 51. Δημακοπούλου Γεωργ. Ανατροπή της θρησκείας των Εβραίων ήτοι ολίγα τινά εχ του "Χρυσού Πονήματος" του Σαμουήλ Ραββί μετά του προσαρτήματος των εχ του Παύλου των Μεδίχων γραφέντων περί Εβραίων, Πάτραι 1891, σελ, 77.
- Ζαβιτζιάνου Γεωργ. Ακτίς φωτός. Ο καταδιωγμός των Εβραίων εν τη ιστορία. Κέρκυρα 1891, σελ. 376.
- 53. Κασσιμάτη Πέτρου. Αίμα, Εβραίοι, Ταλμούδ ήτοι αποδείξεις θρησκευτικαί, ιστορικαί και δικαστικαί περί της υπάρξεως των ανθρωποθυσιών παρ' Εβραίοις. Τεύχη Α Β. Βιβλίον Α' Εν Αθήναις 1891, σελ, ι' + 206.
- 54. Ρωμανού Ιω. Η Εβραϊχή Κοινότης της Κερχύρας. Ανάτυπο από το περιοδιχό των Αθηνών "Νέα Εστία" 1891.
- 55: Βελλελή Λάζαρου. Ιστορία των Ισραηλιτών από της διασποράς αυτών μέχρι των καθ' ημάς χρόνων, εκ του γαλλικού μεταφρασθείσα. Εν Κερκύρα 1892, σελ. 291 + ιστ'.
- 56. Καρρέρ. Φ. Ιουδαϊσμός και Χριστιανισμός... Εν Ζακύνθω 1892, σελ. 312.
- Σολωμού Νικ. Ιστορία των Εβραίων από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι των ημερών μας. Αθήναι 1893, σελ. 262.
- 58. Κοφινιώτη Ευαγγ. Μαθήματα θρησκευτικά, ιστορία του ισραηλιτικού λαού και βίος του Ιησού Χριστού εν συνεχεία. Εν Αθήναις 1894, σελ. 208.
- 59. Βελλελή Λάζαρου. Οι μνηστήρες της εν τω Εθνικώ Πανεπιστημίω έδρας της εβραϊκής.. Εν Κερχύρα 1895, σελ. 81.
- Παροιμίαι μεταφρασθείσαι εκ της εβραϊκής εις την ελληνικήν. Εν Λονδίνω 1896, σελ. 44.

ΙΙ. Έργα της περιόδου 1900 - 1949

- 61. Βορέα Θεοφ. Ολίγα τινά περί της εβραϊκής ποιήσεως. Εν Αθήναις 1900.
- 62. Αμβραζή Νικ. Ο ραββίνος Ισαάχ Μ. πιστεύσας εις Χριστόν και χειροτονηθείς πρεσβύτερος της Εκκλησίας. Ιστορία πλήρης ενδιαφέροντος και ποικίλων περιπετειών... Εν Αθήναις 1901, σελ. 172 Νεώτ. εκδ. 1957.
- **63. Μακράκη Αποστ.** Ερμηνεία εις το 'Ασμα Ασμάτων, κατά τας παραδόσεις. Εν Αθήναις 1902, σελ. 256.
- **64. Βραχυπέδη Γεωργ.** Αγία Σιών. Εν Αθήναις 1907, σελ. 24.
- 65. Παπαγιαννόπουλου Νικ. Λόγος εισιτήριος εις την εβραϊκήν γλώσσαν. Αθήναι 1907, σελ. 18.
- 66. Τζάρτζανου Αχιλ. Περί της συγχρόνου θεσσαλικής διαλέκτου. Αθήναι 1909. (Μεταξύ άλλων, εκ των περιεχομένων: Οι Ισραηλίται εν τω Ελληνισμώ Σημειώσεις περί Βίβλου και Ισραήλ).
- 67. Μενάρδου Σίμου. Γόλγοι και Εβοαίοι. Επιγραφαί εκ Κύπρου. Αθήναι 1910, σελ. 10.
- **68. Χατζηκυριάκου Γ.** Οδηγός Μαχεδονίας 1909 1910. Θεσσαλονίχη 1910. (Περιέχει πλήρη στοιχεία

- για την Ισραηλιτική Κοινότητας της πόλεως).
- 69. Alcheh Isaac. Εβραϊκό βιβλίο. Θεσσαλονίκη 1911, σελ. 24.
- Βραχυπέδη Γεωργ. Συνοπτική πραγματεία περί της Αγίας Σιών υπό έποψιν θρησκευτικής και ιστορικής αξίας. Εν Ιεροσολύμοις 1911, σελ. 16.
- Βελανιδιώτη Ιεζεκιπλ. Ο ποοφήτης Ιεζεκιήλ.
 Ασματολογία. Τεύχος Α΄. Εν Τεργέστη 1912, σελ.
 24.
- Παπαγιαννόπουλου Νικ. Εβραϊκή γραμματική.
 Laipzig 1912, σελ. κβ' + 134.
- Πετροκόκκινου Δ. Χίοι, Εβραίοι και Γενοβέζοι. Αθήναι 1912.
- 74. Παπαδόπουλου Χρυσόστομου. Αρχιεπισκόπου Αθηνών. Οι ελληνισταί Ιουδαίοι της Αλεξανδρείας. Ανάτυπο εκ του "Εκκλησιαστικού Φάρου", τόμος ΙΓ', 1914, σελ. 565 593.
- Μπαλάνου Δημ. Εχ των ποιητικών βιβλών της
 Π. Διαθήχης. Εν Αθήναις 1915, σελ. 95.
- 76. Δόξα Αγγ. Ωδαί Δαβίδ. Αθήναι 1917.
- Μπρατσιώτη Παν. Συμβολαί εις την βιβλικήν ιστορίαν. Ο Ιουδαϊσμός επί του Ιησού Χριστού. Αθήναι 1918.
- Χιονή Κ. Επιστημονική διάλεξις περί των Ιουδαίων παρ' Εβραίοις και παρ' ημίν. Πειραιεύς 1918, σελ. 31.
- Μπρατσιώτη Παν. Εβραίων παίδων αγωγή. Βιβλική - αρχαιολογική πραγματεία. Αθήναι 1920.
- Αλφιέρου Βικτ. Σαούλ. Τραγωδία. Αθήναι 1921, σελ. 174.
- **81. Μπρατσιώτη Παν.** Ο ιουδαϊκός όχλος εν τοις Ευαγγελίοις. Αθήναι 1923, σελ. 60.
- 82. Φαρμακίδη Επαμ. Η Λάρισα από των μυθολογικών χρόνων μέχρι της προσαρτήσεως αυτής εις την Ελλάδα (1881). Βόλος 1926. (Αναφέρεται και στην εβραϊκή παρουσία στη Λάρισα, στις σελ. 11, 13 14, 20 21, 68 και 133 134).
- 83. Μίχα Παν. Περί εβραϊκής γλώσσης και εβραϊκής συντάξεως των ονομάτων. Αθήναι 1927.
- 84. Αργέλλου Ι. Εφμηνεία της προς Εβραίους Επιστολής. Αθήναι 1928, σελ. 234.
- 85. Τσορμπατζή Γ. Ηώς της εβραϊκής παλιγγενεσίας. Αθήναι 1928, σελ. 167.
- Φίλωνος Ιουδαίου. 'Απαντα. Τόμοι 5. Lipsie
 1928. (Αρχαίο ελλληνικό κείμενο με εισαγωγή σχόλια στα λατινικά).
- 87. Ανδρεάδη Ανδρ. Οι Εβραίοι εν τω βυζαντινώ κράτει. Αθήναι 1929, σελ. 24.
- 88. Budde K. (Μετάφρασις εκ του γερμανικού). Ιστορία της θρησκείας του Ισραήλ μέχρι της εξορίας. Αθήναι 1929, σελ. 137.
- 89. Λειβαδέα Θεμιστοκλή. Φιλοσοφική εφμηνεία Ιώβ, μετά πολλών επιστημονικών γνώσεων. Αθήγαι 1929, σελ. 308.
- 90. Τιμόθεου Μητροπολίτου Καλαβούτων. Θοησκεία και εκπαίδευση Εβραϊκός κομμουνισμός και χριστιανικός κοινωνισμός (σοσιαλισμός). Εν Αθήναις 1929, σελ. 42.
- 91. Βέλλα Βασ. Η Kapporeth και η εορτή των Kippurim. Αθήναι 1930.
- 92. Cheyne T. Η θρησκευτική ζωή των Ιουδαίων μετά την εξορίαν. Αθήναι 1930, σελ. 174.
- 93. Γιαννόπουλου Ν. Συμβολή εις την ιστορίαν των Ιουδαϊκών παροικιών εν τη Ανατολική Ηπειρωτική Ελλάδι. Αθήναι 1930.
- 94. Βάϊσμαν Χ. Ο εβραϊκός λαός και η Παλαιστίνη. Θεσσαλονίκη 1931, σελ. 24.

- Φριλίγγου Κων. Ιώβ. Έμμετοη μετάφοαση και σχόλια του βιβλικού κειμένου. Αθήναι 1931.
- Βέλλα Βασ. Κοιτικά εις το βιβλίον της Εξόδου.
 Jerusallem 1932.
- 97. Βέλλα Βασ. Τα τέχνα παρ' Ισραήλ. Alexandria 1932.
- 98. Περιγραφή του μνημοσύνου του ποιητή Γιοσέφ Ελιγιά (που διοργάνωσε ο Σύλλογος "Μπενέ Μπερίθ" στη Θεσσαλονίκη στις 24.9.1931). Θεσσαλονίκη 1932.
- Κάσδαγλη Αλ. Σολομώντος βασιλέως: 'Ασμα Ασμάτων. Εν Αλεξανδοεία 1932.
- 100. Κατσανεβάκη Βενεδίκτου. Δαβιδικά ποιήματα ήτοι σύντομος έμμετρος ερμηνεία των Ψαλμών. Τόμος Α'. Εν Χανίοις 1932, σελ. 83.
- 101. Labelin Roger. Ποωτόχολλα των σοφών της Σιών. Αθήναι 1932.
- **102.** Τα πρωτόχολλα της Σιών του 1897. Αθήναι
- 103. Καζάντζη Κ. Το Ευαγγέλιον του Παύλου εν αντιθέσει προς το έτερον Ευαγγέλιον των Ιουδαϊζόντων, Αθήναι 1933.
- 104. Καλλίνικου Κων. Παφοιμίαι Σολομώντος. Alexandria 1933, σελ. 223.
- 105. Καλλίνικου Κων. Υπόμνημα εις τας παφοιμίας του Σολομώντος. Αλεξάνδρεια 1933, σελ. 330.
- 106. Καμπέλη Ισαάκ. Τοεις σταθμοί της Εβοαϊκής σκέψεως: Μωϋσής Μαϊμονίδης Μένδελσον. Θεσσαλονίκη 1933, σελ. 104.
- 107. Δράσις υπέρ του Ισραηλιτικού Έθνους και γνώμαι περί Ιουδαϊσμού του διακεκριμένου Ιεράρχου της νεωτέρας Ελληνικής Εκκλησίας αοιδίμου Αρχιεπισκόπου Ζακύνθου Διονύσιου (ΛΑΤΑ) διατυπωθείσαι εν τω θείω υπ' αυτού κηρύγματι και εν τοις συγγράμμασιν αυτού. Ζάκυνθος 1933. Επιμέλεια εκδόσεως: Διον. Ν. Λάτα.
- 108. Μέγας Οδηγός Θεσσαλονίκης και περιχώρων 1932 - 33. Θεσσαλονίκη 1933. (Περιλαμβάνει ενδιαφέροντα στοιχεία και για την Ισραηλιτική Κοινότητα της πόλεως).
- 109. Μωϋσή Ασέρ. Δέχα πέντε ημέραι ανά την Εβραϊκήν Παλαιστίνην. (Ταξιδιωτικές εντυπώσεις). Θεσσαλονίκη 1933, σελ. 19.
- Αι προσδοχίαι του Ισραήλ. Μετάφρασις εχ του Γερμανιχού. Αθήναι 1934.
- 111. Βαφόπουλου Γ. Εσθήρ. Τραγωδία. Θεσσαλονίκη 1934. (Με θέμα την γνωστή ιστορία της Εσθήρ που έσωσε τους Εβραίους της Περσίας από τη σφαγή).
- 112. In Memoriam. Γιωσέφ Ελιγιά (1892 1931). Ο πρώτος Ελληνο εβραίος σύγχρονος ποιητής. Επιμέλεια: Γεωργ. Ζωγραφάκη. Θεσσαλονίκη 1934, σελ. 94. Έκδοσις Συλλόγου "Μπενέ Μπερίθ".
- 113. Μπον Κ. Αποκαλύψεις των μυστικών εννοιών της Βίβλου. Τόμος Α'. Εν Αθήναις 1934, σελ. 64.
- 114. Μωϋσή Ασέρ. Εισαγωγή εις το οικογενειακό δίκαιο των εν Ελλάδι Ισραηλιτών. Θεσσαλονίκη 1934, σελ. 65. (Ερευνώνται οι πηγές και η ιστορία του εβραϊκού δικαίου. Περιλαμβάνονται επίσης τα κείμενα των ραββινικών κωδίκων).
- Πετρούνια Βασ. Ο βασιλεύς Σαμουήλ. Αθήναι 1934.
- 116. Πινσκέρ Λέοντος. (Μετ. Μωϋσή Ασέρ). Αυτοχειραφέτησις. Θεσσαλονίκη 1934, σελ. 22. Έκδοσις "Εβραϊκής Αναγεννήσεως".

- Χατζή Ηλία Ισαάκ. Αγκαδά του Πεσάχ (πασχαλινή διήγηση). Ιωάννινα 1934. (Μετάφραση σε απλή γλώσσα).
- 118. Βέλλα Βασ. Ο ισφαηλιτικός γάμος. Αθήναι 1935, σελ. 48 - Νεώτ, έκδ. 1966.
- 119. Ζωγράφου Θ. Εφιηνεία εις την προς Εβραίους Επιστολήν του Απ. Παύλου. Βόλος 1935, σελ. 295.
- 120. Χαμουδόπουλου Ν. Οι Ισραηλίται της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1935, σ. 48. (Σύντομη ιστορία της Ισραηλιτικής Κοινότητος της πόλεως).
- 121. Baetsch B. (Μετ. Καραλή Δ.) Δαβίδ, ο βασιλεύς του Ισραήλ. Αθήναι 1936, σελ. 95.
- 122. Γρηγορόπουλου Αλεξ. Φως τοις εν σκότει. Η αγία του Θεού Εκκλησία εν πολέμω ήτοι έλεγχος κατά της αθέου και αντιχρίστου εβραιομασωνίας. Αθήναι 1936.
- 123. Γουδέλη Σπ. Συμβολή εις την ανάλυσιν του βιβλίου του Ιώβ. Εν Αθήναις 1937, σελ. 30.
- **124. Καμπέλη Ισαάκ.** Ο πολιτισμός των Εβραίων. Θεσσαλονίκη 1937, σελ. 51.
- 125. Καρολίδη Π. Ιστόρία των λαών των αχμασάντων προ του ελληνιχού πολιτισμού. Τόμος Γ'. Αιγύπτιοι Εβραίοι. Αθήνα 1937.
- 126. Μπρατοιώτη Παν. Εισαγωγή εις την Π. Διαθήκην. Αθήναι 1937.
- 127. Φριλίγγου Κων. 'Ασμα Ασμάτων της Π. Διαθήκης. Μετάφρασις από τα εβραϊκά, β' έκδοσις. Μυτιλήνη 1937, σελ. 27.
- 128. Βέλλα Βασ. Αι προφητείαι του Αμώς. Μετάφρασις εκ του εβραϊκού. Μυτιλήνη 1938.
- 129. Ελιγιά Γιωσέφ. Ποιήματα. Εισαγωγή Ανάλυση βιογραφικό σημείωμα: Γ. Ζωγραφάκη. Θεσσαλονίκη 1938, σελ. χχ' + 172. Έκδοσις "Μπενέ Μπερίτ".
- Καλλίνικου Κων. Σολομώντος: 'Ασμα Ασμάτων. Αλεξάνδρεια 1938.
- 131. Μωΰσή Ασέρ. Η φιλία των Ελλήνων και Ισραηλιτών δια μέσου των αιώνων. Αθήναι 1938, σελ. 29 (ομιλία με βάση ιστορικά στοιχεία από την αρχαιότητα μέχρι σήμερα). Νεώτερη έκδοση 1953 υπό της Μορφωτικής Λέσχης Ισραηλιτών "Η Αδελφότης" της Θεσσαλονίκης).
- 132. Φιλιππίδη Λεων. Ιστορία της θρησχείας του αρχαίου Ισραήλ. Τόμος Α΄. Αι πηγαί. Η Π. Διαθήκη υπό το φως της συγχρόνου επιστήμης. Αθήναι 1938.
- 133. Πετρούνια Βασ. Δαβίδ Σολομών. Αθήναι
- 134. Μιρμιρόγλου Βλαδίμηρου. Οι Δερβίσσαι. Κοράνιον... Κρυπτοεβραίοι (Δουμέδες) οπαδοί του Σαμπετάϊ Σεβή στη Θεσσαλονίκη. Εν Αθήναις 1940, σελ. 441.
- 135. Μεταλλινού Αγγελικής. Ειχονογραφημένο λεύκωμα των παλαιών Θεσσαλονικέων, μετά βιογραφίας αυτών. Θεσσαλονίκη 1941. (Περιέχονται και στοιχεία για εβραϊκές οικογένειες).
- 136. EEE. Το νέον δράμα του Ελληνισμού και αι σκοτειναί δυνάμεις. Ο βασιλεύς Γεώργιος Β' όργανον του μυστηριώδους Ανωτάτου Εβραϊκού Συμβουλίου. Θεσσαλονίκη 1942, σελ. 24.
- 137. Βασδραβέλλη Ιω. Η Θεσσαλονίκη κατά τον Αγώνα της Ανεξαρτησίας. Θεσσαλονίκη 1946, σελ. 46. Εκδ. Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. (Περιέχει και αναφορές στο εβραϊκό στοιχείο της Θεσ/νίκης).

- 138. Byron George Gordon. Εβραϊκές μελωδίες 1814. Ποιητική ερμηνεία: Αναστάσιος Μιλάνος -Στρατηγόπουλος. Αθήνα 1946, σελ. 44.
- 139. Βακαλόπουλου Αποστ. Η Θεσσαλονίκη στα 1430, 1821 και 1912 - 18. Θεσσαλονίκη 1947, σελ. 84. (Συναντώνται ενδιαφέροντα στοιχεία και για τους Εβραίους των περιόδων αυτών).
- 140. Βελλά Βασ. Αι προφητείαι του Μιχαίου. Μετάφρασις εκ του εβραϊκού. Μυτιλήνη 1947.
- 141. Δόξα Αγγ. Δαβιδικές Ωδές. Αθήνα 1947. (Οι δεκα απόχουφες ωδές σε νεοελληνικούς ιαμβικούς στίχους).
- **142. Κορδάτου Γιάννη.** Η Π. Διαθήχη στο φως της χριτιχής. Αθήνα 1947.
- 143. Μέρτζιου Κων. Μνημεία Μαχεδονικής ιστοοίας. Θεσσαλονίκη 1947, σελ. ια' + 576 - Έκδ. Εταιρείας Μαχεδονικών Σπουδών. (Περιέχει εκτεταμένες αναφορές στην Ισραηλιτική Κοινότητα της Θεσσαλονίκης).
- 144. Ματαράσσο Ι. Κι όμως όλοι τους δεν πέθαναν. Αθήνα 1948. (Αναφέρεται στην εξόντωση των Ελληνο - εβραίων της Θεσ/νίκης κατά την Γερμανική Κατοχή).
- 145. Μιζραχή Χαγίμ. Ιστορικαί σημειώσεις της Ισραηλιτικής Κοινότητος Κερκύρας. Κέρκυρα 1948. (Αι Χεβρώτ "Γκεμιλούτ - Χασαδήμ". Στοιχεία για τις δύο αρχαίες Χεβρώτ της Κοινότητος Κερκύρας).
- 146. Μπακόπουλου Κων. Η ομηρία των πέντε αντιστρατήγων: Αθήνα 1948. (Με εκτεταμένες περιγραφές για τους διωγμούς των Εβοαίων).
- 147. Κοντοστάνου Μεθόδιου. Αρχείον και καθημεοινά περιστατικά γεγονότα επί Ιταλικής και Γερμανικής Κατοχής. Κέρκυρα 1949. (Εξιστορεί και τα των διωγμών των Εβραίων Κερκύρας).

Έργα της περιόδου 1950 - 1969

- 148. Καμπέλη Ισαάκ. Εις τας επάλξεις του εβραϊσμού. (Σειρά άρθρων μελετών σχετικά με την ανακήρυξη του κράτους του Ισραήλ και μετ' αυτήν). Αθήνα 1950.
- 149. Φριγίλλου Κων. Κοέλεθ Βιβλική λογοτεχνία. Ανθολογία. Αθήναι 1951.
- 150. Χαστούπη Αθ. Τα εν Ρας Σάμρα (Ugarit) αρχαιολογικά ευρήματα. Αθήναι 1951.
- 151. Βασδραβέλλη Ιω. Ιστορικά αρχεία Μακεδονίας. Α΄ Αρχείο Θε/νίκης 1695 1912. Θεσσαλονίκη 1952, σελ. κδ' + 576. (Περιέχει και αρκετά σημαντικά στοιχεία για τους Εβραίους της πόλεως από οθωμανικές πηγές και αρχεία).
- 152. Κεραμόπουλου Αντ. Αρχαία ιστορία των Εβραίων. Η Αίγυπτος και οι Βλάχοι. Κείμενο ομιλίας. Θεσσαλονίκη 1952, σελ. 19. Έκδ. Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών.
- 153. Σιμώτα Παν. Τα ευρήματα του Khibert Qumran. Jerusalem 1952.
- 154. Διάλογος του εν αγίοις πατρός ημών Γρηγεντίου Αρχιεπισκόπου Αιθιοπίας μετά του Εβραίου νομοδιδασκάλου Ερβάν περί της αληθούς πίστως του Χριστού. Θεσσαλονίκη 1953, σελ. 236.
- 155. Καλαμπούση Α. Δαβίδ: οι Ψαλμοί. (Μετάφραση). Αθήναι 1953, σελ. 168.
- 156. Μάτσα Ιωσήφ. Γιαννιώτικα εβραϊκά τραγούδια. Ιωάννινα 1953, σελ. 61. (Πρωτότυπη μελέτη με

- πλούσια στοιχεία πάνω στα εβραϊκά δημοτικά τραγούδια των Ιωαννίνων).
- Παταϊωάννου Κ. Οι Ισφαηλίται και οι Έλληνες.
 Αθήναι 1953, σελ. 16.
- 158. Αγουρίδη Σάββα. Το πρόβλημα των προσθηκών της σλαβονικής μεταφράσεως του "Ιουδαϊχού πολέμου" του Ιωσήπου. Αθήναι 1954.
- 159. Βαφείδη Νικ. Αρχιμανδρίτη. Ιοραηλιτική Κοινότης Διδυμοτείχου. (Από του 2 3 αιώνα μ.Χ., μέχοι του 1940. Αθήνα 1954).
- 160. Καΐμη Ιούλιου. Βιβλικές ιστορίες. Ο θρύλος του Σολομώντος. Ο υιός του Ραββί. Αθήνα 1954. (Διάφορες ιστορίες αποσπάσματα παραδόσεως των δασκάλων όπως τις μεταφέρει η λαϊκή ψυχή).
- 161. Πανάγου Γιαννάκου. Ο ποιητής Γιωσέφ Ελιγιά. Πρόλογος Χρ. Ευελπίδη - Προέδρου Συνδέσμου "Ελλάς - Ισραήλ". Αθήναι 1954, σελ. 23.
- 162. Τσάρνιτς Αιμ. Τις ο συγγραφεύς της προς Εβραίους Επιστολής: Αθήναι 1954, σελ. 88.
- 163. Αγουρίδη Σάββα. Ενώχ ήτοι χαρακτήρ της περί εσχάτων διδασκαλίας των βιβλίων του Ενώχ. Αθήναι 1955.
- **164. Καλυβά Χρυστόφορου.** Εβραϊσμός και Τεκτονισμός. Αθήναι 1955, σ. 148.
- 165. Μπρατοιώτη Παν. Επίτομος εισαγωγή εις την Π. Διαθήχην. Αθήναι 1955.
- 166. Τα σύνορα του Ισραήλ. Αθήναι 1955, Έκδ. Διπλωματικής Αντιπροσωπείας του Ισραήλ εν Ελλάδι.
- 167. Αγουρίδη Σάββα. Η ιουδαϊκή εσχατολογία των χρόνων της Κ. Διαθήκης. Κριτική των νεωτέρων επί του θέματος θεωριών. Αθήναι 1956.
- 168. Βελλά Βασ. Χρονολογικοί πίνακες της Ισραηλιτικής Ιστορίας. Αθηναι 1956.
- 169. Λίβα Ξεν. Στρατηγού ε.α. Η Αιγηίς, κοιτίς των Αρίων και του Ελληνισμού. Αθήναι 1956. (Στο κεφ. Δ΄ αναφέρονται ενδείξεις από την Εβραϊκή Βίβλο περί της προτεραιότητας του αρχαιο ελληνικού πολιτισμού).
- 170. Μανωλιδάκη Εμμ. Ο λαός του Ισφαήλ εις τας δοχιμασίας του και ο φόλος των προφητών στην ιστοφική ποφεία και εξέλιξή του. Κείμενο διαλέξεως. Θεσσαλονίκη 1956. Έκδοσις Λέσχης "Η Αδελφότης" Θεσσαλονίκης.
- 171. Maurdis Andre. Ντιοραέλι. Αθήνα 1956. (Η ζωή και πολιτική δράση του 'Αγγλου πολιτικού εβραϊκού θρησκεύματος).
- 172. Meyer F. Αβραάμ. Αθήνα 1956. (Ιστορικό θρησκευτική ανάλυση - από ευαγγελικής πλευράς της ζωής του).
- 173. Meyer F. Μωϋσής. Αθήνα 1956. Φιλοσοφικό θρησκευτική ανάλυση - από ευαγγελικής πλευράς - της ζωής του).
- 174. Παπαδόπουλου Ιωσήφ. Ελληνο ισραηλιτικόν πνεύμα. Θεσσαλονίκη 1956. Έκδοσις Μορφωτικής Λέσχης Ισραηλιτών Θεσ/νίκης "Η Αδελφότης". (Ομιλία για τη συνεργασία μεταξύ Ελλήνων και Ισραηλιτών).
- 175. Τέννυσον Αλφρέδου. Ενώχ 'Αρντεν. Απόδοση σε στίχους ελληνικούς: Γ. Μπούρλου. Αθήναι 1956, σελ. 61.
- 176. Φρανκ Αννας. (Μετάφραση Πρόλογος: Καλλιγά Κ.). Το Ημερολόγιο. Αθήνα 1956.
- 177. Μάτσα Νέστορα. Η μεγάλη Ειρήνη. Αθήνα 1957. (Τρεις νουβέλλες που αναφέρονται σε ισάριθμες εβραϊκές οικογένειες).

- 178. Χατζηδήμου Παρι. Μπενέ Ισφαέλ. Πφόλογος: Μωϋσή Ασέφ. Αθήνα 1957, σελ. 2 + 53. (Αφιέφωμα στα 6 εκατομύφια των θυμάτων της χιτλεφικής θηφιωδίας Έμμετρη πραγματεία της εθνικής ιστοφίας του Εβφαϊκού Έθνους, από της καταφρεύσεως του κράτους του Ιούδα και εντεύθεν).
- 179. Βελλά Βασ. Εχ των χειρογράφων της Νεχράς Θαλάσσης. Το υπόμνημα εις το βιβλίον του Αββαχούμ. Αθήναι 1958.
- 180. Ευελπίδη Χρυσού. Το Ισφαήλ (1948 1958). Αθήναι 1958, σελ. 44.
- 181. Μωϋσή Ασέρ. Ελληνο ιουδαϊκαί μελέται. Αθήναι 1958, σελ. 139. (Στοιχεία από την παλαιά και πρόσφατη ιστορία με ιδιαίτερη προσοχή στα σημεία της κοινής αναφοράς τους).
- 182. Ρεγκούκου Κων. Σχέσεις Ελλήνων και Ιουδαίων εις παλαιοτέρους χρόνους. Θεσσαλονίκη 1958. Έκδοσις Μορφωτικής Λέσχης Ισραηλιτών Θεσσαλονίκης "Η Αδελφότης". (Ομιλία για τη συνεργασία και τα κοινά σημεία μεταξύ των δύο λαών).
- 183. Βελλά Βασ. Γραμματική της εβραϊκής γλώσσης. Αθήναι 1959.
- 184. Γιοέλ Μ. Η δεχαετηρίς του Ισραήλ εις την Ελλάδα. Αθήνα 1959, σελ. 48.
- 185. Ζαφειρόπουλου Δημ. Ισραήλ. Αθήνα 1959, σελ. 126. (Ιστορία της αρχαίας και νεωτέρας Παλαιστίνης και του κράτους του Ισραήλ μέχρι την εισβολή του Σουέζ).
- 186. Κωνσταντίνη Κανάρη. Ιωσήφ ο Ναζής, ο βασιλεύς της Νάξου και των Κυκλάδων. Ομιλία. Αθήναι 1959. Έκδοσις "Μπενέ Μπερίθ".
- 187. Πράτο Ιωνάθαν. Ισραήλ. Σκιαγραφία ενός κράτους και ενός κινήματος. Θεσσαλονίκη 1959. Έκδοσις Συνδέσμου "Ελλάς Ισραήλ". (Διάλεξη του Διπλωματικού Αντιπροσώπου του Ισραήλ, δοθείσα εις την Θεσσαλονίκην τον μήνα Νοέμβριο 1958).
- 188. Προκοπίου Α. Ο λαός της Βίβλου. Αθήνα 1959. (Δίνονται τα χαφακτηριστικά της φυσιογνωμίας του Ισραήλ).
- 189. Ρωμανού Ιω. Ιστορικά έργα Δεοποτάτου της Ηπείρου... Εβραίοι Κερκύρας κ.ά. Προλεγόμενα: Κ. Δαφνή. Κέρκυρα 1959, σελ. ιστ' + 416.
- 190. Σιμωτά Παν. Η περιγραφή των συνόρων Εφραίμ και Μανασσή εις την τοπογραφίαν της Π. Διαθήκης. Αθήναι 1959.
- **191. Σπούπη Σπ.** Οι "ξένοι" εν Κερχύρα. Κέρχυρα 1959, σελ. 194.
- **192. Weilerstein Sadie Rose.** (Μετ. Κρίσπη Μάνθου). Μεγάλες μορφές του Ισραήλ. Τόμοι 2. Αθήναι 1959, 1962.
- 193. Αγαπίδη Ιω. Το αρχαίον εβραϊκόν δίκαιον ή το δίκαιον της Πεντατεύχου. Θεσσαλονίκη 1960, σελ. η' + 180. (Πρόκειται για πραγματεία σχετική με τη νομοθεσία του αρχαίου εβραϊκού λαού και εισαγωγή στην αρχαία εβραϊκή ιστορία και θρησκεία).
- 194. Γιαννακόπουλου Ιωήλ. Η Π. Διαθήκη κατά τους "0". Κείμενο, ερμηνευτική παράφρασις, σχόλια, προβλήματα. Αθήναι 1960, σελ. 460.
- 195. Γκουριόν Μπεν Δαβίδ. Επιστήμη και ηθική. Η συμβολή της Ελλάδος, των Ινδιών και του Ισραηλ. Αθήνα 1960, σελ. 15. (Λόγος του πρωθυπουργού του Ισραήλ).
- Γνωμικά των Πατέρων (Πιρκέ Αβώτ). Αθήνα 1960. Έκδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Αθηνών.

- 197. Ευελπίδη Χρυσού. Η συμβολή των Εβραίων στην παγκόσμια σκέψη. Κείμενο ομιλίας. Αθήναι 1960, σελ. 15. Έκδοσις Συνδέσμου "Ελλάς Ισραήλ".
- 198. Καλογιάννη Βάσου. Λάρισα, Μαντρέ Ντ' Ισραέλ. Λάρισα 1960, σελ. 140. (Η ιστορία του εβραϊσμού της Λαρίσης και της περιοχής).
- 199. Κιρκασίου Θεοδ. Εκ των χειρογράφων της Νεκράς Θαλάσσης. Το υπόμνημα εις το βιβλίο του Ναούμ κατά την έκδοσιν A. Dupont Sommer καθηγητού εν Σορβώννη. Εισαγωγή Μετάφρασις, Αθήναι 1960.
- 200. Κορομπλά Γεωργ. Οι Εβραίοι στας αρχαίας Αθήνας. Ανάτυπον εκ των υπ' αριθ. 15 και 16 τευχών του περιοδικού "Τα Αθηναϊκά". Αθήναι 1960, σελ. 10 16 και 19 26.
- 201. Μίχα Λέανδρου. Μωϋσής, Ο μύστης και νομοθέτης. Ομιλία. Θεσ/νίκη 1960. Έκδοσις Μορφωτικής Λέσχης Ισραηλιτών "Η Αδελφότης" Θεσ/νίκης.
- 202. Ξενογιάννη Κων. Τωβίτ. Δογματική, ηθική και κοινωνική διδασκαλία μετ' εκτενούς διαγράμματος περιεχομένων. Καλαμάτα 1960.
- 203. Παπακυριάκου Κώστα. Οι αντισημίται. Αθήναι 1960. (Με στοιχεία περί της εβραϊκής παρουσίας στην Ελλάδα, εξηγείται γιατί η ανθρωπότητα πρέπει να προσέξει και να τιμωρεί τους αντισημίτες).
- 204. Harman Ant. Το σύγχρονο Ισφαήλ. Ο γεωργικός εποικισμος (Δημιουργία συνεργατικών χωρίων τύπου Κιμπούτς και Μοσάβ Ανάπτυξις χωρικών συνοικισμών και καλλιέργεια). Αθήναι 1960, σελ. 40.
- 205. Βελλά Βασ. Περί τα χειρόγραφα της Νεκράς Θαλάσσης. Τα εβραϊκά χειρόγραφα της Κοινότητος της Δαμασκού. Αθήναι 1961, σελ. 58.
- 206. Γιαννακόπουλου Ιωήλ. Η Π. Διαθήκη. Ιερεμίας και Βαρούχ. Αθήναι 1961, σελ. 448.
- Λέτσα Αλεξ. Ιστορία της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1961. (Περιλαμβάνει στοιχεία και για την Ισοαηλιτική Κοινότητα της πόλεως).
- 208. Μερεντίτη Κων. Ο Ιουδαίος λόγιος Αρτάπανος και το έργον αυτού. Αθήναι 1961, σελ. 192.
- 209. Μερεντίτη Κων. Υπερφυής διάβασις θαλασσών και ποταμών εν τη αρχαία ισραηλιτική και τη κλασσική γραμματεία. Αθήναι 1961, σελ. 104.
- Παπαδημητρίου Η. Βασιλειάδη Νικ. Υπόμνημα εις την Ρουθ. Αθήναι 1961.
- 211. Σιώτη Μάρκου. Τα χειρόγραφα της Νεκράς Θαλάσσης. Α΄ Ιστορία ανευρέσεως και περιγραφή αυτών. Αθήναι 1961, σελ. 136.
- **212.** Σύγχρονο Ισραήλ. Το πρόγραμμα της διευθετήσεως των υδάτων. Αθήναι 1961.
- **213. Τρεμπέλα Παν.** Υπόμνημα εις την Ρουθ. Αθήναι 1961, σελ. 94.
- 214. Χαστούπη Αθ. Κεφάλαια Πατέρων. Θεσσαλονίκη 1961, σελ. 100. (Πρόκειται για την έκδοση της πραγματείας του Ταλμούδ "Πιρκέ Αβώτ" = Κεφάλαια Πατέρων και παρουσιάζεται το πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο με αντίστοιχη ελληνική μετάφραση και σχόλια).
- 215. Χιονίδη Γεωργ. Σύντομη ιστορία του Χριστιανισμού στην περιοχή Βεροίας. Βέροια 1961. (Ο Απ. Παύλος ιδρύει την Εχχλησία της Βέροιας, το βήμα του Απ. Παύλου "Χάβρα").
- 216. Γιαννακόπουλου Ιωήλ. Η δίκη του Χριστού νομικώς. Εβραϊκός νόμος. Αθήναι 1962.
- 217. Κιρκασίου Θεοδ. Εκ των χειρογράφων της Νε-

- κράς Θαλάσσης (Τα βιβλικά υπομνήματα). Θεσσαλονίκη 1962, σελ. 12.
- 218. Μπίρη Κώστα. Ο Απ. Παύλος εν Αθήναις, Αθήναι 1962, σελ. 18. (Αναφέρεται, μεταξύ άλλων, η παροικία και η Συναγωγή των Εβραίων στην Αθήνα).
- 219. Παπαδημητρίου Ηρ. Βασιλειάδη Νικ. Υπόμνημα εις τας Παροιμίας. Αθήναι 1962. Έκδοσις Αδελφότητος Θεολόγων "Ο Σωτήρ". (Διατριβή προπαντός στην ιστοριχογραμματική έρευνα και εξήγηση του κειμένου των Παροιμιών).
- **220. Σμωτά Παν.** Το βιβλίον της Ρουθ. Θεσσαλονίκη 1962, σελ. 108.
- 221. Σιμωτά Παν. Το πρόβλημα της ιστορικής θέσεως, της προσωπικότητος και του έργου του Νεεμίου. Αθήναι 1962.
- 222. Τενεδίου Ιακ. Ο θεός Βάαλ εν τω πανθέω της Ουγαρίτ. Η λατρεία αυτού παρά τοις Χαναναίοις και ο αγών των προφητών του Γιαχβέ κατ' αυτής. Αθήναι 1962, σελ. 128.
- 223. Αλιβιζάτου Α. Θρησκεία και Έθνος. Επί μιας ισραηλινής ειδήσεως. Θεσσαλονίκη 1963, σελ. 16.
- **224. Γιαννακόπουλου Ιωήλ.** Η Π. Διαθήχη. Ιώβ. Αθήναι 1963, σελ. 268.
- 225. Ημέρα μνήμης των Ισραηλιτικών θυμάτων του Ναζισμού. Αθήνα 1963. (Έκθεση και απολογισμός των εκδηλώσεων επί τη 20η επετείω της εξεγέρσεως του γκέττο της Βαρσοβίας Αθήνα Απρίλιος 1962).
- 226. Katz J. Ιστορία της ανθρωπότητας (UNESCO). Τόμος VA' κεφάλαιο: Ιουδαίοι και Ιουδαϊσμός. Αθήνα 1963. (Ιστορικό δοκίμιο με θέμα την κοινωνική και πολιτιστική παρουσία των Εβραίων στον 19ο αιώνα).
- 227. Μωϋσή Ασέρ. Αρχαίαι εβραϊκαί μαρτυρίαι περί της ελληνικότητος της Μακεδονίας. Ομιλία. Θεσσαλονίκη 1963, σελ. 23.
- 228. Μωϋσή Ασέρ. Ποίον "ελληνισμόν" καταπολέμησαν οι Μακκαβαίοι. Αθήνα 1963, σελ. 11 Έκδοσις Στοάς "Μπενέ Μπερίτ" Αθηνών. (Ομιλία επ' ευκαιρία της γιορτής του Χανουκά, την 9.2.1963).
- 229. Παπαπαναγιώτου Κ. Αδασά Εσθήρ. Αθήναι
- 230. Στάλιου Ζαφείρη. Ισραήλ. Αθήνα 1963, σελ. 270. (Χρονικό ενός ταξιδιού στο κράτος του Ισραήλ).
- 231. Αγαπίδη Ιώ. Η νομική θέσις των αλλοδαπών εν τη αρχαία εβραϊκή πολιτεία. Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 72. (Πρωτότυπη νομική μελέτη στηριγμένη στην Π. Διαθήκη και ιδίως στην Πεντάτευχο).
- 232. Βασιλειάδη Αθ. Διεθνή προβλήματα εις την δίνην του ψυχρού πολέμου. Τόμος Α'. Αθήναι 1964, σελ. 170. (Μεταξύ άλλων περιεχομένων και "Ο αντισημιτισμός δια μέσου των αιώνων").
- 233. Βελλά Βασ. Το βιβλίο της Ρουθ. Εισαγωγή. Μετάφρασις εκ του εβραϊκού. Αθήναι 1964, σελ. 56.
- 234. Γιαννακόπουλου Ιωήλ. Η Π. Διαθήκη. Σολομώντος Παροιμίαι 'Ασμα Ασμάτων Εχκλησιαστής Σοφία Σολομώντος. Αθήναι 1964, σελ. 382.
- 235. Γιαννακόπουλου Ιωήλ. Η Π. Διαθήκη. Σοφία Σειράχ. Αθήναι 1964, σ. 232.
- 236. Βασικές αρχές του Ιουδαϊσμού. Μετάφρασις εκ του αγγλικού: Μ. Κρίσπη. Εισαγωγή και υποσημειώσεις: Μ. Κοέν. Αθήνα 1964. (Συνοπτική παρουσίαση της διδασκαλίας του Ιουδαϊσμού).

- Έκδοσις Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου της Ελλάδος.
- 237. Μπαϊρακτάρη Αντ. Η Χριστολογία της προς Εβραίους Επιστολής. Εν Αθήναις 1964, σελ. 61.
- 238. Μπάστα Ευστ. Σαράντα χρόνια στην έρημο. Αθήνα 1964, σελ. 160. (Η δραματική και περιπετειώδης ζωή του μεγάλου κυβερνήτη και θεόπτη Μωϋσή).
- Μωραϊτίνη Μαρίας. Ισραηλινοί ποιηταί. Αθήνα 1964. (Ανθολογία Ισραηλιινής ποιήσεως).
- 240. Παπαδάκη Ελευθερίας. Η φιλοξενία στη Βίβλο και στον Όμηρο. Θεσσαλονίκη 1964. Έκδοσις Μορφωτικής Λέσχης Ισραηλιτών "Η Αδελφότης". (Ομιλία για θέματα φιλοξενίας στην Π. Διαθήκη και στα ομηρικά έπη).
- 241. Πολυμερόπουλου Κων. Τα χειρόγραφα της Νεκράς Θαλάσσης. Περισσότερον φως εις την Π. Διαθήχην. Αθήναι 1964, σελ. 32.
- **242. Σηματά Παν.** Δαβίδ και Μωαβίται. Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 30.
- 243Σιμωτά Παν. Παρατηρήσεις επί τινων γεγονότων της Ισραηλιτικής ιστορίας του 6ου και 5ου π.Χ. αιώνος. Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 20.
- 244. Σηματά Παν. Σύντομος εισαγωγή εις την βιβλικήν εβραϊκήν γλώσσαν και αρχαιολογίαν. Θεσσαλογίκη 1964, σελ. 40.
- 245. Σιμωτά Παν. Το εβραϊκό Deber εν τη μεταφράσει των "Ο". Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 20.
- 246. Σχοινά Σωτ. Εκλογαί εκ των ψαλμών του προφήτου και βασιλέως Δαβίδ. Βόλος 1964, σελ 46.
- 247. Τρέμπελα Παν. Οι τρεις Πατριάρχαι. Ο Αβραάμ. Αθήναι (1964) σελ. 224.
- 248. Τρέμπελα Παν. Οι τρεις Πατριάρχαι. Ο Ιαχώβ. Αθήναι (1964), σελ. 240.
- 249. Τρέμπελα Παν. Οι τρεις Πατριάρχαι. Ο Ισαάχ. Αθήγαι (1964), σελ. 126.
- 250. Χαιρέτη Μαρίας. Ανέκδοτα βενετικά έγγραφα περί των Εβραίων εν Κρήτη. Ανάτυπον εκ του ΑΓ' τόμου της "Επετηρίδος της Εταιρείας Βυζαντινών Σπουδών". Αθήναι 1964, σελ. 163 184.
- 251. Χαστούπη Αθ. Το βιβλίον του Εχκλησιαστού.
 Μετάφρασις εκ του εβραϊκού πρωτοτύπου. Θεσσαλονίκη 1964, σελ. 34.
- 252. Καράτζαλη Τίτου. Η τελετουργία του γάμου παρ' Εβραίοις σήμερον. Εν Αθήναις 1965, σελ.
- 253. Klausner Joseph (Μετάφραση Πρόλογος Προσθήκη: Μωϋσή Ασέρ). Επίτομη ιστορία της νεοεβραϊκής λογοτεχνίας. Αθήναι 1965, σελ. 151. (Περιέχονται στοιχεία για τη νεώτερη εβραϊκή πνευματική δημιουργία και για τα νεώτερα ιδεολογικά ρεύματα που αποτυπώθηκαν στην εβραϊκή γλώσσα).
- 254. Ολύμπου Τάκη. 40382. Β' έχδοσις. Αθήνα 1965. (Ποίημα για τους Ελληνο Εβραίους του στρατοπέδου του 'Αουσβιτς).
- 255. Αγαπίδη Ιω. Οι προφήται εν τη αρχαία εβραϊκή πολιτεία. Θεσσαλονίκη 1966, σελ. 47.
- 256. Βελλά Βασ. Θεός και ιστορία εν τη Ισραηλιτική θρησκεία. Αθήνα 1966, σελ. 30.
- 257. Βελλά Βασ. Χρονολογικοί πίνακες της Π. Διαθήκης. Αθήναι 1966, σελ. 84.
- 258. Βουλγαράκη Δαμανού. 1283 μέρες σκλαβιάς. Λάρισα 1966. (Το 11ο κεφ. σελ. 53, 56 57 αναφέρεται στο μαρτυρολόγιο των Εβραίων και περιέχει κατάλογο 219 θυμάτων της Ισραηλιτικής Κοινότητος Λαρίσης).

- 259. Γκουριόν Μπεν Δαβίδ. Ισραήλ. Αθήνα 1966. (Ιστορική επισκόπηση της ιδρύσεως και ανδρώσεως του κράτους του Ισραήλ).
- 260. Γρατσέα Γεωργ. Νεχράς θαλάσσης χειρόγραφα. Αθήναι 1966.
- 261. Καλογιάννη Βάσου. Σιμών Μπας Κοχμπά. Λάρισα 1966. (Ιστόρημα αναφερόμενο στον τελευταίο αρχηγό και επαναστάτη του Λαϊκού Κινήματος των Εβραίων κατά των Ρωμαίων κατακτητών της Ιουδαίας 66 - 70 μ.Χ.).
- 262. Αγουρίδη Σάββα. Φίλων ο Ιουδαίος. Θεσσαλονίκη 1967.
- 263. Αγουρίδη Σάββα. Χριστός. Προπαρασκευή της ελεύσεώς του εν τη Π. Διαθήκη και τω Ιουδαίσιώ. Αθήναι 1967.
- **264. Ghouraqui Andre.** (Μετ. Τεγόπουλου Αλ.). Το κράτος του Ισραήλ. Αθήναι 1967, σελ. 128.
- 265. Churchill Randolf και Winston. (Μετ. Τζηρίτα 'Αρη). Ο πόλεμος των έξι ημερών. Αθήνα 1967.
- 266. Ελιγιά Γιωσέφ. Ποίηση. Επιμέλεια: Γ. Ζωγραφάχη. Αθήνα 1967. (Ποιήματα και μετάφραση του γνωστού Ελληνο Εβραίου ποιητή).
- 267. Θεοδωρομανωλάκη Μ. 'Αγια προσκυνήματα Συρίας - Ιορδανίας - Ισραήλ. Σημειώσεις - εντυπώσεις. (1966). Αθήναι 1967, σελ. 80.
- 268. Μαράβελίδου Δρίβα Ιωάννας. Εσθής. Ιστορικό ποίημα. Αθήνα 1967.
- 269. Χατζόπουλου Δημ. Διαδρομή εις το Ισραήλ, την αρχαίαν Παλαιστίνην. Θεσσαλονίκη 1967.
- Αγαπίδη Ιω. Η χοινωνική πολιτική του Μωϋσέως. Θεσσαλονίκη 1968, σελ. 20.
- Αγαπίδη Ιω. Ο Ιησούς ενώπιον της Ιουδαϊκής και Ρωμαϊκής Δικαιοσύνης. Θεσσαλονίκη 1967.
- 272. Κωστή Ζακ. Πτυχές. Αθήνα 1968. (Μια αληθινή ιστορία της Κατοχής).
- 273. Miller And. (Μετ. Παπαντωνάχη Β.). Μελέτη επί του 'Ασματος των Ασμάτων του Σολομώντος. Αθήναι 1968, σελ. 264.
- 274. Μωϊσή Ασέρ. Ιστορία και θρύλοι γύρω από το Τείχος των Δακρύων. Αθήνα 1968, σελ. 23 (Διάλεξις στην Ισραηλιτική Λέσχη Θεσσαλονίκης, στις 16 Μαρτίου 1968).
- 275. Οικονόμου Ηλία Παπαδόπουλου Ν. Τσάκωνα Βασ. Λεξικό της Εβραϊκής γλώσσης της Π. Διαθήκης. Τεύχη Α Β. Εν Αθήναις 1968, σελ. 128 (και στα 2 τεύχη συνεχόμενη αρίθμηση 1 80 (Α' τεύχος) και 81 128 (Β' τεύχος).
- 276. Οικονόμου Ηλία. Το δίχαιον του εφμαφφοδίτου εις τον μεταγενέστερον Ιουδαΐσμόν. Εν Αθήναις 1968.
- 277. Σίμπη Μπαρούχ. Φλεγόμενη βάτος. Πρόλογος:
 Γ. Ζωγραφάχη. Αθήνα 1968, σ. 172. (Μεταφορά στην ελληνική γλώσσα απόψεων, σχολίων, ερμηνειών εβραϊχών κειμένων και Εβραίων Συγγραφέων).
- 278. Σηωτά Παν. Η έννοια της αμαρτίας κατά τους Εβραίους προφήτες. Θεσσαλονίκη 1968, σελ. 79.
- 279. Στάλιου Ζαφείρη. Η γη και το όνειοο. Αθήνα 1968, σελ. 60. (Τριάντα τέσσερα ποιήματα εμπνευσμένα από τον λαό και τη γη του κράτους του Ισοαήλ).
- 280. Χαστούπη Αθ. Η παρ' αρχαίοις Εβραίοις και Έλλησι διάφορος θεώρησις των εν τη θρησκεία και τη φιλοσοφία προβλημάτων. Εν Αθήναις 1968, σελ. 30. (Αναφέρεται στη στενή σχέση και συνάντηση της ελληνικής χριστιανικής σκέψεως με την εβραϊκή).

281. Χατζηκώνστα Λεοντίου. Το άσμα της Δεββώρας. Αθήναι 1968, σελ. 56.

282. Χριστόπουλου Παν. Η Εβραϊκή Κοινότης της Ναυπάκτου. Ιστορική μελέτη. Ανάτυπον εκ του Α΄ τόμου του περιοδικού "Επετηρίς της Εταιρείας Στερεοελλαδικών Μελετών". Αθήναι 1968, σελ. 278 - 300.

283. Wiesenthal Simon. (Μετ. Βοβολίνη Πολ.). Οι δολοφόνοι βρίσχονται ανάμεσά μας. Πρόλογος: Μουσή Ασέρ. Αθήνα 1968, σελ. 4 + 418. (Πρόχειται για το μεγάλο μεταπολεμικό χυνήγι των εγχληματιών Ναζί).

284. Ενεπεκίδη Πολυχρόνη. Οι διωγμοί των Εβραίων εν Ελλάδι 1941 - 1944 (επί τη βάσει των μυστιχών αρχείων των Ες - Ες). Αθήνα 1969, σελ. 199.

285. Κουφού Ν. Ισραήλ. Αθήνα 1969, σελ. 91. Έχδοσις Εικονογραφημένης Γεωγραφικής Βιβλιοθήκης.

286. Μωϋσή Ασέρ. Ποοσευχολόγιο της Ημέρας του Εξιλασμού. Αθήνα 1969, σελ. 670. (Ολόκληρο το εβραϊκό κείμενο κατά τον σεφαραδικό ρυθμό της Θεο/νίκης και παράλληλη, κατά σελίδα, μετάφραση στη νεοελληνική γλώσσα).

287. Παπαδόπουλου Ι. Η δημιουργία του χόσμου (χατά την "Εξαήμερον" του Μωθσέως) υπό το φως της επιστήμης. Αθήναι 1969, σελ. 64.

288. Χριστόπουλου Παν. Βιβλιοχρισίαι. "Εβραίοι και Εβραϊκή Κοινότης εις την ιστορίαν της μεσαιωνικής Κρήτης". Ανάτυπον εκ του υπ' αριθ. 21 έτους 1969, τεύχους του περιοδικού "Κρητικά Χρονικά", σελ. 527 - 531. (Η συμβολή εις την έρευναν της Ιστορίας της Κρήτης του καθηγητού Πανεπιστημίου Ιερουσαλήμ και Οχάτο Ζνί Ankori).

ΙΥ. Έργα της περιόδου 1970 - 1987

289. Κόλμπι Ι. Αι χριστιανικαί εκκλησίαι εις το Ισραήλ. Αθήνα 1970, σ. 28. Έκδοσις Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου. (Αναφέρεται στη θέση και στον τρόπο λειτουργίας των χριστιανικών εκκλησιών στο κράτος του Ισραήλ).

290. Κωνσταντίνου Θεόδωρου. Οι Ψαλμοί του Δαβίδ. Ποιητική μετάφραση ολοκλήφου του Ψαλτηρίου. Αθήνα 1970 - 3η έκδοσις 1981, σελ. 261. (Αποστολική Διακονία της Εκκλησίας της Ελλάδος, ο εκδοτικός φορέας).

291. Μπατζέλ Χιλλ. Σύγχρονο Ισραήλ. Η νεολαία (1970)

292. Σεγούρα Ντόρινας (Seg Dora). Γη μας, αγάπη. Αθήνα 1970. (Έργο αφιερωμένο σε όλους τους Έλληνες χριστιανούς που βοήθησαν τους Ισραηλίτες της Ελλάδας να σωθούν στα χρόνια της Κατοχής).

293. Σικαδόπουλου Νικ. Το 'Ασμα Ασμάτων του Σολομώντος. 'Εμμετρος δραματική μεταφορά. Πειοαιεύς 1970.

294. Σίμπη Μπαρούχ. Αγκαδά Σελ Πέσαχ (Η πασχαλινή διήγηση). Εβραϊκό κείμενο με ελληνική μετάφραση. Θεσσαλονίκη 1970, σελ. 128. Έκδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης.

295. Ταχτοή Κώστα. Το τρίτο στεφάνι. Μυθιστόρημα. Αθήνα 1970.

296. Φριλίγγου Κων. Οι Ψαλμοί του Δαβίδ μεταφρασμένοι σε στίχους από τα εβραϊκά, με εισαγωγή και σχόλια. Αθήναι 1970, σελ. 112. 297. Χιονίδη Γεωργ. Ιστορία της Βέροιας και της περιοχής της. Τόμοι 2. Θεσσαλονίκη 1970. (Περιέχονται στοιχεία και περί Εβραίων ή Ιουδαίων ή Ισραηλιτών).

298. Γρατσέα Γεωργ. Το Σάββατο εν Κουμφάν και τη Καινή Διαθήκη. Αθήναι 1971, σελ. 218.

299. Κωνσταντίνη Μωϋσή. Η συμβολή των Εβραίων εις τον Απελευθερωτικό Αγώνα των Ελλήγων. Αθήναι 1971, σελ. 14. (Αναφέρεται στην Ελληνική Επανάσταση του '21).

300. Λεωνίδα - Μητοοπολίτου Θεσσαλονίκης, Π. Διαθήκη και Ισραήλ. Κείμενο διαλέξεως. Θεσσαλονίκη 1971. Έκδοσις Συνδέσμου "Ελλάς -

Ισραήλ").

301. Λύδια Γ. Ιουδαίος. Αθήναι 1971, σελ. 224. (Εξιστορείται το μαρτύριο των Εβραίων κατά τον Β' παγκόσμιο πόλεμο).

302. Μπρατσιώτη Παν. Η προ Χριστού παιδαγωγία. Αθήναι 1971. (Στοιχεία περί της παιδαγωγικής σημασίας της Π. Διαθήκης).

303. Μωϋσή Ασέρ. Η πασχαλινή διήγησις. Εικονογραφημένη. Αθήνα 1971, σελ. 110. (Το πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο με έμμετρη ελληνική μετάφραση. Εκτενής ιστορική και επέξηγηματική εισαγωνή).

304. Ομιλίες για τον Ιουδαϊσμό. Αθήνα 1971. Έχδ. Ισφαηλιτικής Κοινότητος. (Δύο ομιλίες στα πλαίσια της 8ης Παγκόσμιας Ημέφας της Βίβλου, με

εισήγηση της Ροζάο Ασέο).

305. Σίμπη Μπαρούχ. Οι Εβραίοι. Ματιές στη μαχρά ιστορία τους, ως την εμφάνιση του Ισλάμ. Αθήναι 1971, σελ. 206. (Ιστορία του εβραϊχού λαού από τον Πατριάρχη Αβραάμ μέχρι της εμφανίσεως του Ισλαμισμού).

306. Τρεμπέλα Παν. Υπόμνημα εις το 'Ασμα Ασμά-

των. Αθήναι 1971, σελ. 128.

307. Χαϊμη Βικτωρίας. Οι μεγάλοι Πατέφες της Βίβλου. Αθήναι 1971. Έκδοσις Κεντφικού Ισφαηλιτικού Συμβουλίου. (Ομιλία για τον εοφτασμό της παγκόσμιας ημέφας της Βίβλου).

308. Χατζή Δημ. Το τέλος της μικοής μας πόλης. 3η έκδοση. Αθήνα 1971. (Το έργο αυτό αναφέρεται στα Ιωάννινα και στις σελ. 43 - 76 υπάρχει το διήγημα με τίτλο "Σαμπεθάϊ Καμπελής").

309. Κιρκασίου Θεοδ. Τα αινίγματα των χειρογράφων της Νεχράς Θαλάσσης. Αθήναι 1972.

310. Κωνσταντίνη Μωϋσή. Ο οικονομικός κύκλος των Εβραίων. Αθήναι 1972. (Η οικονομική ζωή του εβραίκού λαού από των αρχαιοτάτων χρόνων μέχρι της ιδρύσεως του κράτους του Ισραήλ).

311. Μακρή Σάκη. Βίβλος και Ισφαήλ. Αθήναι 1972. (Ιστόφημα για την ποφεία του λαού του Ισφαήλ από τη διασποφά του μέχφι το σύγχφονο

Ισραήλ).

312. Μαργαρίτου - Στρούζα Σάσας. Σολομώντα: 'Ασμα Ασμάτων. Αθήναι 1972, σελ. 30.

313. Μπιαλίκ Χαϊμ Ναχμάν. (μετ. Μωραϊτίνη Μαρίας). Ποιήματα. Αθήνα 1972. Έχδοσις Μπενέ Μπερίτ - Στοά Φίλων.

314. Πατρινέλη Νικ. Εβραίοι και Έλληνες. Ο θρησκευτικός και υλιστικός δογματισμός χωρίς μάσκα. Αθήναι 1972, σελ. 198.

315. Ραμπίν Χ. Η αναγέννησις της εβοαϊκής γλώσσης. Αθήναι 1972. Έκδοσις "Σύγχουνο Ισοαήλ".

316. Σεφέρη Γιώργου. 'Ασμα Ασμάτων, Μετάφραση στη σύγχρονη ελληνική. Αθήνα 1972.

- Ανθεμίδη Αχιλλέα, Αποκέντρωσις και αυτοδιοίκησις εις το κράτος του Ισραήλ. Αθήναι 1973, σελ. 23.
- 318. Γκουντοπούλου Τριανταφύλλου ιερέως. Ο Ιωσήφ. Θεατρικό έργο, εικονογραφημένο. Βόλος 1973.
- 319. Δημητριάδη Βασ. Η Κεντοική και Δυτική Μακεδονία κατά τον Εβλιγιά Τσελεμπή. Θεσσαλονίκη 1973, σελ. ιή + 464. Έκδοσις Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών. (Περιγραφή της Θεσσαλονίκης του 17ου αιώνα με στοιχεία για τους Εβραίους κατοίκους της).

320. Ελλάς και Εβραίοι. Αθήναι 1973 - Έκδ. Εθνικού Εβραϊκού Κεφαλαίου. (Μονογραφία για τις σχέσεις Ελλήνων και Εβραίων).

- 321. Ζωγραφάκη Γεωργ. Τέσσερα εβραϊχά ορόσημα:
 Θ. Χέρτσλ Δαβίδ Μπεν Γκουριόν Σ. Αγχνόν Γιωσέφ Ελιγιά. Θεσσαλονίκη 1973, σελ. 62. Έκδοσις Συνδέσμου Ελλάς Ισραήλ. (Κείμενο ομιλιών αναφερομένων στη δραστηριότητα των προαναφερόμενων εβραϊχών προσωπικοτήτων).
- 322. Κατσαρέα Γρηγ. Το βιβλίο του Ενώχ, το χαφακτηρισθέν ως απόχουφον. Αθήναι 1973, σελ. 184.
- 323. Κορδάτου Γιάννη. Αρχαίες θοησχείες και Χριστιανισμός. Αθήνα 1973. (Αναφέρεται, μεταξύ άλλων, ο Ιουδαϊσμός σε σχέση με τον Χριστιανισμό)
- 324. Κορδάτου Γιάννη. Ιστορία του Ελληνικού Εργατικού Κινήματος. Αθήνα 1973. (Περιλαμβάνει σημαντικά στοιχεία για τη Σοσιαλιστική Οργάνωση "Φεντερασιόν" των Εβραίων της Θεσσαλονίκης).
- 325. Μαρξ Καρλ. (Μετ. Παπαδέα Φ.). Το εβοαϊχό ζήτημα. Αθήνα 1973, σελ. 57. Έχδοσις 2α σε μετάφοαση Γ. Κοητιχού και εισαγωγή Μ. Ρόσι. Αθήνα 1978, σελ. 141.
- 326. Μωϋσή Ασέρ. Η ονοματολογία των Εβραίων της Ελλάδος. Αθήνα 1973, σελ. 23. (Η ιστορία, η προέλευση και η σημασία των κυρίων και οικογενειακών ονομάτων των Εβραίων της Ελλάδος).
- 327. Μωϋσή Ασέρ. Οι Ψαλμοί του Δαβίδ. Αθήνα 1973, σελ. 351. (Εβραϊκό κείμενο και παράλληλη, κατά σελίδα, μετάφραση σε νεοελληνική γλώσσα).
- 328. Ραυτόπουλου Κων. Ο διεθνής Εβραϊσμός και μασονισμός εν τω κόσμω. Αθήναι 1973, σελ. 56.
- 329. Τρεμπέλα Παν. Ο θάνατος του Ααρών και του Μωϋσέως. Αθήναι 1973, σελ. 195.
- 330. Χαστούπη Αθ. Μελέται εισαγωγικαί εις την Π. Διαθήκην. Αθήναι 1973. (Εξετάζεται η σχέση της Π. Διαθήκης προς την Αρχαιολογία, τα χειρόγραφα του Κουμράν και τα ουγαριτικά κείμενα).
- 331. Βάβαλη Πέτρου. Ο Ισραηλινός νεοναζισμός. Η αλήθεια για τα εγκλήματα γενοκτονίας των Ισραηλινών στα χωριά του Νοτίου Λιβάνου. Αθήναι 1974.
- **332. Βατούδη Ξενοφ.** Το σύγχρονο Ισραήλ. Ένα ταξίδι. Αθήνα 1974.
- 333. Ζωγραφάκη Γεωργ. In Memoriam. Αφιέοωμα εις την μνήμην των Ισραηλινών θυμάτων ναζισμού εν Ελλάδι. Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 504.
- 334. Ζωγράφου Λίλης. Οι Εβραίοι κάποτε (Μίκαελ). Β' έκδοσις. Αθήναι 1974, σελ. 318 (Μυθιστόρημα που βασίζεται σε ιστορικά στοιχεία για το ολοκαύτωμα του Ελληνικού Εβραϊσμού).
- 335. Ιστορία του λαού του Ισραήλ μέχρι το 1880. Αθήνα 1974, σελ. 360. Έκδοσις Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου.

- 336. Καμπανέλλη Ιακ. Μαουτχάουζεν. Αθήνα 1974. Έχδοσις 8η, 1981, σελ. 285. (Η γνωστή αφήγηση από το στρατόπεδο συγκεντρώσεως - κείμενο οπωσδήποτε εβραϊκού ενδιαφέροντος).
- 337. Κατονέλσον Γιτοχάκ. Το τραγούδι του σφαγιασθέντος εβραϊχού λαού. Ποιήματα. Σε ελεύθερη μετάφραση και απόδοση στα ελληνικά υπό Μπαρούχ Σιμπή. Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 80.
- 338. Μενασσέ Αλβέρτου, Birkenau Aouschwitz II. Θεσσαλονίχη 1974. (Αναμνήσεις αιχμαλωσίας και αφήγηση για το πως χάθηκαν 72.000 Έλληνες Εβραίοι). Έκδοσις Κέντρου Πληροφοριών Ιερουσαλήμ.
- Μεσανατολικά θέματα. Ισραήλ Ιορδανία και Παλαιστίνη. (Αθήνα) 1974, σελ. 4. Έκδοσις Κέντρου Πληροφοριών Ιερουσαλήμ.
- 340. Μίζαν Ισαάκ Φελούς Ιακώβ. Σααρέ Τεφίλα Πύλαι των Προσευχών. Αθήνα 1974, σελ. 680. Έχδοσις Κεντριχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου. (Προσευχολόγιο δια τας χαθημερινάς, Σάββατα, εορτάς και νεομηνίας. Εβραϊχό χείμενο με αντίστοιχη ελληνιχή μετάφραση).
- 341. Μόλχο Μιχαέλ. In Memoriam. Θεσσαλονίκη 1974, σελ. 502. Έκδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης.
- **342. Ρόντισον Μαξίμ.** (Μετ. Καφατζά Λεων.). Το Ισραήλ και οι 'Αραβες. Αθήναι 1974, σελ. 336.
- 343. Βάβαλη Πέτρου. Κουνέϊτρα. Ένα έγκλημα πολέμου του Ισραηλινού φασισμού. Αθήναι 1975, σελ. 90.
- 344. Βασιλόπουλου Χαράλ. Η Εβραιομασονία ξεσκεπάζεται. Αθήναι 1975, σελ. 232.
- 345. Γιαννουλάτου Αναστ. Βασικαί πλευραί του Ιουδαϊσμού. Τεύχος Α΄. Αθήνα 1975, σελ. 108.
- 346. Ζωγραφάκη Γεωργ. Περιπατος ανάμεσα από τα Εβραϊκά Γράμματα (Νεώτεροι Εβραίοι λογοτέχνες). Κείμενο ομιλίας. Θεσσαλονίκη 1975. Έκδοσις Ισραηλιτικής Μορφωτικής Λέσχης "Η Αδελφότης".
- 347. Καϊμη Ιούλιου. Παραδόσεις. Έκδοση 2η. Αθήνα 1975, σελ. 96. (Σύντομες ιστορίες αναφερόμενες σε ποόσωπα της Βίβλου).
- 348. Κορνάρου Θέμου. Στρατόπεδο του Χαϊδαρίου. Αθήνα 1975. (Αναφέρεται σε βασανισμούς και Εβραίων κρατουμένων ομήρων στο προαναφερόμενο στρατόπεδο).
- 349. Μπεναρόγια Αβραάμ. Η πρώτη ιστορία του ελληνικού προλεταριάτου. Αθήνα 1975. (Περιέχει στοιχεία περί της συμβολής των Εβραίων στο ελληνικό συνδικαλιστικό κίνημα).
- 350. Παραφεντίδου Αλεξάνδρας. Ο ποιητής του μεγάλου διωγμού: Γιτσχάκ Κατσνέλσον. Κείμενο ομιλίας. Θεσσαλονίκη 1975. Έκδοσις Μορφωτικής Λέσχης Ισραηλιτών "Η Αδελφότης".
- 351. Πασόβ Μεΐρ. (Μετ. Ρόζας Ασές). Η εισήνη στη Βίβλο. Αθήνα 1975. Έκδοσις Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου. (Αναφέρεται στη 12η Παγκόσμιο Ημέρα της Βίβλου με ιστορικά στοιχεία πάνω στο θέμα της εισήνης).
- 352. Χατζηκώστα Λεόντιου. Παλαιοδιαθηκικά άνθη. Λευκωσία 1975. (Συλλογή από κείμενα των ιστορικών και προφητικών βιβλίων καθώς και των καθαρά ποιητικών όπως Ψαλμοί - Παροιμίες).
- 353. Βαλαώρα Β. Στα βήματα του Μωϋσέως. Αθήνα 1976, σελ. 5. (Εντυπώσεις από την Ιορδανία).
 354. Δελατόλλα Γεωργ. Τα μυστικά σχέδια του διε-

θνούς Σιωνισμού. (Τα πρωτόχολλα των σοφών της Σιών). Πρόλογος - σχόλια - απόδοση στα νεοελληνικά: Ν. Ψαρουδάκη. Αθήναι 1976, σελ. 143.

355. Ζωγραφάκη Γεωργ. Σιωνισμός. Το Εθνικό Απελευθερωτικό Κίνημα του εβραϊκού λαού. Θεσσαλονίκη 1976. Έκδοσις Συνδέσμου "Ελλάς -Ισραήλ". (Ομιλία επί του περιεχομένου και των επιδιώξεων του Σιωνισμού).

356. Κυριαζόπουλου Βασ. Τα πενήντα χρόνια του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης (1926 - 1976). Θεσσαλονίκη 1976. (Περιέχει στοιχεία για τον ρόλο της Ισραηλιτικής Κοινότητος στην πνευματική ζωή της πόλεως καθώς και για την ανέγερση του Πανεπιστημίου στο χώρο των εβραϊκών νεκροτα-

357. Κωνσταντινίδη Αλέκου. Σιωνισμός. Διεθνής συνωμοσία ή απολυτρωτικό κίνημα: Κύπρος 1976, σελ. 20.

358. Νεχάμα Ιωσήφ. In Memoriam. Θεσσαλονίχη 1976. Έχδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης. (Χρονικό της εξοντώσεως των Εβραίων της Ελλάδος. Συνεπτυγμένη έχδοση στα ελληνικά).

359. Περάνθη Μιχ. Δώδεκα Διαλέξεις. Παπαδιαμάντης... Γιωσέφ Ελιγιά. Αθήνα 1976, σελ. 401.

360. Sayegh Fayez. 1. Ο αποιχιοχράτιχός σιωνισμός στην Παλαιστίνη. (Μετ. Στ. Δημητρίου). 2. Σιωνιστικός και Ισραηλινός επιθετισμός (Μετ. Διον. Διβάρη). 3. Σιωνισμός Ν. Αφρική και Απαρτχάϊντ, το παράδοξο τρίγωνο (Μετ. Διον. Διβάρη). Αθήναι 1976, σελ. 133.

361. Σίμπη Μπαρούχ. Οι Εβραίοι της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1976. (Στοιχεία για την ιστορία

362. Συλλανταβού Γιάννη. Επιστροφή στη γη της Επαγγελίας. Πρόλογος Παν. Κανελλόπουλου. Αθήνα 1976, σελ. 122. (Εντυπώσεις από το κράτος του Ισραήλ).

363. Σωτηρόπουλου Νικ. Ο Ιησούς - Γιαχβέ. Αθήναι 1976. σελ. 345.

364. Φένελον Φανία. Αναβολή για ορχήστρα. Αθήνα 1976. Νεωτ. έχδοση (σε μετάφραση Ειρήνης Μπουζαλή). Αθήνα 1979, σελ. 341.

365. Αγγελάκη Μανώλη - Χρήστου. Γη Μωϋσή.

Ποιήματα. Αθήνα 1977, σελ. 30.

366. Ζωγραφάκη Γεωργ. Μαρδοχαίος Φριζής, ο πρώτος ανώτερος Αξ/κός που έπεσε μαχόμενος στον Ελληνο - ιταλικό πόλεμο. Αθήνα 1977, σελ. 63. Έκδοσις Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλί-

367. Θέμελη Χρυσόστομου - Μητροπολίτου Μεσσηνίας. Η εν Μεσσήνη κατ' εν έτει 1843 εκχριστιάνισις Εβραίων. Ανάτυπον εκ των Πρακτικών του Α' Συνεδρίου Μεσσηνιακών Σπουδών. Καλαμάτα 1977, σελ. 17 - 36.

368. Θεοδώρου Ν. Έλληνες χριστιανοί αγρυπνείτε! Ανάμεσά μας κυκλοφορούν οι πράκτορες των Σιωνιστών Εβραίων, Ιεχωβάδες Έλληνες. Αθήναι 1977, σελ. 20.

369. Κορναράκη Ι. Ο Ιούδας ως ομαδικός ενοχικός αρχέτυπος. Βιωματικαί καταστάσεις του ενοχικού διαλόγου. Θεσσαλονίκη 1977.

370. Ναουμίδη Σπ. Η περιτομή. Ιστορικές και ζωγραφικές μαρτυρίες. Αθήνα 1977, σελ. 64.

371. Οικονόμου Ηλία. Γραμματική αρχαίας εβραϊκής γλώσσης. Αθήναι 1977, σελ. 317. 372. Πασχάλη Αθ. Αρχαίοι πολιτισμοί Μέσης Ανατολής και Μεσογείου... Εβραίοι. Αθήνα 1977, σελ. 295.

373. Ρανσιμάν Στήβεν. (Μετ. Παπαρρόδου Νικ.). Ιστορία των σταυροφοριών. Τόμος Ι. Η πρώτη Σταυροφορία και η ίδουσις του βασιλείου της Ιερουσαλήμ. Αθήναι 1977, σελ. 339.

374. Ρουχαντζέ Α. (Μετ. Χριστοδουλίδη Μ.). Οι Εβραίοι στην ΕΣΣΔ. Αθήνα 1977, σελ. 55 (Πως ζουν και πως εργάζονται οι Σοβιετικοί πολίτες

εβραϊκής καταγωγής).

375. Σίμπη Μπαρούχ. Οι Σαμαρίτες. Μια συναγωγή τους στη Θεσσαλονίκη. Θεσσαλονίκη 1977, σελ.

376. Φουράκη Γιάννη. Σιωνιστικές συνωμοσίες. Αθήνα 1977, σελ. 427.

377. Χέρτσογκ Χαϊμ. (Μετ. Παπαρρόδου "Ν.). Ο πόλεμος της εξιλεώσεως. Αθήνα 1977. Έχδοσις ΔΕΚ/ Γεν. Επιτελείου Στρατού. (Στοιχεία στρατηγικής για τον πόλεμο του Γιομ Κιπούρ).

378. Βάβαλη Πέτρου. Μεναχέν Μπεκίν, ο "χασάπης" του Ντεϊόρ Γιασίν. Αθήνα 1978, σελ. 256.

379. Βακαλόπουλου Κων. Χριστιανιχές συνοικίες και επαγγέλματα της Θεσσαλονίκης στα μέσα του 19ου αιώνα, Θεσσαλονίκη 1978.

380. Βερέττα Μάριου. Τα χειρόγραφα της Νεχρής Θάλασσας. Αθήνα 1978. (Περγαμηνές και πάπυροι που περιέχουν ιουδαϊκά θρησκευτικά κείμενα από τον 3ο π.Χ. αιώνα μέχρι τον 8ο μ.Χ. αιώνα). 2η έκδοση Αθήνα 1988, σελ. 441.

381. Ελιγιά Γιωσέφ. Εβραϊκά μελετήματα. Θεσσαλονίχη 1978. (Σειρά άρθρων αναφερόμενων σε Εβραίους φιλόσοφους, ποιητές, καλλιτέχνες καθώς και σε θέματα σχετικά με τον Ιουδαϊσμό).

382. Καίσλερ Αρθούρου. Η δεκάτη τρίτη φυλή. Αθήνα 1978, σελ. 176. (Ιστορική μελέτη με θέμα των επίδραση των Χαζάρων στην πορεία του Εβοαϊκού Έθνους).

383. Lods Adolphe (Μετ. Βερέτα Μ.) Ο Μωϋσής. Αθήναι 1978, σελ. 384.

384. Μπρέχτ Μπέρτολτ (Μετ. Πλωρίτη Μ.). Ο δάσκαλος - Η Εβραία. Αθήνα 1973, σελ. 111.

385. Νεχάμα Ιωσήφ. Ιστορία των Ισραηλιτών της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1978.

386. - Οι Ισραηλίτες της Κερχύρας. Χρονικό επτά αιώνων. Κέρχυρα 1978. Έχδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Κερχύρας.

387. Παπαδόπουλου Ν. Οι τάφοι των βασιλέων της δυναστείας του Δαβίδ. Εν Αθήναις 1978, σελ. 63.

388. Πατατζή Σωτήρη. Ματωμένα χρόνια. Β' έκδοσις. Αθήνα 1978. (Στις σελ. 181 - 200 αναφέρεται η τραγωδία των Εβραίων της Θεσ/νίκης κατά την Κατοχή).

389. Πέτσου Χαρ. Το φάντασμα του 'Αουσβιτς. Διηγήματα. Αθήνα 1978 (στο πρώτο διήγημα περιγράφονται δραματικές στιγμές ενός Εβραίου που γύρισε από το στρατόπεδο του 'Αουσβιτς).

390. Στοιχεία ιστορίας της Ισραηλιτικής Κοινότητος. Θεσσαλονίκη 1978.

391. Χαστούπη Αθ. Το βιβλίου του Αββαχούμ. Αθήνα 1978. (Εισαγωγή - πρωτότυπο εβραϊκό κείμενο - ελληνική μετάφραση και σχολιασμός του κειμένου).

392. Αμουσίν Ιωσήφ. (Μετ. Πετσίνη Λ.). Τα πανάρχαια χειρόγραφα της Νεκράς Θαλάσσης. Αθήναι 1979, σελ. 303. Νεώτερη έχδοση το 1984. (Αρχαιολογική πραγματεία με θέμα την ανακάλυψη και σημασία των χειρογράφων του Κουμράν).

- 393. Βιβλίο μνήμης. Αθήνα 1979 (Περιέχονται τα ονοματεπώνυμα Ελλήνων μελών των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων που χάθηκαν στα χιτλερικά στρατόπεδα). Έκδοσις Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου.
- 394. Γουέστκοτ Γουίλλιαμ. Εισαγωγή στην καβαλά (Kabalah). Εισαγωγή στην καβαλιστική φιλοσοφία. Αθήναι 1979.
- 395. Green Gerad. (Μετ. Ζελομοσίδη Κ.). Ολοχαύτωμα. Αθήνα 1979, σ. 464. (Η ιστορία δύο γερμανικών οικογενειών εκ των οποίων η μία εβραϊκή).
- 396. Διακογιάννη Κυριάκου. Οι σαρχοφάγοι του Ελληνισμού. Αθήνα 1979, σελ. 557.
- 397. Lods Adolphe (Μετ. Μορφίνη Μελίνας). Ο Ιουδαϊσμός σαν πρόδρομος του Χριστιανισμού. Αθήναι 1979, σελ. 296. (Εξετάζεται το ιστορικό πλαίσιο, η διαμόρφωση και τα γενικά χαρακτηριστικά του πρωταρχικού Ιουδαϊσμού).
- 398. Μοσκώφ Κωστή. Εισαγωγή στην ιστορία του κινήματος της εργατικής τάξης. Θεσσαλονίκη 1979. (Με στοιχεία και για τη Σοσιαλιστική Εργατική Ομοσπονδία "Φεντερασιόν" των Εβραίων της Θεσσαλονίκης).
- 399. Μπεράτη Γιάννη. Το πλατύ ποτάμι. Πολεμικό αφήγημα. Αθήνα 1979. (Περιλαμβάνει στοιχεία και από τη συμμετοχή των Εβραίων στον ελληνοϊταλικό πόλεμο).
- Παναγιωτόπουλου Ε. Ιουδαίοι και Χριστιανοί. Αναφοραί εις κοινά σημεία πίστεως. Θρησκειολογική μελέτη. Αθήναι 1979.
- 401. Πέρπερη Θεοδ. Η περιφανεστάτη Θεσσαλονίκη. Θεσσαλονίκη 1979. (Περιέχει στοιχεία για την Ισραηλινή Κοινότητα της εποχής του μεσοπολέμου, ανέκδοτα για Εβραίους κ.ά.).
- **402. Τρεμπέλα Παν.** Μωϋσής, ο ελευθερωτής του Ισραήλ. Αθήναι 1979, σ. 224.
- **403. Τρεμπέλα Παν.** Μωϋσής, ο θεόπνευστος νομοθέτης. Αθήναι 1979, σελ. 220.
- **404. Φανουργάκη Β.** Αι Ωδαί του Σολομώντος. Θεσσαλονίχη 1979, σελ. 183.
- 405. Χαστούπη Αθ. Το ιουδαϊκόν προσευχητάριον, Ιεροσόλυμα 1979. (Ανάλυση του Σιδδούρ ήτοι προσευχών, ανθολογίας εποικοδομητικών και κατανοητών αναγνωσμάτων κ.λπ.).
- 406. Απίτς Μ. (Μετ. Ευσταθιάδη Στάθη). Γυμνοί ανάμεσα στους λύχους. Οι τελευταίες ημέρες του Μπούχενβαλντ. Αθήνα 1980, σελ. 424.
- 407. Βασιλόπουλου Χαράλ. Τα ποωτόκολλα των σοφών της Σιών. Τα σκοτεινά σχέδια των Σιωνιστών. Αθήναι 1980, σελ. 160.
- 408. Βελλά Βασ. Εβραϊκή αρχαιολογία. Αθήνα 1980. (Αναδρομή στην ιστορία και εξέλιξη του ιουδαϊκού πολιτισμού, από τους προϊστορικούς χρόνους μέχρι την ελληνιστική περίοδο).
- 409. Ζωγραφάκη Γεωργ. Θεσσαλονίκη. Εκατό χρόνια λογοτεχνικής ζωής. Θεσσαλονίκη 1980. (Με αναφορές σχετικά με τους Εβραίους καθώς και ειδικό λήμμα για τον Μπαρούχ Σιμπή).
- 410. Ιωάννου Γιώργου. Το δικό μας αίμα. Συλλογή αφηγημάτων. Αθήνα 1980. (Στις σελ. 45 61 υπάρχει το αφήγημα "Το ξεκλήρισμα των Εβραίων".
- 411. Λεξικό Βιβλικής Θεολογίας. (Κατά μετάφρασιν Σάββα Αγουρίδη). Αθήναι 1980, σελ. 534.
- 412. Λεονταρίτη Γ. Το Ελληνικό Σοσιαλιστικό Κίνημα κατά τον Α΄ παγκόσμιο πόλεμο. Αθήνα 1980. (Περιέχει ενδιαφέροντα στοιχεία για την "Φεντε-

- ρασιόν" των Εβραίων της Θεσσαλονίκης μετά την απελευθέρωση της πόλεως από τους Τούρκοις)
- 413. Livingston Richard. Η επίδραση της ελληνικής και εβραϊκής παράδοσης πάνω στα ιδεώδη της Δύσης. Φιλοσοφική και θρησκευτική μελέτη. Ανάτυπο από το περιοδικό "Χρονικά", Αθήνα, τεύχος Μαρτίου 1980.
- 414. Μαντέλ Γκαμπριέλ Αϊζελέ Πέτρα (Μετ. Βλάχου Νικ.). Σολομών, ο θουλικός βασιλιάς. Αθήνα 1980, σελ. 319.
- 415. Μουτσόπουλου Νικ. Θεσσαλονίκη 1900 1917. Θεσσαλονίκη 1980. (Περιέχει πλούσιο φωτογραφικό υλικό και ιστορίες για την παλαιά Θεσσαλονίκη και το εβραϊκό στοιχείο της).
- 416. Ντην Κάρολου (Μετ. Χαραλαμπίδη Κ.). Η Θεσσαλονίκη. Θεσ/νίκη 1980. (Μεταξύ άλλων ο ρόλος της Ισραηλιτικής Κοινότητος στην ανάπτυξη της πόλεως).
- 417. Οικονόμου Ηλία. Περίγραμμα φυσικής γεωγραφίας της βιβλικής Παλαιστίνης. Αθήναι 1980, σελ. 95.
- **418. Παντελεήμονος** Μητροπολίτου Κορινθίας. Εβραίοι και Χριστιανοί. Κόρινθος 1980, σελ. 51.
- 419. Πετρόπουλου Ηλία. Η πυρχαγιά του 1917. Θεσσαλονίκη 1980. (Στοιχεία και φωτογραφίες για την πυρχαγιά που κατέστρεψε εβραϊκές περιουσίες).
- 420. Πόντα Σωτ. Εντυπώσεις για τους Αγίους Τόπους και τη γεωργία του Ισραήλ. Αθήνα 1980.
- 421. Σιμπή Μπαρούχ. Ένας Ελληνοεβραίος στοχαστής και ιστορικός. Επιμέλεια: Γεωργ. Ζωγραφάκη, Θεσσαλονίκη 1980. Έκδοσις Συνδέσμου "Ελλάς Ισραήλ".
- **422. Σιμωτά Παν.** Σημειώσεις εβραϊκής γραμματικής. Θεσ/νίκη 1980, σελ. 80.
- **423. Σταθάκη Νικ.** Σταυρός και μενορά. Αθήνα 1980. (Διαλέξεις και άρθρα περιόδου 1976 1980).
- **424. Τσβάϊχ Στέφαν.** (Μετ. Μεραναίου Κωστή). Μενοράχ... Αθήνα 1980, σ. 156. (Ιστορικό διήγημα με θέμα την αιχμαλωσία και μεταφορά των Εβραίων στη Βαβυλώνα, το 455 π.Χ.).
- 425. Χαστούπη Αθ. Μιδράς. Εισαγωγική στη Μιδραστική λογοτεχνία (= κηρυγματική εξήγηση της Βίβλου). Αθήναι 1980.
- 426. Χαστούπη Αθ. Φιλοσοφική γραμματεία του Ιουδαϊσμού των μέσων χρόνων. Αθήναι 1980.
- 427. Αγγελή Φιλ. "Δίχαιον" και "Δικαιοσύνη" εις τους Ψαλμούς του Δαβίδ. Αθήναι 1981, σελ. 77.
- 428. Αζάρ Εμίλ (Μετ. Μουφελάτου Ιγγλέση Ρένας). Το άγχος του βασιλιά Σολομώντα. Αθήνα 1981, σελ. 279.
- **429. Βίγλαρη Πάνου.** Υπατία, 2000 έτη γοαικύλοι. Αθήναι 1981, σελ. 369.
- **430. Δενδρινού Ανδρ.** Ελληνικός Σιωνισμός, Αθήναι 1981, σελ. 172.
- **431. Δημόπουλου Κ.** 'Αγιοι τόποι και το νεοσύστατο κράτος. Αθήναι 1981, σελ. 67.
- **432. Εκάρτ Ντήτριχ.** Σιωνισμός. Από τον Μωϋσή στον Λένιν. Αθήναι 1981, σελ. 63.
- 433. Ελιγιά Γιωσέφ. 'Ασμα Ασμάτων. Ψαλμοί. Επιμέλεια: Γ. Ζωγραφάκη. Αθήνα 1981, σελ. 206.
- 434. Ενεπεκίδη Πολυχρόνη. Η Θεσσαλονίκη στα χρόνια 1875 1912. Τόμοι 2. Θεσσαλονίκη 1981. (Γερμανοί και Αυστριακοί πολιτικοί, διπλωμάτες και συγγραφείς αφηγούνται, μεταξύ άλλων, για

- τη ζωή και τους θεσμούς των Εβραίων της Θεσσαλονίκης στην ιστορούμενη από τον συγγραφέα περιοδο).
- **435. Κάλβου Ανδρ.** Οι ψαλμοί του Δαβίδ. Κείμενα Επιμέλεια: Γιάννη Δάλλα. Αθήνα 1981, σελ. 333.

436. Κορνέγεφ Λεβ. (Μετ. Φωτόπουλου Μ.) Ισφαήλ. Μύθοι και πραγματικότητες. Αθήναι 1981, σελ. 87.

437. Κούνιο Χάιντς Σαλβατώρ. Έξησα το θάνατο. Το ημερολόγιο του αριθμού 109565. Θεσσαλονίκη 1981, σελ. 560. (Εφιαλτικές αναμνήσεις από τα ναζιστικά στρατόπεδα και μαρτυρίες - ντοκουμέντα από επίσημες πηγές).

438. Σακελλίωνα Γ. Ο Ελληνοεβραίος ποιητής Γιωσέφ Ελιγιά - Αναζήτηση ποιότητας. Ανάτυπο από την "Ηπειρωτική Εστία". Θεσ/νίκη 1981. (Ενδιαφέρουσα μελέτη για το έργο του ποιητή).

439. Φλωρεντίν Ραχήλ. Ψυχολογικές επιπτώσεις του εβοαϊκού ολοκαυτώματος στα παιδιά των επιζώντων. Θεσσαλονίκη 1981. (Συγκριτική μελέτη δύο κοινωνιών: της Ελλάδος και του Ισραήλ).

440. Χαστούπη Αθ. Ιστορία του Ιουδαϊσμού. Αθήνα 1981. (Από τους πατριαρχικούς χρόνους μέχρι τη σύγγρονη εποχή).

- 441. Χαστούπη Αθ. Χαλαγική γραμματεία του Ιουδαϊσμού των μέσων χρόνων. Αθήνα 1981 (Συνοπτική παρουσίαση της νομικής γραμματείας του Ιουδαϊσμού με αναφορά στα ταλμουδικά υπομνήματα κ.ά.).
- 442. Χότκεβιτς Γκνατ (Μετ. Πολιτόπουλου Γ.) Αβηρόν, Αθήναι 1981, σελ. 98.
- 443. Αντωνίου Τάκη. Ιούδας, ο γιός του Ραβέλ. Μια άγνωστη ιστορία της ζωής του. Αθήνα 1982, σελ. 84.
- 444. Βακαλόπουλου Αποστ. Μαχεδονία. 4000 χρόνια ελληνικής ιστορίας. Επιμέλεια: Μ.Β. Σαχελλαρίου. Αθήνα 1982. (Περιλαμβάνει στοιχεία και για την Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσ/νίκης).

445. Δενδρινού Ανδρ. Πρόβλημα Ισραήλ. Στοιχεία περί Σιωνισμού. Αθήνα 1982, σελ. 133.

- 446. Κανέττι Ελιάς (Μετ. Δήμου Ν.). Οι φωνές του Μαρραχές. Αθήναι 1982. (Ταξιδιωτιχό αφήγημα με αρχετά στοιχεία για τους Μαροχινούς Εβραίους).
- 447. Καραϊσκάκη Σίτσας Φεστ Χέρμαν. Εβραίοι και Κομμουνισμός, Αθήνα 1982, σελ. 92.
- 448. Μαρτίνη Γιώργου. Μολυβένια και ανθρώπινα. Αθήνα 1982. (Διήγημα από τη ζωή και τους διωγμούς των Εβραίων της Θεσσαλονίκης).
- **449. Μπάρντες Μώρις.** Η γη της Επαγγελίας. Αθήναι 1982, σελ. 158.
- 450. Σταθάκη Νίκ. Από τη στάχτη στη ζωή. Πρόλογος: Ηλία Οιχονόμου. Αθήνα 1982. (Ταξιδιωτικές εντυπώσεις 1976 και 1979 από το Ισραήλ).
- **451. Harwood Richard.** Μύθος ή ολοκαύτωμα 6.000.000 νεκροί; Αθήναι 1982, σελ. 128.
- 452. Βακαλόπουλου Αποστ. Ιστορία της Θεσσαλονίκης. Θεσ/νίκη 1983. (Περιλαμβάνει στοιχεία και για την Ισραηλιτική Κοινότητα της συμπρωτεύουσας).
- 453. Βουλγαράκη Δαμιανού. Αλβανία. Λάρισα 1983. (Αναφέρεται και στον ηρωϊκό θάνατο του Ελληνοεβραίου Συνταγματάρχη Μαρδοχαίου Φρι-
- 454. Δημητριάδη Βασ. Τοπογραφία της Θεσσαλονίκης κατά την περίοδο της Τουρκοκρατίας 1430 1912. Θεσσαλονίκη 1983, σελ. 566. (Με ενδιαφέρουσες αναφορές στην Ισραηλιτική Κοινότητα).

- 455. Ευστρατιάδου Αλίκης, Δύοβατο πέρασμα. Μυθιστόρημα. Αθήνα 1983. (Αναφέρονται και πραγματικά περιστατικά από τα μαρτύρια των Εβραίων στα στρατόπεδα συγκεντρώσεων).
- **456. Καψάλα Δ.** Εχθοοί του Ελληνισμού. Σιωνισμός. Θεσσαλονίκη 1983, σ. 166.
- **457. Μιχαλά Τάσου**. Στ' αχνάρια του Μωϋσή και των βεδουίνων. Αθήνα 1983, σελ. 138.
- **458. Μπαρντές Μώρις.** Σύγχρονοι καιροί. Αθήναι 1983, σελ. 112.
- 459. Παναγιωτόπουλου Αποστ. Ιστορία της Θεσσαλονίκης. Θεσσαλονίκη 1983. (Περιλαμβάνει και στοιχεία για την Ισραηλιτική Κοινότητα της πόλεως).
- 460. Πιπεράκη Γιάννη. Σιωνισμός. Χθες και σήμερα. Αθήνα 1983, σελ. 267.
- 461. Σίμπη Ιακώβ. Συμβολή στην ιστορία των πρωτων Εβραίων στην Ελλάδα. Ιερουσαλήμ 1983.
- 462. Σίμπη Ιακώβ. Το αρχέτυπο του Εβραίου στην ελληνική λαϊκή παράδοση. Ιερουσαλήμ 1983. (Μελέτη για τον τρόπο που εμφανίζεται γενικά ο Εβραίος στην ελληνική λαϊκή παράδοση).
- 463. Φουράκη Γιάννη. Εβραίοι, οι πλαστογράφοι της ελληνικής ιστορίας. Βιβλίο Α΄ Ημίτομοι Α Β. Ελληνισμός και Εβραιομασωνισμός. Αθήνα 1983, σελ. 287 + 342.
- **464. Βουλγαράκη Δαμιανού**. Αληθινές ιστορίες της Κατοχής. Λάρισα 1984. (Περιλαμβάνει και κεφάλαιο για τους Εβραίους στην Εθνική Αντίσταση. Βλ. σελ. 46).
- 465. Γρατσέα Γεωργ. Φιλώνεια ιουδαϊκή κατήχηση με πυθαγόρεια θεμελίωση. Αθήνα 1984, σελ. 70.
- 466. Ζωγραφάκη Γεωργ. Παροιμίες των Εβραιων Σεφαραδί της Ελλάδος. Θεσσαλονίκη 1984. (Δοκίμιο συμβολής στη μελέτη της Λαδίνο = ισπανοεβοαϊκής διαλέκτου).
- 467. Ιατρίδη Γιάννη. (Μετ. Λυχιαρδοπούλου Αμαλίας). Η Ελλάδα στη δεχαετία 1940 1950. Ένα έθνος σε χρίση. Αθήνα 1984. (Στο β' μέρος του βιβλίου αυτού υπάρχει έρευνα με τίτλο "Οι Εβραίοι στην Ελλάδα την εποχή του πολέμου". Βλ. σελ. 184 197 όπου και κριτική βιβλιογραφία συλλογή του Steven Bowman).
- 468. Καράντζαλη Τίτου. Η περιτομή και η σύγχρονος τελετουργίααυτής παρ' Εβραίοις. Αθήνα 1984. σελ. 48.
- 469. Λαρισαίου Μιχ. Ζήτω το ρουσφέτι. Αθήνα 1984. (Περιλαμβάνονται στοιχεία σχετικά με την αντίσταση των Εβραίων εναντίον των Γερμανών).
- 470. Μουστάκη Γιώργου. Οι πέντε μεγάλες θρησκείες του κόσμου. Αθήνα 1984, σελ. 354. (Σφαιρική θεώρηση του Ιουδαϊσμού, Βουδισμού κ.ά.).
- 471. Σιμπή Ιακώβ. Η Συναγωγή. Μελέτη στην ελληνική. Ιερουσαλήμ 1984. (Απευθύνεται στους Έλληνες Εβραίους για τον εμπλουτισμό των γνώσεών τους πάνω σε ιουδαϊκά θέματα).
- 472. Σουλιώτη Νικολαΐδη Αθ. Ο Μακεδονικός Αγών. Η "Οργάνωση Θεσσαλονίκης" 1806 1908. Απομνημονεύματα. Πρόλογος: Σ. Α. Σουλιώτη. Εισαγωγή: Δ. Ξανάλατου. Θεσσαλονίκη 1959, σελ. XIV + 102.
- 473. Σταθάκη Νίκου. Φλόγα και μνήμες. Αθήνα 1984. (Αναφέρονται περιστατικά που αφορούν τον ελληνικό εβραϊσμό).
- 474. Σταμπούλη Γεωργ. Η ζωή των Θεσσαλονικέων πριν και μετά το 1912. Θεσσαλονίκη 1984. (Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, και λαογραφικά ήθη

και έθιμα με πολλές αναφορές στους Εβραίους).

- **475. Φραγκόπουλου Αθ.** Δαβίδ, ο βασιλεύς. Αθήναι 1984, σελ. 215.
- 476. Κραψίτη Βασ. Η ιστορία της Παραμυθιάς. Αθήνα 1985. (Βλ. 4ο κεφάλαιο με θέμα τους Εβραίους της Παραμυθιάς).

477. Λιάκου Αντ. Η Σοσιαλιστική Εργατική Ομοσπονδία Θεσσαλονίκης (φεντερασιόν) και η Σοσιαλιστική Νεολαία. Τα καταστατικά τους, Θεσσαλονίκη 1985.

- 478. Ναρ Αλμπέρτου. Οι συναγωγές της Θεσσαλονίκης. Τα τραγούδια μας. Θεσσαλονίκη 1985. Έκδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης. (Περιλαμβάνει ιστορικά στοιχεία για την εβραϊκή παρουσία στη συμπρωτεύουσα και κυρίως στο θέμα των Συναγωγών. Παράλληλα αποδίδει από την ισπανο εβραϊκή στην ελληνική γλώσσα δημοτικά και λαϊκά τραγούδια).
- 479. Οικονόμου Ηλία. Παραδόσεις αρχαιολογίας της Παλαιστίνης και βιβλικής θεσμολογίας. Αθήνα 1985, σελ. 493. Έκδοσις Πανεπιστημίου Αθηνών.
- **480. Χιώνη Διον.** Η αποχάθαρση του χριστιανισμού από τα εβραϊχά στοιχεία. Αθήνα 1985, σελ. 136.
- 481. Horkneimer Max. Οι Εβραίοι και η Ευρώπη. Αθήνα 1985, σελ. 59.
- **482. Wagner R.** Ο Ιουδαϊσμός στη μουσική. Αθήνα 1985, σελ. 77.
- 483. Αλέγκρο Τζων. (Μετ. Βερέττα Μ.). Οι άνθρωποι του Κουμράν. Αθήνα 1986. (Θέμα του βιβλίου αυτού είναι η σχέση μεταξύ της ιουδαϊχής αιρέσεως των Εσσαίων και των πρώτων χριστιαγών).
- **484. ΒάΪς Pouθ.** Ένα τραγούδι χωρίς μουσική. Πολιτική αυτοβιογραφία. Αθήνα 1986.
- 485. Novits Myriam. Το πέρασμα των βαρβάρων. Αθήναι 1986, σελ. 152. Έχδοσις Συνδέσμου Ελλάς Ισραήλ".
- 486. Μαγδαληνού Μοναχού και ιερέως. Διάλεξε... Αθήναι 1987, σελ. 92. (Απόψεις περί ορθοδόξων χοιστιανών και Εβραίων).
- 487. Μπακόνι Ιστβάν. Οι Εβραίοι, δουλέμποροι των λαών. Αθήνα 1987, σελ. 62. (Μελέτη αναφερόμενη στη διείσδυση του εβραϊχού στοιχείου στους διάφορους λαούς της υφηλίου).
- **488.** Στοές και επαναστάσεις. Β' έκδοσις. Αθήναι 1987

Α΄ Προσθήκη 1895 - 1987

- 489. Ρεΐναχ Θεοδ. (Μετάφρασις εκ του γαλλικού υπό Λαζ. Βελέλη). Ιστορία των Ισραηλιτών από της διασποράς αυτών μέχρι των καθ' ημάς χρόνων. Εν Κερκύρα 1895, σελ. 291 + 15.
- 490. Κυριάκη Κ. Οδηγός της νήσου Κερχύρας. Εν Αθήνας 1902. (Περιέχει στοιχεία και περί της Εβραϊκής Κοινότητος).
- 491. Φιλοθέου Αρχιμανδρίτου. Μέγα και θαυμαστόν προσκύνημα εις Παλαιστίνην και Σινά. Εν Αθήναις 1925, σελ. 272.
- **492. Κοφινιώτη Ευαγγ.** Παλαιστίνη, ήτοι ιστορία και γεωγραφία. Αθήναι 1931, σελ. 400.
- 493. Βελλά Βασ. Θρησκευτικαί προσωπικότητες της Π. Διαθήκης. Τεύχος Α΄. Ο Μωϋσής Ο Σαμουήλ Οι προφήται Νάθαν και Αχία Ο προφήτης 'Αμως Ο προφήτης Ωσηέ. Εν Αθήναις 1934, σελ. 118.

- 494. Βελλά Βασ. Θρησκευτικαί προσωπικότητες της Π. Διαθήκης. Τεύχος Γ' Ο προφήτης Ιερεμίας. Εν Αθήναις 1940, σελ. 369.
- 495. Βελλά Βασ. Θρησκευτικαί προσωπικότητες της Π. Διαθήκης. Τεύχος Γ'. Ο προφήτης Ιερεμίας. Εν Αθήναις 1940, σελ. 369.
- 496. Γαλίτη Γεωργ. Η χρήσις του όρου αρχηγός εν τη Καινή Διαθήχη. Συμβολή εις το πρόβλημα της επιδράσεως του Ελληνισμού και του Ιουδαϊσμού επί της Κ. Διαθήχης. Αθήναι 1960, σελ. 184.
- 497. Μακράκη Απ. Ερμηνεία των Ψαλμών του Δαβίδ και των εννέα ωδών της Εκκλησίας. Τόμοι 2. Εν Αθήναις 1962, σελ. 1040 (και οι 2 τόμοι).
- 498. Μακράκη Απ. Ερμηνεία εχ
- 499. Klausner J. Επίτομος ιστορία της νεοεβραϊκής λογοτεχνίας. Μετάφρασις, πρόλογος και προσθήκη υπό Ασέο P. Μωϋσή. Αθήναι 1966.
- 500. Οικονόμου Ηλία. Το βιβλίον της Εσθήο. Φιλολογική, ιστορική και θεολογική προβληματολογία. Αθήναι 1967, σελ. 158.
- 501. Λούντζη Ερμάνου. (Μετάφρασις Αβιγαήλ Λουντζη Νιχοχάβουρα). Τα Επτάνησα επί Γάλλων Δημοχρατιχών. Κέρχυρα 1971. (Περί του εβραϊχού στουχείου βλ. σελ. 51 57).
- 502. Κατσαρού Σπ. Χρονικά των Κοροφών. Τόμος Α' Κέρχυρα 1976. (Περί του εβραϊκού στοιχείου της Κερχύρας βλ. σελ. 97 - 147).
- **503. Κάνιελ Μ.** Η τέχνη του Ιουδαϊσμού. Αθήναι 1982.
- 504. Ισραήλ. Το έθνος των προφητών στο προσκήνιο των εθνών. Αθήναι 1968. Ανατύπωση βελτιωμένη Αθήναι 1986, σελ. 75.
- 505. Σταύρακα Παν. 'Ασμα Ασμάτων. Κατ' επιλογήν απόδοσιν της Χάϊ Κάϊ. Αθήνα 1987, σελ. 48.

Β Προσθήκη 1882 - 1988

- 506. Μωραϊτόπουλου Γ. Θεσσαλονίκη. Εν Αθήναις 1882. (Υπάρχουν στοιχεία και για την Ισραηλιτική Κοινότητα, σ. 33).
- 507. Ανώνυμου. Η Ελλάς και οι Εβραίοι. Θεσσαλογίκη 1937.
- **508. Σημωτά Παν.** Το Σαμασείτικον Πάσχα και αι σχέσεις αυτού προς το βιβλικόν εβραϊκόν. Θεσσαλονίκη (1952), σελ. 10.
- 509. Σημωτά Παν. Νεεμίας. Απομνημονεύματα έργον προσωπικότης και σχέσεις αυτού προς την Έσδραν. Θεσσαλονίκη 1960, σελ. 94.
- 510. Μόσκωφ Κ. Θεσσαλονίκη. Τομή της μεταπρατικής πόλης. Αθήνα 1978. (Υπάρχουν στοιχεία και για την Ισραηλιτική Κοινότητα, σ. 73 77).
- 511. Ζωγραφάκη Γιώργου. Jean Baptiste de la salle. Η ζωή του. Το έργο του. Ιστορία - χαρακτήρες - επέκταση - επίδραση. Θεσσαλονίκη 1981, σελ. 328. Έκδοσις κολλέγια "Δελασαλί" Ελλάδος.
- 511a. Μπόνη Κων. Ελληνικής ή Εβραϊκής καταγωγής ήτο ο ομώνυμος πατήρ Γρηγορίου του Ναζιανζηνού, του και Θεολόγου; Αθήναι 1981, σελ. 29.
- 512. Ματθαιάκη Τίτου. Αι περί ειρήνης ιδέαι των προφητών του Ισραήλ. Αθήνα 1983, σελ. 56.
- 513. Γερολύμπου Καραδήμου Α. Επανασχέδιασμός και ανοικοδόμηση της Θεσσαλονίκης μετά την πυρκαγιά του 1917. Θεσσαλονίκη 1985. (Υπάρχουν στοιχεία, και για την Ισραηλιτική Κοινότητα).
- 514. Goldman Plerre. (Μετ. Αλεξίου Παυλίνας).
 Σκοτεινές αναμνήσεις ενός Πολωναίου, γεννημέ-

νου στη Γαλλία. Αθήνα 1987, σελ. 251.

515. Μάτσα Νέστορα. Αυτό το παιδί πέθανε αύριο. Αθήνα 1987. (Στο βιβλίο αυτό περιέχονται και στοιχεία για το δράμα των Εβραίων της Ελλάδος στα χρόνια της Κατοχής).

516. Στραβόλεμου Διον. Ένας ηρωϊσμός - Μια δικαίωση. Η διάσωση των Εβραίων της Ζακύνθου

στην Κατοχή. Αθήνα 1988.

Γ΄ Προσθήκη 1986 - 1989

517. Ζωγραφάκη Γιώργου. In Memoriam. Σολομών Ρουμπέν Μαρδοχάϊ (1908 - 1985). Έκδοσις Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης, 1986.

518. Lazare Bernard (μετ. Καΐρη Αλεξ.). Αντιεβραϊσμός. Αιτία και ιστορία. Αθήνα 1988, σελ. 237.

519. Pong Ντάνιελ. (Μετ. Αγγέλου Ἑλλης). Η καθημερινή ζωή στην Παλαιστίνη. Αθήνα 1988, σελ. 536 (Περιέχει στο Τρίτο Μέρος κεφάλαιο με τίτλο "Η πίστη του Ισραήλ και η έλευση του Μεσσία).

520. Σίγκερ Άϊζακ. (Μετ. Δαρβέρη Τάσου). Έρωτας και εξορία. Θεσ/νίκη 1988, σελ. 128.

521. Silberman - Kuchler Lena. Τα εκατό παιδιά μου. Αθήνα 1988. (Πρόκειται για την ιστορία μιας γυναίκας που στο Ολοκαύτωμα οδήγησε αρκετά Εβραιόπουλα από την Πολωνία στο Ισραήλ).

522. Μπενάκη Θεοδ. Αβραάμ Μπεναρόγια. Ελπίδες

και πλάνες. Αθήνα 1989.

Θεματικό ευρετήριο

Apxaioλoyia. 25, 40, 67, 79, 150, 153, 169, 200, 205, 209, 217, 227, 244, 255, 323, 380, 392, 408, 479.

Βιογραφίες. 20, 135, 201, 238, 247, 248, 249, 262, 366, 383, 402, 414, 421, 443, 475, 484, 511, 522.

Γλώσσα. 2, 41, 49, 59, 65, 66, 72, 83, 183, 208, 244, 253, 275, 315, 371,422.

Δίκαιο - Νόμοι. 35, 114, 193, 216, 231,216, 231, 271, 276, 403, 427.

Διωγμοί - Στρατόπεδα. 52, 144, 146, 147, 178, 225, 254, 258, 283, 284, 301, 333, 336, 338, 341, 348, 358, 364, 388, 389, 393, 395, 406, 424, 437, 439, 448, 451, 455, 464, 469.

Ελληνο - Εβραϊκές σχέσεις. 93, 107, 131, 157, 174, 182, 185, 200, 227, 292, 299, 314, 320, 413.

Θρησκεία. 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 19, 26, 27, 28, 29, 24, 36, 39, 43, 47, 50, 51, 53, 56, 58, 63, 64, 70, 71, 75, 76, 77, 78, 81, 84, 88, 90, 92, 99, 103, 113, 119, 132, 134, 140, 142, 154, 155, 162, 165, 167, 172, 173, 193, 194, 206, 208, 213, 215, 222, 223, 224, 237, 251, 255, 256, 263, 278, 280, 286, 289, 298, 300,302, 304, 307, 314, 322, 323, 330, 340, 345, 363, 397, 400, 405, 411, 413, 418, 425, 435, 441, 470, 483, 486, 508, 511α.

Iotopia. 1, 15, 16, 20, 21, 22, 23, 24, 31, 32, 37, 44, 53, 54, 55, 57, 58, 62, 70, 82, 120, 125, 132, 143, 145, 151, 152, 158, 168, 170, 172, 185, 186, 189, 192, 198, 207, 219, 221, 226, 243, 250, 259, 261, 274, 282, 288, 297, 305, 311, 324, 335, 361, 372, 373, 382, 385, 398, 424, 440, 459, 461, 463, 489, 492.

Λαογραφία. 8, 25, 60, 91, 104, 105, 156, 160, 161, 171, 240, 252, 462, 466, 474.

Λογοτεχνία. 61, 80, 95, 98, 100, 112, 117, 118, 127, 129, 130, 138, 141, 149, 175, 176, 177, 234, 239, 253,

254, 266, 268, 272, 273, 279, 290, 293, 294, 295, 296, 303, 306, 308, 312, 313, 316, 318, 327, 334, 337, 346, 350, 359, 365, 381, 384, 389, 395, 399, 404, 409, 410, 425, 433, 438, 455, 482, 499, 515.

Ταξιδιωτικές εντυπώσεις. 33, 42, 48, 109, 230, 267, 269, 332, 353, 352, 420, 431, 446, 450.

Ειδικό ευρετήριο - λεξιλόγιο (Μνημονεύονται κυρίως πρόσωπα και τόποι)

A

Ααρών. 329, Αββακούμ. 179, 391, Αβηρόν. 442, Αβραάμ. 172, 247, Αγκνόν Σ. 321, Αδασά. 229, Αθήναι. 200, 218, Αιγηίς. 169, Αίγυπτος. 152, Αλβανία. 453, Αλεξάνδρεια. 74, Αμώς. 128, 493, Ανθρωποθυσίαι. 53, Αντισημίται. 203, 232, 396, 480, 487, 'Αουσβιτς. 338, 389, 'Αραβες. 342, Αρτάπανος. 208, 'ΑσμαΑσμάτων. 5, 63, 99, 127, 130, 234, 273, 293, 306, 312, 316, 433, 505, Αχίq. 493.

В

Βάαλ. 222, Βαρνάββας. 24, Βαρούχ. 206, Βαρσοβία.225, Βεδουίνοι. 457, Βέροια. 215, 297, Βλάχοι. 152, Βουδδισμός. 470, Βυζάντιο. 87.

Г

Γένεσις. 46, Γενοβέζοι. 73, Γεώργιος Α΄ 38, Γεώργιος Β΄ 136, Γιαχβέ. 222, 363, Γιόμ Κιπούρ. 377, Γκεμιλούτ. 145, Γόλγοι. 67, Γρηγέντιος. 154, Γρηγόριος ο Θεολόγος 511α.

Δ

Δαβίδ. 6, 7, 11, 21, 26, 29, 50, 76, 100, 121, 133, 141, 155, 242, 246, 290, 296, 327, 387, 427, 435, 475, 497, Δαμασκός. 205, Δαββώρα. 281, Deber. 245, Δερβίσαι. 134, Διδυμότειχον. 159, Δευτερονόμιο. 46, Δουμέδες. 134.

E

Ενώχ. 163, 175, 322, Έξοδος. 46, 96, Επτάνησος. 38, 501, Ερβάν. 154, Έσδρα, Εσθήρ. 11, 229, 268, 500, ΕΣΣΔ. 374, Ευρώπη. 481, Εφραίμ. 190.

Z

Ζάκυνθος. 56, 516.

н

Ηλίας 493, Ήπειρος. 189, Ησαΐας. 45, 494.

Θ

Θεσσαλονίκη. 44, 108, 120, 134, 135, 137, 139, 144, 151, 207, 356, 361, 375, 379, 385, 388, 390, 401, 409, 415, 416, 419, 434, 448, 452, 454, 459, 472, 474, 477, 478, 506, 510, 513.

ı

Ιακώβ. 248, Ιεζεκιήλ. 71, Ιερεμίας. 206, 495, Ιερουσα-

λήμ. 33, 37, 42, 373, Ινδουισμός. 195, 470, Ιορδανία. 267, 339, Ιουδαίοι - Ιουδαϊσμός. 1, 4, 9, 14, 34, 39, 43, 56, 74, 77, 78, 81, 92, 93, 103, 107, 167, 181, 182, 226, 236, 263, 271, 276, 304, 345, 397, 400, 426, 440, 441, 465, 470, 471, 482, 496, 503, Ιούδας, 369, 443, Ισαάχ. 249, Ισαάχ Μ. 62, Ισλάμ. 305, Ιοραήλ - Ισραηλίται. 12, 66, 97, 110, 131, 132, 148, 166, 168, 170, 180, 184, 185, 187, 188, 204, 212, 230, 259, 264, 269, 285, 291, 311, 317, 332, 335, 339, 342, 362, 420, 436, 445, 450, 504, Ιώβ. 89, 95, 123, 224, Ιώσηπος. 158, Ιωσήφ ο Ναξής. 186, Ιωσήφ, 318, Ιωσίας, 23.

K

Καβαλιστική φιλοσοφία. 394, Κατονέλσον Γ. 350, Κέρκυρα. 54, 145, 147, 189, 191, 386, 490, 501, 502, Κοέλεθ. 149, Κομμουνισμός. 447, Κουμράν. 298, 483, Κουνέϊτρα. 343, Κοχμτά Σ. 261, Κρήτη. 250, 288, Κύπρος. 67.

٨

Λάρισα. 82, 198, 258, Λένιν. 432, Λίβανος. 331.

M

Μαϊμονίδης. 106, Μαχεδονία. 48, 68, 143, 151, 227, 319, 444, Μαχκαβαίοι. 228, Μανασσή. 190, Μαουτχάουζεν. 336, Μαροχινοί. 446, Μασσονισμός. 122, 328, 344, Μέλχισεδέχ. 18, Μένδελσον. 106, Μενορά. 423, 424, Μέση Ανατολή. 372, Μεσσήνη. 367, Μεσόγειος. 372, Μιδράς. 425, Μιχαίος. 140, Μεγχίν Μεναχέν. 378, Μορδοχάϊ Σολομών. 517, Μπούνχελβάλντ. 406, Μωαβίται. 242, Μωϊσής. 15, 17, 20, 106, 173, 201, 238, 270, 287, 329, 365, 383, 402, 403, 432, 457, 493.

N

Νάθαν. 493, Ναούμ. 199, Νάξος. 186, Ναύπακτος. 282, Νεεμίας. 221, 509, Νεκράς Θαλάσσης χειρόγραφα. 179, 199, 205, 211, 217, 241, 260, 309, 380, 392, Ντεϊόρ Γιασίν. 378. Ντισραέλλι. 171.

O

Οικονομικά. 310, Όμηρος. 240, Ο πόλεμος των έξ ημεοών. 265, Ουγαρίτ. 222.

R

Παλαιά Διαθήχη. 13, 19, 27, 28, 36, 75, 126, 127, 132, 142, 165, 190, 194, 206, 224, 234, 235, 241, 257, 263, 275, 300, 330, 252, 493, 494, 495, Παλαιστίνη. 94, 109, 269, 339, 360, 417, 479, 491, 492, 519, Παπαδιαμάντης. 359, Παραμυθιά. 476, Παρίσι. 33, Παύλος των Μεδίχων. 51, Πεντάτευχος. 17, 41, 193, Περιτομή. 370, 468, Πεσάχ. 117, Πιρχέ. 47, 196.

P

Ραβέλ. 443, Ρουθ. 210, 213, 220, 233.

Σ

Σαβουώτ. 47, Σαμαφείτες. 375, Σαμουήλ. 22, 115, 493,

Σαμπετάϊ Σεβή. 134, Σαούλ. 80, 115, Σειφάχ. 235, Σεφαραδί. 466, Σημίται. 31, Σιδδούρ. 405, Σιωνισμός. 30, 64, 70, 101, 102, 354, 355, 357, 360, 368, 376, 407, 430, 432, 445, 456, 460, 463, Σολομών. 5, 99, 104, 130, 133, 160, 234, 273, 293, 312, 404, 414, 428, Σταυροφορίες. 373, Στρατηγόπουλος - Μιλάνος Αν. 138, Συρία. 267.

T

Ταλμούδ. 53, 214, Τείχος δακρύων. 274, Τεκτονισμός. 164, Τωβίτ. 202.

Y

Υπατία, 429.

0

Φεντεφασιόν. 349, 398, 412, Φίλων ο Ιουδαίος. 262, Φοιζής Μαοδοχαίος. 366.

X

Χάζαροι. 382, Χάι - Κάι. 505, Χαϊδάρι. 348, Χαμίται. 31, Χαναναίοι. 222, Χανουκά. 228, Χασαδήμ. 145, Χεβρώτ. 145, Χέρτσλ Θ. 321, Χίοι. 73.

W

Ψαλμοί. 6, 7, 11, 26, 29, 50, 100, 155, 246, 290, 296, 327, 427, 435, 497.

Ω

Ωσκέ. 493.

Αλφαβητικό ευρετήριο συγγραφέων (Οι αριθμοί παραπέμπουν στα λήμματα)

A

Αγαπίδης Ιω. 193, 231, 255, 270, 271. Αγγελάπης Μανώλης - Χρήστος 365. Αγγελής Φιλ. 427. Αγγέλλου Έλλη 519. Αγουρίδης Σάββας 158, 163, 167, 262, 263, 411. Αζάρ Εμίλ 428, Αιζελέ Πέτρα, 414, Alcheh Isaac 69, Αλέγκρο Τζων 483, Αλεξίου Παυλίνα 514, Αλιβιζάτος Αμ. 223, Αλφιέρος Βίκτωρ, 80, Αμβρατζής Νικ. 62. Αμουσίν Ιωσήφ 392. Αναστασίου Ιωσήφ 9. Ανθεμίδης Αχιλ. 317. 'Ανθιμος Πατρ. Ιεροσολύμων 29. Ανδρεάδης Ανδρ. 87. Αντωνίου Τάκης 443. Απίτς Μ. 406. Αρνέλλος Ι. 84. Ασέρ Ρόζα 304, 351. Ανσάρ Λεόντιος 14. Αυγουστίνος. - Επίσκ. Ιππώνος 6.

В

Βάβαλης Π. 331, 343, 378. Beaetsch B. 121. Βάϊς Ρουθ 484. Βάϊσμαν Χ. 94. Βακαλόπουλος Αποστ. 139, 444, 452. Βακαλόπουλος Κων. 379. Βαλαώρας Β. 353. Βασδραβέλλης Ιω. 137. 151. Βασιλειάδης Αθ. 232. Βασιλειάδης Νικ. 210, 219. Βασιλοπουλος Χαραλ. 344, 407. Βατούδης Ξενοφών 332, Βαφειάδης Νικ. 159. Βαφόπουλος Γ. 111. Βελανιδιώτης Ιεζεκιήλ 71. Βενέλης Μενεκάϊμ 41, 55, 59. Βελλάς Βασ. 91, 96, 97, 118, 128, 140, 168, 179, 183, 205, 233,

256, 257, 408, 493, 494, 495. Βερέττας Μ. 380, 383, 483. Bernaro L. 518. Βιγλάρης Πάνος 429. Βλάχος Νικ. 414. Βοβολίνης Πολ. 283. Βορέας Θεοφ. 61. Βουλγαράκης Δαμ. 258, 453, 464. Βραχυπέδης Γεώργ. 64, 70. Budde K. 88, Byron George - Gordon 138.

г

Γαλίτης Γεωργ. 496. Γαλλαουδέτος Θ. 23. Γερόλυμπος - Καραδήμος Α. 513. Γεωργίου Ι. 10. Cheyne Τ. 92. Chouraqui Andre. 264. Churchill Randolf 265. Churchill Winston 265. Γιαννακόπουλος Ισήλ. 194, 206, 2167, 224, 234, 235. Γιαννόπουλος Ν. 93. Γιαννουλάτος Αναστ. 345. Γιαννόπουλος Ν. 93. Γιαννουλάτος Αναστ. 345. Γιαννόπουλος Τριαντ. 318. Γκουριόν Μπεν - Δαβίδ 195, 259. Γουδέλης Σπ. 123. Γουέσκοτ Γουΐλλιαμ 394. Γρατσέας Γεωργ. 260, 298, 465. Goldman Pierre 514. Green Geraald 395. Γρηγέντιος - Αρχιεπ. Αιθιοπίας 154. Γρηγορόπουλος Αλεξ. 122.

Δ

Δάλλας Γιάννης 435. Δαρβέρης Τάσος 520. Δάφνης Κ. 189. Δελατόλλας Γεωργ. 354. Δενδρινός Ανδρ. 430, 445. Δημαχόπουλος Γεωργ. 51. Δημητριάδης Βασ. 319, 454. Δημητρίου Στ. 360. Δημόπουλος Κ. 431. Δήμου Ν. 446. Διαχογιάννης Κυρ. 396. Διάχονου Σ. 14. Διβάρης Διον. 360. Δόξας 'Αγγελος 76, 141.

E

Εκάρτ Ντήτοιχ 432. Ελιγιά Γιώσεφ 266, 381, 433. Ενεπεκίδης Πολ. 284, 434. Ερβάν 154. Ευελπίδης Χουσός 180, 197. Ευσταθιάδης Στάθης 406. Ευστρατιάδου Αλίκη 455.

Z

Ζαβιτζιάνος Γεώργ. 52. Ζαφειρόπουλος Δημ. 185. Ζελομοσίδης Κ. 395. Ζερβός Ηλίας - Ιάχωβος 35. Ζιγαβηνός Ευθ. 11. Ζωγραφάχης Γεώργ. 98, 112, 129, 266, 277, 321, 333, 346, 355, 360, 409, 421, 433, 466, 511, 517. Ζωγράφος Θ. 119. Ζωγράφου Λιλή 334.

Θ

Θέμελης Χουσόστομος 367. Θεοδωρομανωλάκης Μ. 267. Θεοδώρου Ν. 368.

ı

Ιατρίδης Γιάννης 467. Ιωαννίδης Βενιαμίν 42. Ιωάννου - Ο εκ Λίνδου 5. Ιωάννου Γιώργος 410.

K

Καζαντζής Κ. 103. Καΐμης Ιούλιος 160, 347. Καΐρης Αλεξ. 518. Καίσλες Αρθούσος 382. Καλαμπούσης Α. 155. Κάλβος Ανδς. 435. Καλλιάςχης Μ. 39. Καλλιγάς Κ. 176. Καλλίνιχος Κων. 104, 105, 130. Καlmar G. 2. Καλογιάννης Βάσος 198, 261. Καλυβάς Χριστόφορος 164. Καμπανέλλης Ιαχ. 336. Καμπέλης Ισαάχ 106, 124, 148. Κανελλόπουλος Παν. 362. Κανέττι Ελιάς 446. Κανιέλ Μ. 503. Καραϊσχάχη Σίτσα 447. Καράλης Δ. 121. Καράντζαλης Τίτος

252, 468. Καρατζάς Λεων. 342. Καρολίδης Π. 125. Καρρέρ Φ. 56. Κάσδαγλης Αλ. 99. Κασσιμάτης Πέτρος 53. Κατζ G. 226. Κατσανεβάκης Βενεδίκτος 100. Κατσαρέας Γρηγ. 322. Κατσαρός Σπ. 502. Κατονέλσον Γιτσχάχ 337. Καψάλης Δ. 456. Κεραμόπουλος Αντ. 152. Κιρχάσιος Θεοδ. 199, 217, 309. Klausner J. 253, 499. Κλέοπας Διον. 29. Κοέν Μ. 236. Κόλμπι Σ. 289. Κολοχοτρώνης Γενναίος 40. Κοντογόνος Κων. 25. Κοντοστάνος Μεθόδιος 147. Κοοδάτος Γιάννης 142, 323, 324. Κορναράκης Ι. 369. Κορνάρος Θέμος 348. Κορνέγεφ Λεβ. 436. Κορομηλάς Γεώργ. 200. Κούνιο Χάϊντς Σαλβατώρ 437. Κουφός Ν. 285. Κοφινιώτης Ευαγγ. 58, 492. Κραψίτης Βασ. 476. Κρητικός Γ. 325. Κρίσπης Μάνθος 192, 236. Κυριαζόπουλος Βασ. 356. Κυριακής Κ. 490. Κωνσταντίνης Κανάρης 186. Κωνσταντίνης Μ. 299, 310. Κωνσταντινίδης Αλ. 357. Κωνσταντίνου Θ. 290. Κωστής Ζακ. 272.

Λ

Labelin R. 101, Λαρισαίος Μιχ. 469. Λάτας Διον. 107. Λειβαδέας Θεμιστοκλής 89. Λεονταρίτης Γ. 412. Λέτσας Αλεξ. 207. Λεωνίδας - Μητροπ. Θεσ/νίκης 300. Λιάχος Αντ. 477. Λίβας Ξ. 169. Λικιαρδοπουλου Αμαλία 467. Livigston R. 413. Lods Ad. 383, 397. Λούντζη - Νικοκάβουρα Αβιγαήλ 501. Λούντζης Ερμάννος 501. Λυδίας Γ. 301.

M

Μαγδαληνός - Μοναχός 486. Μακράκης Απόστ. 50, 63, 497, 498. Μαχρής Σάκης 311. Μαντέλ Γκ. 414. Μανωλιδάκης Εμμ. 170. Μαραβελίδου - Δρίβα Ιωάννα 268. Μαργαρίτου - Στρούζα Σάσα 312. Μαρξ Καρλ. 325. Μαρτίνης Γεωργ. 448. Ματαράσσο Ι. 144. Ματθαιάχος Τίτος 512. Μάτσας Ιωσήφ 156. Μάτσας Νεστ. 177, 515. Mayrois Andre 171. Μαυροχορδάτος Αλέξ. 1. Μεδίχ Παύλος 3. Μενάρδος Σίμος 67. Μενασσέ Αλβέρτος 338. Μεξικός Ευάγγ. 8. Μεραναίος Κωστής 424. Μερεντίτης Κων. 208, 209. Μέρτζιος Κων. 143. Μεταλλινού Αγγελική 135. Meyer F. 172, 173. Μητρόπουλος Ιερόθεος 45. Μιζάν Ισαάχ 340. Μιζραχή Χαγίμ 145. Miller And 273. Μιρμίρογλου Βλαδ. 134. Μιχαλάς Τάσος 457. Μίχας Λ. 201. Μίχας Παν. 83. Μόλχο Μιχ. 341. Μορφίνη Μαρίνα 397. Μοσχώφ Κωστής 398, 510. Μουρελάτου - Ιγγλέση Ρένα 428. Μουστάχης Γ. 470. Μουτσόπουλος Νικ. 415. Μπαϊρακτάρης Αντ. 237. Μπακόνι Ιστβάν. 487. Μπακόπουλος Κων. 146. Μπαλάνος Δημ. 75. Μπαρντές Μ. 449, 458. Μπαρτζέλ Χιλλ. 291. Μπάστας Ευστ. 238. Μπενάκης Θεοδ. 522. Μπεράτος Γιάννης 399. Μπιαλίκ Χαΐμ Ναχμαν 313. Μπίρης Κ. 218. Μπον Κ. 113. Μπόνης Κων. 511α. Μπουζάχη Ειρήνη 364. Μπούρλος Γεωργ. 175. Μπρατσιώτης Παν. 77, 79, 81, 126, 165, 302. Μπρεχτ Μπερτολντ 384. Μωραϊτίνη Μαρία 239, 313. Μωραϊτόπουλος Γ. 506. Μωϋσής Ασέο 109, 114, 116, 131, 178, 181, 227, 228, 253, 274, 286, 303, 326, 327, 499.

N

Ναουμίδης Σπ. 370. Ναφ Αλβέφτος 478. Ναχαμούλης Ι. 47. Νεόφυτος - Ο Καυσοχαλυβίτης 10. Νεχάμα Ιωσήφ 358, 385. Νόβιτς Μύφιαμ 485.

Ξανάλατος Δ. 472. Ξενογιάννης Κων. 202.

0

Οικονόμου Ηλίας 275, 276, 371, 417, 450, 479, 500. Ολύμπιος Τάκης 254. Ορνέ Θ. 13.

П

Παλαμάς Γρηγόριος 37. Παναγιωτόπουλος Απόστ. 459. Πανάγος Γιαννακός 161. Παντελεήμων - Μητροπ. Κορινθίας 418. Παπαγιαννόπουλος Νικ. 65. Παπαδάκη Ελευθερία 240. Παπαδέας Φ. 325. Παπαδημητοίου Ηο. 210, 219. Παπαδόπουλος Ιωσήφ 174. Παπαδόπουλος Ν. 275, 387. Παπαδόπουλος Χρυσόστομος 74. Παπαϊωάννου Κ. 157. Παπαχυριάχος Κ. 203. Παπαντωνάκης Β. 273. Παπαπαναγιώτου Κ. 229. Παπαρρόδου Ν. 373, 377. Παραφεντίδου Αλεξάνδρα 350. Πασόβ Μεΐο 351. Πασχάλης Αθαν. 372. Πατατζής Σωτήρης 388. Πατρινέλης Νιχ. 314. Περάνθης Μιχ. 359. Πέρπερης Θεοδ. 401. Πετροκόκκινος Δ. 73. Πετρόπουλος Ηλίας 419. Πετρούνιας Βασ. 115, 133. Πετσίνης Λ. 392. Πέτσκος Χαράλ. 389. Πίνσκερ Λεων. 116. Πιπεράκης Γιάννης 460. Πλάτων - Μητροπ. Μόσχας 18. Πλωρίτης Μάριος 384. Πολιτόπουλος Γ. 442. Πολυμερόπουλος Κων. 241. Πόντας Σωτ. 420. Pops Nt. 519. Πράτο Ιωνάθαν 187. Προκοπίου A. 188.

P

Ραββί Σαμ. 4, 34. Ραμπίν Χ. 315. Ρανσιμάν Στήβεν
 373. Ραυτόπουλος Κων. 182. Ρέϊναχ Θεοδ. 489.
 Ροΐδης Εμμ. 33. Ρόντισον Μαξίμ 342. Ρόσι Μ. 325.
 Ρουχαντζέ Α. 374. Ρωμανός Ιω. 54, 189.

Σ

Σακελλαφίου Μ. 444, Σακελλίων Γ. 438. Σατωβοιάνδος 33. Sayegh G. 360. Σεγούφα Ντοφίνα 292. Σεφέφης Γ. 316. Σίγκεφ 'Α'ζαχ 520. Σικαδόπουλος Νικ. 293. Silberman - Kuchler L. 521. Σιμπή Ιακώβ 461, 462, 471. Σιμπή Μπαφούχ 277, 294, 305, 337, 361, 375. Σιμωτάς Παν. 153, 190, 220, 221, 242, 243, 244, 245, 278, 422, 508, 509. Σιώτης Μ. 211. Σοάνιος Φραγκίσκος 16. Σολωμός Νικ. 57. Σουλιώτης - Νικολαΐδης Αθ. 472. Σουλιώτης Σ. 472. Σταθάκης

Νικ. 423, 450, 473. Στάλιος Ζαφ. 230, 279. Σταμπούλης Γεωργ. 474. Σταύρακας Παν. 505. Στουπής Σπ. 191. Στραβόλεμος Διον. 516. Στρατηγόπουλος - Μιλάνο Αναστ. 138. Συλλανταβός Γιάννης 362. Σχινάς Νικ. 48. Σχοινάς Σωτ. 246. Σωτηρόπουλος Νικ. 363.

T

Ταχτσής Κ. 295. Τεγόπουλος Αλεξ. 264. Τέμπλος Δανιήλ 20, 21, 22. Τενέδιος Ιακ. 222. Τέννυσον Αλφο. 175. Τζάφτζανος Αχιλ. 66. Τζηφίτας 'Αφης 265. Τιμόθεος - Μητροπ. Καλαβρύτων 90. Τρέμπελας Παν. 213, 247, 248, 249, 306, 329, 402 403. Τσάκωνας Βασ. 275. Τσαρνίτς Αμι. 162. Τσβάϊχ Στέφαν 424. Τσορμπατζής Γ. 85.

0

Φανουργάχης Β. 404. Φαρμαχίδης Επαν. 82. Φελούς Ιαχ. 340. Φενελόν Φανία 364. Φεστ Χέρμαν 447. Φιλιππίδης Λέων 132. Φιλιππίδης Πολυχρόνης 26. Φιλόθεος - Αρχιμανδρίτης 491. Φίλων - Ο Ιουδαίος 86. Fleure Sabr. 8. Φλωρεντίν Ραχήλ 439. Φουράχης Γιάννης 376, 463. Φραγχόπουλος Αθ. 475. Φρανχ Άννα 176. Φριλίγγος Κων. 95, 127, 149, 296. Φωτόπουλος Μ. 436.

X

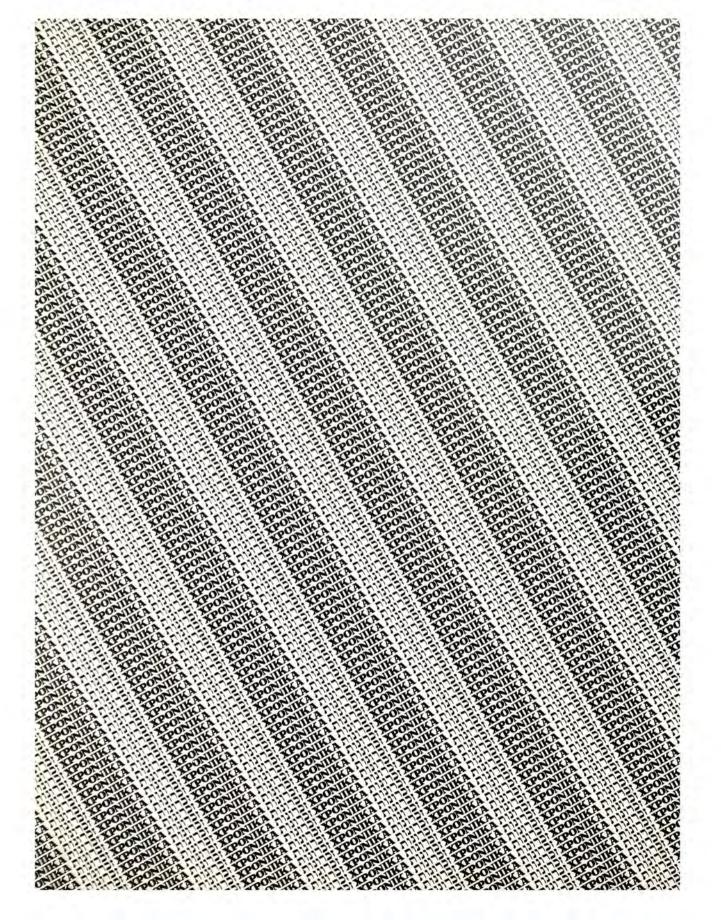
Χαΐμη Βικτωρία 307. Χαιρέτη Μαρία 250. Χαμουδόπουλος Ν. 120. Harman Αντ. 204. Harmod R. 451. Χαστούπης Αθ. 150, 214, 251, 280, 330, 391, 405, 425, 426, 440, 441. Χατζηδήμος Πάρις 178. Χατζητωάννου Μιχ. 44. Χατζηκυριάκος Γ. 68. Χατζηκώστας Λεόντιος 281, 352. Χατζής Δημ. 308. Χατζής Ηλίας - Ισαάχ 117. Χατζόπουλος Δημ. 269. Χέρτσογκ Χαΐμ 377. Χιόνης Κ. 78. Χιονίδης Γεώργ. 215, 297. Χιώνης Διον. 480. Horkneimer Μ. 481. Χότκεβιτς Γκνατ 442. Χριστοδουλίδης Μ. 374. Χριστόπουλος Παν. 282, 288.

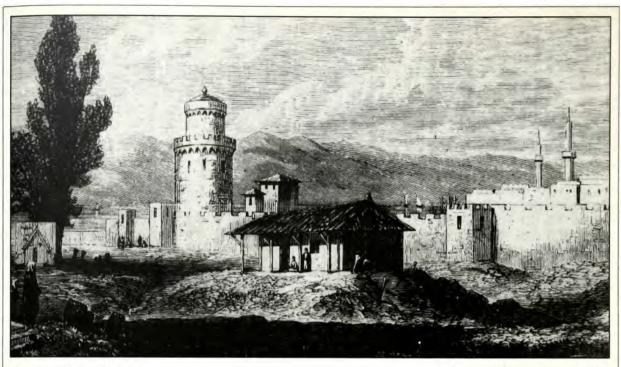
Ψ

Ψαρουδάκης Ν. 354.

Wagner R. 482. Weilerstein S. 192. Wiesenthal Simon 283.

Θεσσαλονίκη: τον 17ο αιώνα

Από το βρετανικό περιοδικό Graphicτου Λονδίνου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΛΑΙΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Η Σκηνοπηγία των Εβραίων

Ιστορικό σημείωμα του Ν. ΣΦΕΝΔΟΝΗ

ις ανάμνησιν της εξόδου των από την Αίγυπτον και της σκηνοπηγίας των εις την έρημον κατέταξαν οι Πατέρες της Θρησκείας των Εβραίων την απελευθέρωσίν των ως ένα από τα πλέον ιστορικά και θρησκευτικά γεγονότα του βίου των Εβραίων. Γι' αυτό η γιορτή της σκηνοπηγίας είχε πάντοτε θέλγητρα εορτασμού από τα καλύτερα της χρονιάς. Συνδυασμένη με τον ωραίον καιρόν των πρώτων εβδομάδων του φθινοπώρου εκάστου έτους, εις εποχήν κατά την οποίαν μπορούν να μένουν όλες τις ημέρες του εορτασμού - και τις νύχτες ακόμα στο ύπαιθρο, εδημιούργησαν πανηγυρικές μέρες και νύχτες με πολλές απολαύσεις αλλά και με δόσιν ρομαντισμού και ποιήσεως.

Εις όλον τον κόσμον, όπου υπάρχουν Ισραηλίται, γιορτάζουν την ανάμνησιν της σκηνοπηγίας μεγαλοπρεπώς.

Εις την Θεσσαλονίκην ιδιαιτέ-

θα αφήσει σε λίγο την "χαμαλίκα" για να γιορτάσει το "Γιόμ Κιπούρ"

οως, επί τέσσερες αιώνες, από του 16ου αιώνος μέχρι της πρώτης δε- καετίας του 20 αιώνος, με την ανεξιθρησκείαν, την οποίαν είχαν παραχωρήσει και εις αυτούς οι Τούρκοι, ετέλουν εν πάση λεπτομερεία τα έθιμά των.

νθυμούμαι, παιδί αχόμα, τις τελευταίες γιορτές των Εβραίων στη Θεσσαλονίκη, κατά τις μέρες του Σεπτεμβρίου. Και της κόφιας και οι Εβραίοι με τους τζουμπέδες, έδιδαν ιδιαίτερο τόνο στη συνοικία που γιόρταζε. Και τα μπαλκόνια ή οι ταράτσες και οι αυλές, με τα καλαμένια τσαρντάχια, τραβούσαν πολύ κόσμον επισκεπτών μέσα στο οχταήμερο αυτό. Ο με άλος αυτός δρόμος, από τους μεγαλύτερους της Θεσσαλονίκης, ήταν όλος σγεδόν κατωκημένος από Εβραίους. Και μάλιστα πολύ λίγους από τη λαϊκή

Η ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

μάλιστα πολύ λίγους από τη λαϊκή τάξη. Τα περισσότερα σπίτια ήταν πλουσίων Εβραίων. Όλος ο δρόμος αυτός εχάθηκε μετά το νέο σχέδιο του Εμπράρ, διότι η πυρκαϊά του 1917 είχε φθάσει μέχρι της σημερινής νέας Παναγίας.

Πολύ ενδιαφέρουσα ήταν η θοησκευτική τελετή που γινόταν στις διάφορες χάβρες, κατά το Σάββατον το οποίον συμπεριελαμβάνετο εις το οκταήμερον της σκηνοπηγίας.

Οι ιεφείς μετά την επίσημον τελετήν της ημέφας αναγινώσχουν την πεντάτευχον, δια να αφχίση και πάλιν η ανάγνωσις, δια το νέον έτος, αρχομένη από την γένεσιν.

Εις κάθε συναγωγήν ορίζονται δύο "Νυμφίοι" της Βίβλου. Ο ένας δια την παλαιάν πεντάτευχον (Τορά) και ο άλλος δια την νέαν, του καινούργιου χρόνου. Η τιμή είναι μεγάλη δια τους νυμφίους. 'Υμνοι χαρούμενοι αναγγέλλουν τον διορισμόν των νυμφίων και το εκκλησίασμα της χάβρας ραίνει με κουφέτα τους ευτυχείς αυτούς εκλεκτούς της εκκλησίας.

Τόσον μέγα θεωρείται το αξίωμα αυτό το οποίον διαρχεί επί εν έτος, ώστε εις τα σπίτια των οι νυμφίοι δέχονται συγχαρητηρίους επισχέψεις και κερνούν κουφέτα, άλλα γλυκά και ποτά, ως να πρόκειται περί κανονικού γάμου.

Όπως δε είπα και παραπάνω πολλοί χριστιανοί και Τούρκοι αχόμη επεσκέπτοντο τα εορτάζοντα σπίτια των νυμφίων και των άλλων εορταζόντων απλώς την σχηνοπηγίαν Εβραίων, όπως και ήταν και οι τελευταίες γιορτές των Εβοαίων, με όλη την άνεση της τελετουργίας των. Με την απελευθέοωσιν εκόπησαν οι πανηγυοισμοί της σκηνοπηγίας όχι από απαγόρευση των ελληνικών αρχών, αλλά από αυτήν ταύτην την αλλαγήν των κοινωνικών συνθηκών από τα μεγάλα και ιστορικά γεγονότα τα οποία ακολούθησαν ύστερα από το 1912. Ο ελληνοβουλγαρικός πόλεμος εις τα 1913, ο ακολουθήσας Α' παγκόσμιος πόλεμος εις τον οποίον η Θεσσαλονίκη έδωσε την συμμετοχή της και η ανακατάταξις του πληθυσμού στα 1922, αφήρεσαν, φυσιολογικά, την άνεσιν με την οποίαν θα μπορούσαν να γιορτά-

Στολισμένο το μπαλκόνι με τα καλάμια

ζουν, όχι μόνον οι Ισραηλίται, αλλά και οι χριστιανοί ακόμα, με τις ίδιες συνθήχες, τις πάνδημες γιορτές των. Η κοινωνική μορφή της πόλεως του Θερμαϊκού άλλαξε όψη. Φυσικόν ήταν να τροποποιηθούν πολλά ήθη και έθιμα. Έθιμα ωραία. Έθιμα όμως που δεν λησμονούνται. Διότι μέσα στα στενά όρια της Θεσσαλονίκης του 1910, κοινωνικώς, ήταν πολύ συνδεδεμένοι Έλληνες, Τούρχοι και Εβραίοι. Με αλληλοσεβασμόν προς την εκτέλεσιν των εθίμων της θρησκείας κάθε φυλής. Εις σημείον ώστε να συνεορτάζουν πολλές φορές οι τρεις εθνότητες και να ανταλλάσσουν επισκέψεις και δώρα στις γιορτές αυτές.

ο κυριότερο χαρακτηριστικό της γιορτής της σκηνοπηγίας εις την Θεσσαλονίκην, ήταν ο στολισμός των σπιτιών των Εβραίων με καλάμια.

Από εβδομάδες, ενωρίτερα εφρόντιζαν οι μέλλοντες να εορτάσουν, να προμηθευθούν άφθονα καλάμια από τα γύρω χωριά της Θεσσαλονίκης. Αλλά και οι χωρικοί ήξεραν τις ημέρες που χρειάζονται τα καλάμια και πλημμύριζαν την αγορά

με τα κάρρα των, τις σούστες και τα υποζύγιά των. Γέμιζαν οι αυλές των σπιτιών των Εβοαίων από στίβες καλαμιών και λίγες μέρες προ της ενάρξεως του εορτασμού, με τις ευχές των μελών της οικογενείας, άρχιζε η τοποθέτησις των καλαμιών για τη δημιουργία τσαρντακιών. Η προτίμησις των πανηγυοιζόντων ήταν οι ταράτσες. Εκεί εστήνονταν τα τσαρντάκια επί το μεγαλοπρεπέστερον, 'Οσοι δεν είχαν ταράτσες, τα έστηναν στις αυλές των και αν δεν είχαν και αυλές, εσκέπαζαν και εστόλιζαν με τα τσαρντάκια κάποιο μπαλκόνι. Δεν εννοούσαν να γιορτάσουν χωρίς να βοεθούν κάτω από ένα στέγασμα καλαμιών. Όπως εμείς δεν καταλαβαίνουμε Πάσχα, χωρίς κόκκινο αυγό, έτσι οι Εβραίοι δεν καταλάβαιναν "Σκηνοπηγία" χωρίς καλάμια. Και όχι μόνον ο απλός λαός. Και οι πλούσιοι Εβραίοι, εκείνοι που είχαν επικοινωνία προσωπική με την Ευρώπη, ως έμποροι και επιστήμονες, δεν παρέλειπαν το έθιμον. Οι τεράστιες βεράντες των μεγάλων επαύλεων των λεωφόρων Βασιλίσσης 'Ολγας και Βασιλέως Γεωργίου οι οποίες - φευ - μία μία κατεδαφίζονται τώρα για να γίνουν πολυχατοικίες, ήταν στολισμένες με καλαμένια τσαρντάκια. Επειδή δε οι Ισραηλίται εκτός από τις δικές των συνοικίες, τις πυκνοκατωκημένες, ήσαν διάσπαρτοι και εις άλλες συνοικίες, ολόκληση η Θεσσαλονίκη παρουσίαζεν εορτάσιμη όψη.

Ας κάνουμε τώρα μια ανάλυση των εορτών των Ισραηλιτών κατά τις μέρες αυτές. Μια ανάλυση η οποία από εγκυκλοπαιδικής απόψεως τουλάχιστον και ευχάριστη είναι και ωφέλιμη. Τρεις εν συνεχεία, είναι οι μεγάλες γιορτές των Ισραηλιτών:

ΡΟΣ ΑΣΑΝΑ - Ποωτοχοονιά. ΓΙΟΜ ΚΙΠΟΥΡ - Η Μεγάλη Συγγνώμη.

ΣΟΥΚΟΤ - Σκηνοπηγία.

Και οι τρεις γιορτές ονομάζονται με ένα όνομα "Τρομεραί ημέραι". Και όσον αφορά μεν την μέρα της μεγάλης συγγνώμης, του γκραν παρντόν, αυτονόητος είναι η έννοιά της εφ' όσον πρόκειται περί αιτήσεως συγγνώμης, εκ μέρους του Θεού δια τα αμαρτήματα τα οποία διεπράχθησαν κατά το παρελθόν

Η ΣΚΗΝΟΠΗΓΙΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ

Κάτω από το τσαρντάκι με τα καλάμια μιά παρτίδα "ξερής".

διεπράχθησαν κατά το παρελθόν έτος. Αλλά η πρωτοχρονιά και η ανάμνησις της σκηνοπηγίας, ύστερα από την έξοδο από την Αίγυπτο γιατί εχαρακτηρίσθησαν και αυτές ως "τρομερές μέρες":

Εις το σημείον αυτό η φιλοσοφία των Εβραίων έδωκε άλλο νόημα και περιεχόμενον. Η πρωτοχρονιά δεν είναι ό,τι επιφανειακά μας θυμίζει την έλευση ενός άλλου χρόνου με αγνώστους εντυπώσεις και μελλούμενα καλά που μας περιμένουν. Η Πρωτοχρονιά για τους Ισραηλίτας έχει το νόημα της παρελεύσεως ενός ακόμη έτους, από την ζωήν μας, η οποία μικραίνει, έτσι, κάθε Πρωτοχρονιά.

Η ακολουθούσα εορτή του Γιομ Κιπούρ, φυσικόν είναι να θεωρείται τρομερή μέρα εφ' όσον παρουσιάζονται οι Ισραηλίται προ του Θεού για να ζητήσουν συγγνώμην. Και ο οκταήμερος εορτασμός, ανάμνησις της εποχής της Σκηνοπηγίας, αντί να έχει το νόημα, μιας χαρμόσυνης επετείου, κατά τον Μωϋσήν, πρέπει να είναι ανάμνησις θλιβερή για να μη υποπέσουν και πάλιν εις σφάλματα οι Ισραηλίται και υποδουλωθούν.

Εξαγνισμένη βγήκε η φυλή των, ύστερα από σαράντα χρόνια στην έρημο. Και τον εξαγνισμόν αυτόν τον επέτυχε ο Μωϋσής με το να κρατήσει τις 600 χιλιάδες Εβραίων που έβγαλε από την Αίγυπτο, μέσα στην έρημο, ολόκληρα σαράντα χρόνια για να χαθεί η γενιά εκείνη που πήρε και ελαττώματα από τον καιρό που έζησε στην Αίγυπτο, εις τρόπον μια καινούργια γενιά να μπει στη γη Χαναάν που να μη θυ-

Με την κόφια

μάται, ως βίωμα, τίποτε από την Αίγυπτο. Και είναι γνωστόν ότι το επέτυχε, ο Μωϋσής, αυτό. Μόνον

δύο μπήχαν στη γη Χαναάν. Και ο ένας από αυτούς τους δύο, ήταν ο Ιησούς του Ναυή. Ούτε ο ίδιος ο Μωϋσής δεν μπήχε στη γη της επαγγελίας.

Και τις τρεις, εξ άλλου, αυτές γιορτές οι ιεροδιδάσκαλοι των Εβραίων και οι Ραββίνοι, τις εξεμεταλλεύθησαν για να τονίσουν το γρήγορο πέρασμα του χρόνου κατά το οποίον έπρεπε να έχουν κάνει καλωσύνες οι άνθρωποι. Οι γιορτές, οι τρομερές αυτές γιορτές, είναι και ένα ερώτημα: "Τι καλό έκανες στο χρόνο που πέρασε"; "Ο χρόνος τρέχει οδηγώντας προς τον

Με τον τζουμπέ

τάφον. Πρόλαβε να κάνεις καλωσύνες στους συνανθρώπους σου".

Με τέτοιο ψυχικό περιεχόμενο γιορτάζονταν και οι τρεις γιορτές και ιδιαιτέρως η γραφικότατη γιορτή της Σκηνοπηγίας.

Χαρακτηριστικότερη είκονα της γραφικότητος αυτής παρουσίαζε ο δεύτερος Μώλος. Η παράλληλος οδός, της παραλιακής, από τον Λευκόν Πύργον, ως την πλατεία Ελευθερίας. Σήμερα δεν υφίσταται. Αντί αυτής έγινε η οδός Μητροπόλεως, λίγο πιο πάνω από τον δεύτερον Μώλον.

Η εορταστική εικών που παρουσίαζε η οδός αυτή, κατά το οκταήμερο των "Καλαμιών", ήταν πράγματι ωραιότατη.

Η Εβραϊκή Λέσχη της Ξάνθης, όπως ήταν.

Ο διωγμός των Εβραίων της Ξάνθης

Του κ. ΣΤΕΦ. ΙΩΑΝΝΙΛΗ

Από το μυθιστόρημα του κ. Στέφανου Ιωαννίδη, "Τα παιδιά των πελαργών", (Αθήνα: Επικαιρότητα 1983) που αναφέρεται στην ιστορία μιας γυμνασιακής τάξεως στην Ξάνθη, μεταφέρουμε τις σελίδες 86 - 88, που αναφέρονται στο διωγμό των Εβραίων της Ξάνθης:

"... 'Ηταν ανοιχτή, φρέσκια ακόμη η πληγή απ' την ομηρία του πατέρα, όταν ήρθε η συμφορά στο φίλο τον αγαπημένο. Φορτώσανε ένα Φλεβάρη το Ζάχο, μαζί με όλους τους Εβραίους, έτσι ξαφνικά κι ανειδοποίητα σ' ένα τρένο. Τους φόρτωσαν να τους στείλουν στη Γερμανία, να τους κάνουν σαπούνι. Που να ξέρουν τότε για το σαπούνι! Ποιός να ξέρει... Ούτε ο Ζάχος, ούτε οι άλλοι Εβραίοι, ούτε ο Βαγγέλης. Το μάντευαν, βέβαια, πως για καλό δεν τους έσερναν από δω κι επάνω. Μπορούσαν,

όμως, να φανταστούν ποτέ ότι πηγαίνανε να γίνουν σαπούνι; Ήταν μορφωμένοι οι Εβραίοι. Σε κανένα βιβλίο, όμως, δεν είχαν διαβάσει ότι μπορούσαν άνθρωποι ζωντανοί όλοι μαζί να οδηγούνται για να γίνουν ομαδικά σαπούνι... Στους Γερμανούς είχαν πει ότι ήταν πλούσιοι οι Εβραίοι. Πλούσιοι, καλοφαγωμένοι και θα είχε το σώμα τους το λίπος που ήταν απαραίτητο για το σαπούνι. Και αφού το σχέδιο πρόβλεπε να χρησιμοποιηθούν οι καλοφαγωμένοι Εβραίοι, για να μην παραπονεθούν οι φτωχοί κι αδύνατοι, να μην παραπονεθούν που δε θα τους δινόταν η τιμή να προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο Τρίτο Ράιχ, βρήκαν οι Γερμανοί κάτι το καλό και γι' αυτούς. Τα κόκκαλά τους μπορούσαν να χρησιμεύουν για λίπασμα. Λίπασμα για τα χωράφια δεν βγάζανε τα εργοστάσια. Τα εργοστάσια σχηματοποιούσαν το μολύβι. Κι έτσι, θα μπορούσανε

να λιπάνουνε τα χωράφια τους με των Εβραίων τα κόκαλα. Να χτενίζουν τα μαλλιά τους με τσατσάρες, που είχαν γίνει με των Εβραίων τα κόκαλα. Να στολίζουν τα γραφεία τους με μπιμπελό επιχρυσωμένα, καμωμένα - γιατί όχι; - με των Εβραίων τα κόκαλα.

Αν μάντευαν οι Εβραίοι τι τους έμελλα να πάθουν, για που τους πήγαιναν, θα κατέβαιναν από τα τρένα, θα 'πνιγαν οι μάνες τα παιδιά τους, οι αδερφοί τις αδερφές τους, οι άντρες τις γυναίκες τους... Ύστερα, αυτοί που θα 'μεναν θα έτρεχαν να ξεσχίσουν με τα νύχια τους τις καρδιές του καταχτητή. Αν προλάβαιναν, φυσικά, γιατί ο καταχτητής θα τους σκότωνε πιο μπροστά. Αν ήξεραν, όμως, για το σαπούνι και για το λίπασμα, θα προτιμούσαν να πνίξουν τ' αγαπημένα τους πρόσωπα, να κοκκινήσουν στο αίμα τους δρόμους της πατρίδας, παρά να τραβήξουν για

Ο ΔΙΩΓΜΟΣ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΤΗΣ ΞΑΝΘΗΣ

πατρίδας, παρά να τραβήξουν για επάνω. Έλπιζαν οι Εβραίοι, έλπιζαν ότι μια μέρα θα ξαναγυρίσουν. Κι ο Βαγγέλης, τη μέρα εκείνη της παγωγιάς, όταν τον αποχαιρετούσε στο σταθμό, έλπιζε ότι θα τον ξαναδεί το Ζάχο...

Ο Ζάκος του είχε μηνύσει να μην κατέβει στο σταθμό. Μα ο Βαγγέλης κατέβηκε, γιατί πολύ τον αγαπούσε. Πιστός και σ' αυτόν, όπως σ' όλες τις αγάπες του.

Κι άλλοτε ο Ζάχος είχε συμβουλέψει το Βαγγέλη ν' απομαχουνθεί από κοντά του. Τότε που τους καρφίτσωσαν στο στήθος το κίτρινο αστέρι και τους απαγόρεψαν να κυκλοφορούν από τους κεντρικούς δρόμους.

 Είναι επικίντυνο να κάνεις παοέα μαζί μου.

Τότε του είπε του Βαγγέλη και κείνο το άλλο:

Καλλιεργημένος όπως ήταν, με ξένες γλώσσες, έπιασε φιλίες με ένα δυο Γερμανούς. Πιο πολύ με το Χέρμπερτ, ένα ζωγράφο. Ζωγράφιζε κι ο Ζάκος. Κι η αγάπη τους στην ίδια τέχνη τους είχε κάνει αχώριστους. Παίρνανε τις παλέτες και βγαίνανε έξω και αφοσιώνονταν να ζωγραφίζουν. Ο Ζάκος δεν είχε μιλήσει για τη φυλετική καταγωγή του στο Χέρμπερτ.

Ήταν ένα πρωινό και ανέβηκαν ψηλά στο βουνό να ζωγραφίσουν. Ο ένας τα ρόδινα χρώματα της ανατολής ο άλλος δυτικά, πως παλεύει η νύχτα με το φως. Πως το φως έκανε κατοχή στη νύχτα. Δυο διαφορετικοί πίνακες καμωμένοι την ίδια ώρα.

Διπλωματικός υπάλληλος ο πατέρας του Χέρμπερτ, είχε περιοδέψει με την οικογένειά του όλη την Ευρώπη. Πριν κηρυχτεί ο πόλεμος βρίσκονταν στην Αγγλία...

Ακούγαμε για το γαλάζιο σας ουρανό, Ζάκο, και ποτέ δε φανταζόμασταν αυτό το θαύμα. Εκεί στο Λονδίνο, μαύρα τα πάντα. Μπορείς να βρεις ουρανό, να τον ροδίζει ο ήλιος; Κι όπου να γυρίσεις, βρωμοεβραίοι.

Έμεινε μετέωρο του Ζάχου το χέοι, με το πινέλο να στάζει μπογιές.

 Γιατί αυτό το μίσος, Χέρμπερτ, στους Εβραίους; Και συ; Ένας καλλιτέχνης νομίζω ότι πρέπει να υψώνεται πάνω απ' αυτές τις μικρότητες... Τι θες να πεις Ζάκο; 'Οτι εσύ θα μπορέσεις ποτέ να ανεχτείς δίπλα σου ένα απ' αυτά τα σκουλήκια, χωρίς ν' αηδιάσεις:

 Πιστεύεις αλήθεια σ' αυτά; 'Η η σκοπιμότητα, το γεγονός ότι είσαι στρατιώτης, Γερμανός στρατιώτης, σε

υποχρεώνει να μιλάς έτσι;

 Το γεγονός και μόνο ότι δείχνεις ν' ανέχεσαι αυτά τα κτήνη τους Εβραίους, Ζάκο, με κάνει να απογοητεύομαι για σένα.

- Κι αν ήμουν και γω Εβραίος:

Γέλασε ο Γερμανός. Λύθηκε στα γέλια. Ύστερα σοβαρεύτηκε. Πήρε αργά αργά να καθαρίζει τα πινέλα του. Κοιτούσε κατάματα, ένα φαρμακωμένο μαχαίρι, κάρφωνε τα μάτια του Ζάκου. Πλησίασε κοντά. Είδε στο πρόσωπο του Ζάκου, στα χέρια του τις καφετιές βούλες, τον έφτυσε κι έφυγε.

Από κείνη τη μέρα, έκανε ότι δεν τον έβλεπε.

- Φαντάζεσαι, Βαγγέλη, ότι αν σε βλέπουν μαζί μου, θα σε χαρίσουν και σένα; Έτσι που μας σημαδέψανε, γίναμε αληθινός στόχος. Υποχρεωμένοι να βαδίζουμε από τα απόμερα, στα σκοτεινά... Φρόντισε να εκμεταλλευτείς, όσες ελευθερίες σου έχουν μείνει... Μια απ' αυτές είναι να περνάς με το κεφάλι ψηλά κι από τους κεντρικούς δρόμους, που για μας αποκλείστηκαν.
- Ποιά και η δικιά μου δουλειά να κυκλοφορώ από το κέντρο; Να υποχρεώνομαι να γονατίζω στα μνημόσυνα που κάνουν μεσ' στην πλατεία, κάθε δεύτερη μέρα;

Τρόμαξε όταν τον είδε και στο σταθμό:

 Φύγε, Βαγγέλη, μην προκαλείς ανώφελα. Μη διακινδυνεύεις άσκοπα!

Έκανε πως φεύγει... Κρύφτηκε πί-

σω από τα δέντρα. Κάθησε ως το μεσημέρι. Σχούπισε τα μάτια του και πνίγοντας το λυγμό του γύρισε στο σπίτι του.

Στ' αφτιά του αντηχούσαν τα λόγια του Ζάχου: "Μην προκαλείς χωοίς λόγο...".

Υπέφερε. Πεινούσε. Δούλευε. Αδυνάτιζε. Μισούσε και αναζητούσε τον τρόπο, πως θα μπορούσε να βοηθήσει στο ξεσχλάβωμα. Πως θα μπορούσε να βοηθήσει, ν' αποτινάξουν από πάνω τους την μπότα, που τους έχοβε την αναπνοή... Παραμερίστηκαν τώρα οι πρώτοι οραματισμοί: να γίνει τούτο, να γίνει εχείνο, για να καλυτερέψει τη ζωή στην πόλη του. Τώρα, εκείνο που έπρεπε να σκεφτεί ήταν πως θα μπορέσουν να ζήσουν λέφτερα. Γύρω, παντού πείνα, σκλαβιά, όλεθρος, αγωνία. Όλοι οι Γραικοί πεινούσαν και αγωνίζονταν πως θα οικονομήσουν ένα κομμάτι ψωui...".

(Ο Στέφανος Ιωαννίδης γεννήθηκε στην Ξάνθη όπου και ζει μόνιμα.

Στα γράμματα εμφανίσθηκε το 1958 με τη συλλογή διηγημάτων "Οι πρώτες φλόγες", πρώτο κρατικό βραβείο επαρχιακής λογοτεχνίας.

Ακολούθησαν οι ποιητικές συλλογές "Πυρωμένη άμμος" (1961), "Ποιήματα 1958 - 1973", τα μυθιστορήματα "Τα παιδιά των πελαργών" (1965), "Το παιχνίδι με τον μαγνήτη" (1974), "Αποκήρυξη" (1976), "Οι Ντεγκτσήδες" (1981).

Σε μετάφραση από τα γαλλικά κυκλοφόρησε "Το Apartheid και η στρατευμένη νοτιοαφρικανική ποίηση". Το 1980 το κλιμάκιο Θράκης του Κρατικού Θεάτρου Βορείου Ελλάδος ανέβασε το έργο του "Στη γέφυρα του Λουλέ Μπουργκάζ". Δημοσίευσε τέσσερις εργασίες σχετικές με την ιστορία της Ξάνθης. Από το 1962 κυκλοφορεί το περιοδικό "Θρακικά Χρονικά". Τιμήθηκε από την Ακαδημία Αθηνών)

זכרונות XPONIKA

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

> Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο: Ο Πρόεδρος του Κ.Ι.Σ.

> > Ιωσήφ Λόβιγγερ Σουρμελή 2

Τα ονόματα των Εβραίων στα Γιάννινα

Του ΙΩΣΗΦ Μ. ΜΑΤΣΑ, φιλολόγου

Εις μνήμην Χρίστου Σούλη (1892 - 1951)

Ο αείμνηστος δάσκαλός μου Χρίστος Σούλης έδειχνε ζωηρό ενδιαφέρον για την ιστορία των Εβραίων των Ιωαννίνων και φρόντιζε να περισώσει από τον αφανισμό τα μνημεία του πολιτισμού τους. Με τούτη τη συλλογή των χυρίων ονομάτων, τα οποία χρησιμοποιούσαν οι Γιαννιώτες Εβραίοι, αποδίδω το ελάχιστο από όσα οφείλω στη μνήμη του και με συγκίνηση αποθυμούμαι τα φιλικά προς τους Εβραίους αισθήματά του και τις προσπάθειες που είχε κάνει, πριν από δέκα χρόνια, για να σώσει δυστυχώς χωρίς αποτέλεσμα την οιχογένειά μου από τα νύχια των χιτλεοικών.

ια την όσο το δυνατόν πληφέστερη συγκέντρωση του υλικού της συλλογής, άντλησα από πηγές γραπτές (μητρώα, "κετουμπόθ", το βιβλίο θανάτων της Ι. Συναγωγής και πολλές σημειώσεις σε παλιά βιβλία και χειρόγραφα²) κι από τη ζωντανή παράδοση³, που συγκράτησε τους λαϊκούς τύπους, τα χαϊδευτικά κι υποκοριστικά, τα σκωπτικά και τα παρατσούκλια. Παραθέτω τα ονόματα σε απλούς πίνακες, χωρίς να επεκταθώ στη γλωσσολογική διερεύνησή τους.

Οι Εβραίοι των Ιωαννίνων, που μιλούσαν πάντα την ελληνική γλώσσα⁴ στο γιαννιώτικο ιδίωμα και με μια ιδιάζουσα τραγουδιστή προφορά, κρατούσαν αυστηρά τις εβραϊκές θρησκευτικές παραδό-

σεις κι έδιναν στα παιδιά τους τα ονόματα των προγόνων τους, που περιέρχονταν έτσι διαδοχικά από γενιά σε γενιά.

Τα βαπτιστικά αυτά ονόματα ήταν καθαρά εβραϊκά (εκτός από λίγα θηλυκά) κι απαιτούσαν μια ξεχωριστή εβραϊκή προφορά. Οι κάτοχοί τους όμως είχαν την ελληνική ακουστική αντίληψη και "όδωση" των φθόγγων και δεν μπορούσαν να προφέρουν ασυνήθεις για τα γλωσσικά τους όργανα αρθρώσεις. Γι' αυτό τα παράλλαζαν και τα πρὸσάρμοζαν στο ιδίωμα που μιλούσαν. Έτσι π.χ. το Γιααχώβ έγινε Γιακός, το Γεσουλά έγινε Γιουσλάς.

Στα βαπτιστικά ονόματα βάζω για λήμμα τον καθιερωμένο από τους ραβίνους επίσημο τύπο, κι ακολούθως παραθέτω τα παράγωγα, δηλ. τους υποκορισμούς, τους τύπους της παιδικής γλώσσας και τους μετασχηματισμένους λαϊκούς τύπους. Κριτήριο για τη σωστή αναγωγή ενός ονόματος σε ορισμένο λήμμα, έχω την ερμηνεία που έχει δώσει ο λαός. Πιστεύει λ.χ. ο λαός πως το Πούλα προέρχεται από το Εστέρ κι όχι από το Σάρα, Σαροπούλα, όπου εύχολα μπορεί να το αποδώσει κανείς. Απέφυγα να περιλάβω στη συλλογή τα νεότροπα παράγωγα και τα ξενοφερμένα, όπως τα Μάκης, Ζακ κ.τ.τ.

Σχεδόν όλα τα αρσενικά κύρια ονόματα συναντώνται και ως οικογενειακά στον αρχικό επίσημο τύπο που κάποτε σ' ένα παράγωγο, όλοι δε οι υποκορισμοί τους έχουν μεταπέσει σε παρωνύμια. Αντίθετα, δεν παρετήρησα να μεθίσταται το οικογενειακό σε βαπτιστικό.

Από παράδοση αναφέρεται πως στα παλιά χρόνια οι Γιαννιώτες Εβραίοι δεν είχαν ξεχωριστά οικογενειακά ονόματα, αλλά καθένας έπαιονε δίπλα στο βαπτιστικό του και το όνομα του πατέρα του7. Έτσι γινόταν μια σύγχυση, που τους ανάγκαζε να εφευρίσχουν για τον χάθε συντοπίτη τους ένα παρωνύμιο, το "παρατσούκλι", συνήθεια που παρατηρείται σ' όλη την Ήπειρο. Η παράδοση συνεχίζει πως, όσα παρωνύμια ήταν εύηχα και αρεστά. στους κατόχους των, κρατήθηκαν αργότερα για οικογενειακά ονόματα. Η έρευνα επαληθεύει εν μερει τα παραπάνω, γιατί συναντούμε από τον 16ο ακόμα αιώνα οικογενειακά ονόματα που δεν προέρχονται από βαπτιστικά. Από μια στατιστική καταμέτρηση πάνω σε επίσημους ονομαστικούς καταλόγους, όπου τα παρωνύμια αποφεύγονται, των ετών 1890 -1910, παρετήρησα πως τα δύο τρίτα έχουν ένα ξεχωριστό οικογενειαχό όνομα και το ένα τρίτο έχουν στη θέση ένα από τα βαπτιστικά.

Στον πίνακα των οικογενειακών ονομάτων παρέθεσα όλους τους εν χρήσει τύπους, επίσημους και ανεπίσημους και τα παρωνύμια. Εντύπωσα με αραιωμένα γράμματα όσα έχουν περισσότερους κατόχους και υπέδειξα εκείνα που προέρχονται από την

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

να που προέρχονται από την εβραϊκή γλώσσα.

Για την απόδοση των φθόγγων, που λείπουν από το ελληνικό αλφάβητο. χρησιμοποίησα ορισμένα γράμματα και συμπλέγματα του γαλλικού αλφαβήτου: το b, g, d, ch, dj, tch και πt, που πρέπει να προφέρονται όπως στις λέξεις: μπάρα, γκάζι, ντούρο, χασιά, τζιαμί, πατσιάς, κάν' τε (κάνετε). Τους υπερωϊκούς φθόγγους κε, κι, χε, χι, για να προφέρονται όπως στις λέξεις χώμα, κόρη (και όχι όπως στις λέξεις χώμα, κόρη (και όχι όπως στις λέξεις χέρι, κέφι, κ.λπ.), τους υπέδειξα έτσι: κε, κι, χε, χι.

Α΄ - ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΑΝΔΡΩΝ

Ααρών, Αρόν Αρός, Χαρός, Αρονάκης, Νάκιας. Αδά, Αβισάϊ, Αφσάϊ, Αβραάμ, Αβραμάκης, Αβραμάκης, Αβραμής, Αβραμούλης, Μούλης, Αβραμίκος, Μίκος δάμος, Μάτch⁸, 'Αντζελος, 'Αγγελος, Αργέ [= λέων], Ασέρ⁹.

bαρούχ, Βαρούχ, bεναγιά, bενξιαμίν, bεν - τσιγιόν, τσιγιόν, Σιών, bετσαλέλ, bεχόρ, bεχοράκι, Χορ, bεχορατchούλη, bεχορόπου-

) oc

Γκαβοιέλ, Γαβοιήλ, Γκαβοέλ, Γιακώβ, Ιακώβ, Γιακός, Γιακούλης, Κούλης, Κος, Γιακλής, Γεουδά (Ιούδας), Γεουδάκης, Γεουδάκης, Γιουδάς, Γιούλης, Γκιούλης, Γκούλιας, Γεσαγιά (Ησαΐας), Γιασαγιάς, Γεσουά (Ιησούς), Γιουσάς, Γιόσας, Γεσουλά, Γιουσλάς, Λας, Γιουσλόύζς, Γκιουσούλ΄ς, Γκιουσούλ΄ς, Γεχιέλ, Γινόν, Γιουσέφ, Ιωσήφ, Γιοφεφίκος, Γιρμιγιά (Ιεσεμίας), Γισάϊ (Ιεσσαί), Γισραέλ, Γιοχάκ, Γιστρέλι, Τέλκος, Τέλης, Γιιτοχάκ, Ισαάκ, Τσάκος, Χάκος, Τσακούλιας.

dαβίδ, Δαβίδ, dαβ'jon, djon, dαβής, dάβος, dαβόπουλος, dαβούλιας, Tchov, Theovias, dανιέλ, Δα-

νιήλ, dανέλ, dανελάχης.

Ελγιασάφ, Λιασάφ, Ελιγιάου, Ηλίας, Ελιγιά, Λ'γιά, Λιάχο, Λίας, Έλγιο, Λ'γιέτο, Ελιέτζερ, Λέτζερ, Ελισά, Λιασάκης, Εμανουέλ, Μανουέλ, Μανέλ, Εσαρά, Γιζαρά, Έζρας.

Geoechom, Geoσόν., Ζώης, Κα-

λέβ, Καλέφ.

Ματαθιά, Ματαθίας, Ματαθιούλης, Μάτος, Μάτης, Ματολίαχ, Ματοίλ, Μεγιοχάς, Μεήρ, Μεγήρ, Μεναχέμ, Μιναχέμ, χέμος, Μιχαέλ, Μιχέλ, Μπέλος, Ακέλος, Μαρθεχάϊ (Μαρδοχαίος), Μουρτουχάι, Μουτουτάϊ (σκωπτ.), Μόρδος, Μάρκος, Μουκόν, Μουκλίκος, Μουσούλιας, Μόϊζε (ξεν.), Μουτέ (σκωπτ.).

Ναχαμάν, Ναχμάν, Ναχούμ, Ναούμ, Κουμ, Νισίμ, Νισιμάκης, Νισιμάκιας, Τchiμ, Νεχεμιά, Να-

χαμιάς, Νεχαμίας.

Οβαδιά, Βαδιάς, Ουφιέλ, Γφέλης, Γφελ, Γφελάκης, Νέλιας.

Πενιέλ, Πινχάς.

Ραχαμίμ, Μίνη, Ραφαέλ, Ραφαήλ, Ρ'φέλι, Ρουφέλ, Φέλιας, Ρεουβέν, Ρουβέν, Ρίζος (παλ.).

Σααδιά, Σαbεθάι, bέσο, bεσάκης, Σαλβατώρ (νεώτερο), Σαούλ, Chαλόμ ('Αρτης), Σεαλτιέλ, Σαλής, Σεμ - τοβ, Σιμτόβι, Σinτός, Cheμαγιά, Chελομό, Σολομών, Σελομός, Σιλομάκης, Mátcho, Mátchuo, Chémo¹⁰, Chemoύλης, Cheμουέλ, Σαμουήλ, Σαμουέλ, Σιμέλ, Μέλιας, Σιμιλάκης, Μέλος, Μίλκος.

Σιμάν - τοβ, Σιμαντός, Chumóν (Συμεών), Συμών.

Τζεχαφιά, Ζαχαφίας, Τσαdικ, Τσαdίκος, Τσαdοκ, Χαγίμ, Χαΐμ, Χαϊμάκης, Χάι, Χανέν, Χανόχ.

Β΄ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Αζίζα (παλ.), Αρχόντω¹¹, Αρχοντοπούλα, Χοντοπούλα (παλ.), 'Αστρω, Αστρούλα.

bιμ**b**ω.

dελίσια, Διαμάντα¹², Διαμάντω, Διαμαντούλα, Μαντούλα, Διαμαντίνα, Τίτα, diσιάτα (ξεν. παλ.), dίνα, divoύλα, d'voύλα.

Εστέρ, Στερ, Στερούλα, Στερίνα, Εσθήρ, Ιστήρ, Στεροπούλα, Πούλα, Ευτυχία, Ευτυχούλα, Χούλα, Ευθυμία.

Θράτσια.

'Ida.

Καλή, Καλομοίρα, Μοίρω, Καλορήνη, Ρηνά, Ρηνή, Κλάρα, Κυρά, Κυράτσα.

Λεά (Λεία), Λιά, Ιλιά, Λούλα, Λούτchov, Λουίζα. Μαλκά, Μαλκούλα, Κούλα, Μάλκω - κεσιω, Μαργαρίτα, Ρίτα, Μιριάμ, Μαριάμ, Μαριάννα, Μέριω, Ματζαλ - τοβ, Ματζάλτω, Μαζαλτώ, Τζούλια, Μηλιά, Μήλια, Μ΄ λιά, Μήλω και παρετυμολογικά Αιμιλία.

Πέρνα, Περνούλα, Πολυχρόνω (παλ.).

Ραχέλ (Ραχήλ), Ραχελίνα, Ριβκά, Ρεβέκκα, Ριφκά, Ριφκόλα, Ρίφκουλα, Ρέφκω, Ρίζω, Ριγίνα, Ριζίνα, Ρίζινούλα, Ρόσα, Ρόζα, Ροζίνα.

Σαρρά (Σάρρα) Σαρούλα, Σαροπούλα, Σαροπούλα, Σαρίνα, Νίνα, Σαρίνα, Σέβα, Σιμχά, Σιμχούλα, Σίμχω, Chochava, Σωσάνα, Σουλτάνα, Σπεράντζα, Στάμω, Σταμάτα, Σταμέτα, Σταμούλα, Μέςhω, Μουλίκα, Λίκα, Στοργύλα (παλ.).

Τέλια, Τζαφείρα, Ζαφείρα, Ζαφειρίνα, Φίρω, Τζόγια, Τζογούλα, και κατά παρετυμολογίαν Ζωή,

Τοβά, Τοβούλα.

Φαλχόνα (παλ.), Φίνα, Φινούλα, Φ'νούλα, Φανή, Φανούλα, Φλώρα, Φλώρη, Φουρτουνή, Τού-

νη, Φωστήσα (παλ.).

Χαβά, Χαβούλα, Χάιδω, Χαϊδούλα, Χανά, Χανούλα, Χανέσιω, Χάνα, 'Αννα, Αννέτα, Χουφσάνα, Χουσή, Χρυσφάνα, Χουσή, Χρυσφάνα, Χουσή, Χρυσάνα, Χ΄σάνα, Χρυσόλα, Χρυσόλα, Χρυσόλα, Χρυσόλα, Χρυσάνα, Χρυσόλα, Χρυσάνα, Χρυσάνα, Χρυσάνθη (νεωτ.).

Γ΄ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΆ ΟΝΟΜΑΤΑ (ΕΠΩΝΥΜΑ ΚΑΙ ΠΑΡΟΝΥΜΙΑ)

Αbdula (εβρ.), Αλκαλάι και Αρκαλάι, 'Ακο, Ανιώνιος', Ασκενατζή (εβρ.), Αμόν, Αντράλας, Αλbάλα, Απτσή, Αρub (εβρ.) Αράπ'ς, Ατάς (εβρ.), Αχάμ - Αβράμ, Αχάμ - Γιτσάκ, Αχάμ - Μιχέλ^μ, Αρκάτος'.

Βάκαφας, babokεφ (εβφ.), badel, bαχλάβα, bakabh, bακόλας, babtjn - bαφ - Chémo¹⁶, bubáras, bativos, Βεδάλ (εβφ.), Βετούλης και Βιτούλη, Βελέλης και biλέλ ή bιλές, biλιούλ, bέκα, bétos, bétchkas, betuhkar, Βήτα, Βίδας, bλέτσας, bεκιάφης ή bικιάφ και bιτσιάφ, bεϊκάκα, béης, Βολός, bόκας, boφδάλης, boudφή, boucht, bóbios, birour (εβφ.), bιφλίτη, Βφαχωφίτης, Βωβός.

Γαλανός, Γελή, Γενή (εβο.), Γερο πάπο, Γεριχέμ, Γιτσχακή και

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΒΡΑΙΩΝ ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΙΝΑ

οο πάπο, Γεοιγέμ, Γιτσγακή και Ισχαχή, Γιαchac (εβο.), Γιοχανάν (εβρ.), Γούλα, Γουδούλης.

dái (εβρ.), Δαιμόνιος, dαλγιάν (εβο.), duxo, dάμο και daμ, dέλος, deκάστοο, doλμάς, dóστη, Δοαγουμάνος, dέντε ('Aotus).

Ζαμπαχάρα, Ζάρκος, Ζαρομύ-

Gαβομάτος, Gαδόλ (εβρ.), Gavή (εβο.), Gεϊνάμ (εβο.), Gεβίο (εβο.), Gigvos, Godas, Gόλιος, Gόρτζιος, Gοτζέλ, Gοιντζ, Gou chάρος, Gούλιαρας.

Καδιλή, Κάικας, Κακανίστρας, Καλαμάρας, Καλαμπόκας, Καλώνυμος, (στα εβοαϊκά Καλωνυμός), Καλχαμιράς (εβρ.) Καμάρας, Καμόντο, Καμπανάρης, Kantos, Καπλάν, Καπούλιας16, Κάρας, Καράρας, Καράκλας, Καραρίτας, Κασχούση, Καστοριανός, Katch. Κατοάπας, Κατσούρος, Κατσάνος, Κατσίδης, Κατσίκας, Κατσ'κούλιας, Καψάλης, Κέκος, κετς, Κικ, Κλουπ, Κηνή, Κοέν (εβο.), Κόκκινος, Κονέτς, Κοντήλ, Κορίτος, Κοτοπούλη, Κοτσίρος, Κουχού, Κοτούλας, Κουτ'ς Κουλίγια, Κουμβρούτς, Κούτεh' κος, Κουντουραντζή, Koutcomút's, Κοφίνο και Κοφίνας.

Λαζαρής, Λάγιος, Λάλος, Λάμιας, Λαμέρης17, Λαμπιριάνο, Λαφαζάνος, Λεβή (εβο.), Λελ, Λιαtchov, Λιάσκος, Λούκας,

Λούφχος, Λιάρου. Μαγιάς, Μαζού, Μακαλής, Μωλακάνης, Μαλαζιά, Μάλτης, Μαμ. Μαραμένος, Μαρκάδα, Μάτσα, Μάστορας, Μαζούμ'ς, Μαυρογένης, Μεερά (εβρ.), Μέντζος, Μιλέ, Μιγιονί, Μιζάν ('Αρτης), Μορένου, (εβρ.), Μπαλωμένος, Μπαρμαλίγιας, Μπαρμπατσάκος, Mochos, Μόσκος, Mouchavή, Μουλάτος, Movtchuas.

Ναφταλή (εβο.), Ναχμίας (εβο.) και Ναχουμίγιας, Νεγοίν, Νεκ, Νοικοκύρης και εβρ. οικοκύρ.

Όσμο (εκ Κερκύρας).

Παλιός, Πάπαρος, Παπής, Παπλωματάς, Παράρος, Παρίτς (εβο.) Πατάς, Πατέρας, Παtich (εβο.), Πατchάs, Πίτch, Πιτσιοίλο και Πιτσιρίλο18, Πλάτουνας, Πολίτης, Πραματευτής.

Pαbάν (εβρ.), Pachóva, Ρόλιας, Ρούσο.

Σαdάλας, Σακάτης, Σαλαώρας,

Σαλή, Σαμαρία¹⁸, Σαμάς (εβρ.), Σαματσούλης, Σαμουηλίδης, Σαbά ('Αρτης), Σαμπαστάχα, Σάρδα, Σαρέτας, Σβόλης, Σεζάνα, Chabos, Chaκατούρας, Chέβαχ, Chibόλεθ (εβρ.) και Chibόλιας, Σίδης, Σινιάς, Σχίνιος, Chiφχός, Chivavóς, Σταυρωμένος, Στρωματάς.

Τάμbα, Ταμbέζο, Τεπελένης, Τερλελίδης, Τζακάρ, (εβρ.), Τελίκαρ, Τζιάλας, Τζιανανές, Τιστιτής, Τρικαλινός, Τσαρφατή (εβρ.), Τσίτος, Τσακτσίβα, Τσακλής, Τεhανάπας, Τεhαπαλάμος, Τσεφ, Tche, Τσιλιπάπ.

Φέγγας, Φεφ's, Φιdάν, Φicht, Φόρτη, Φράcht, Φρύδης.

Χαβόλαος, Χακίμ, Χαλάζης, Χαλdούπης, Χαλκωματάς, Χαμέτς (εβο.), Χέφετς (εβο.).

Δ' ΑΝΔΡΩΝΥΜΙΚΑ

Αποστίνα, Αχαμίτσα, bakabina, bαχλαβού, bέλοβα¹⁹, bέλινα, bελοπούλα, bεχόρα, bοχορούλα, Βωβού, Γεουδού, Γιαλομίνα, Γιουσλού, Gαμίλοβα, Gόρτζω, Gιgnoβα, Gouliarpiva, Ζώηνα, Καμάροβα, Καραρίτοβα, Κέκοβα, κίνα, Κοφίνοβα, Λαδού, Λιάρου, Μαλακάκοβα, Μαρφού και η Μαρφέ, Μαζούμοβα, Μιζάνοβα, Μόσκοβα, Μουλότοβα, Μουτίνα (ο Μουτές). Παπίνα, Φέγγοβα, Χαρλού, Χωλάζοβα, Χανόχουβα.

Ε ΘΗΛΥΚΑ ΠΑΡΩΝΥΜΙΑ.

Βραχού, Κολαρίστρα, Κουchπεντού, Tugua, Τζιούνοβα, Φαρμακού, Φράγκα.

Υποσημειώσεις:

- 1. "Κετουμπά" ήταν η χειρόγραφη ληξιαρχική πράξη γάμου, συνταγμένη από τον ραβίνο.
- 2. Αξιόλογη πηγή μου στάθηκε το χειρόγραφο βιβλίο διαζυγίων του Αρχιρραβίνου Χαχάμ Ραμπί Χαγίμ από το 1856 ως το 1876.
- 3. Η παράδοση αυτή τείνει να εξαληφθεί γιατί έχουν απολεσθεί κατά τα 9/10.
- 4. Β. Ι. ΜΑΤΣΑ: Γιαννιώτικα εβραϊκά τραγούδια στο περιοδικό "Ηπειρωτική Εστία", έτος Β' (1953) σελ. 588 και σε αυτοτελές ανάτυπο σελ. 6.
- 5. Το πρώτο αγόρι έπαιρνε το όνομά του προς πατρός, πάππου, το δεύτερό του προς μητρός πάππου και τα κατοπινά τα

ονόματα των θείων. Η πρώτη θυγατέρα έπαιργε το όνομά της προς μητρός μάμμης к.о.к. ПВ Michael Molho, Usos y costumbres de los Sefardies de Salonica, Madrid 1950, σελ. 67.

- 6. Δεύτερο στη σειρά βάζω τον αντίστοιχο ελληνικό τύπο από τους Ο! Όταν αυτός δεν είναι εν χρήσει, σημειώνεται μέσα σε παρένθεση.
- 7. Π.χ. τα παιδιά του Αβραάμ Μωσέ, ο Ισαάκ ή ο Ιακώβ, φέρονταν ως Ισαάκ Αβραάμ, Ιαχώβ Αβραάμ το παιδί του Ισαάχ Αβραάμ θα λεγόταν Αβραάμ Ισαάχ x.o.x.
- 8. Το Match προήλθε από τον Αβραμάτελ, όπως προφέρεται στο τοπικό ιδίωμα το Αβραμάκης.
- 9. Ο καθηγ. Σ. Κουγέας (Αρχείον Σταύρου Ιωάννου, Ηπειρ. Χρονικά, τομ. 14, 1934, σελ. 321) το ανέγνωσε Ασάρ.
 - 10. Έτσι εις Σ. Κουγέαν, ενθ. ανωτ.
- 11. Το Chέμο μαρτυρείται από το 1585 και φαίνεται πως απαντά μόνο στην Ήπειρο και την Κέρκυρα, κι έχει ιταλική κατάληξη, όπως το bέβο. Οι παλιοί Γιαννιώτες Ραβίνοι δεν το σχετίζουν με το Σαμουήλ, όπως το σχετίζει ο Π. Αφαβαντινός. Ηπειρωτικόν Γλωσσάριον, Αθήναι 1909 σελ. 102.
- 12. 'Αξια ιδιαιτέρας προσοχής είναι τα παλαιά θηλυκά ονόματα με καθαρώς ελληνική και μάλιστα λαϊκή προέλευση.
- 13. Στους Εβραίους της Θεσσαλίας απαντά ο τύπος. Διαμάντι.
- 14. Στο μητρώο του Δήμου Ιωαννιτών βρήκα πολλά νεώτερα θηλυκά ονόματα, όπως τα: Αλίκη, Γέτη, Γιαφούλα (εβο.), Ελπίς, Έλδα, Ζουλί, Ζανέτ, Λιζέτα, Λεοντίνα, Ιερουσαλήμ, Σάντρα, Σύλβια, Στέλλα, Ματθίλδη, Νέλλη, Στέλλα, Σιώνα, Σο-
- 15. Ανιώνιος= παραφθορά του Αιώνιος (Μαρτυρία του 1859).
- 14. Με πρώτο συνθετικό το Αχάμ (= ραβίνος) απαντούν και άλλα επώνυμα.
- 14. "Ένας οβριός Ακράτος" σημειώνεται σε παλιό έγγραφο (Σ. Κουγέα, ενθ' ανωτ. σε. 27).
- 16. Με το προταχτικό bap (= υιός του -) εκφέρεται το πατρώνυμο των απορφανισθέντων πριν από τη γέννησή τους. Σ' αυτούς έδιναν το κύριο όνομα του πατέρα.
- 17. Καπούλιας ήταν το οιχογεναιχό του ποιητή Γιωσέφ Ελιγιά.
- 18. Εις Σ. Κουγέαν ε.α. σελ. 89, εσφαλμένα: Πιτζιρίλο.
- 19. Αναφέρεται μόνον στο β' χουσόβουλλο του Ανδρονίχου Β' στιχ. 56 ('τα τε παιδιά του Λαμέρη, του Δαβίδη και του Σαμαρία") βλ. περ. "Ηπειρωτική Εστία" Α' (1952) σελ. 117.
 - 20. Βλ. προηγούμενη σελ. 101, σημ. 2.
- 21. Η ανδρωνυμική κατάληξη oba απαντά σποραδικά στην περιφέρεια του κά-

Συνέχεια από τη σελ 2

και να αισθάνομαι όχι απλώς φίλος, αλλά κάτι περισσότερον, οιονεί ως αδελφός εν τη πίστει περί του Ενός Θεού, του τρισυποστάτου δι' ημάς. Αναμφιβόλως οι θεολόγοι επιστήμονες και μάλιστα οι καθηγηταί των θεολογικών σχολών επιτελούν σπουδαίον έργο συγγραφικόν και διαφωτιστικόν, διεθνούς πολλάκις αναγνωρίσεως.

Σεβασμιώτατε,

Επιτρέψατέ μοι παρεκβατικώς να στρέψω τον λόγον εν συντομία προς τα καθήκοντα του επιστήμονος Θεολόγου έναντι του Ανθρώπου, παντός ανθρώπου, ασχέτως της οιασδήποτε διαχρίσεως, χριστιανού ομοδόξου ή ετεροδόξου, αλλογενούς και αλλοθρήσκου της αυτής ή άλλης φυλής της διαχρίσεως των κοινωνικών, πολιτικών, πολιτειακών και οιωνδήποτε άλλων εμφανιζομένων μορφών διαβιώσεως των εν κοινωνία τινί ζώντων συνανθρώπων μας. Ισότης φύλων και φυλών νοείται καλύτερον, αν αναλογισθώμεν τι είναι ο "'Ανθρωπος", το πλάσμα τούτο του πανσόφου Θεού η κορωνίς της φύσεως και της όλης αισθητής δημιουργίας το τελειότατον ον. Αυτό το ον διακρίνεται, εξέχει και προβάλλεται υπέρ πάντα τα ζωικά όντα εκ του ότι "φύσει ορέγεται του ειδέναι", κατά τον Σταγειρίτην φιλόσοφον Αριστοτέλην, και τέρμα ή κορεσμός της προς γνώσιν ορέξεως τούτου δεν υπάρχει. Ποίον δε είναι το στοιχείον, το υπό του Πλάστου δοθέν εις τον 'Ανθρωπον, ώστε να υπερβάλλη πάντα τα όντα της Φύσεως, να πραγματοποιή καταπληκτικά επιτεύγματα, όπως το επικόν μεγαλούργημα της προσεδαφίσεως εις την Σελήνην και της προσπαθείας να φθάση και εις πλέον απομεμακουσμένους αστέρας; Ποίον είναι το στοιχείον που τον αναδειχνύει τον ηγεμόνα, τον δαμαστήν και τον κυρίαρχον των τε φυσικών δυνάμεων και των ζωικών όντων απάντων; Το στοιχείον τούτο είναι το του "Νου" κριτήριον, το λογικόν, το και ηγεμονικόν, το πνευματικόν και πράγματι Θείον, το από Θεού εμφυσηθέν εις αυτόν ιδιαίτερον στοιχείον, το διακρίνον και χαρακτηρίζον τον άνθρωπον εν πάσαις ταις εκδηλώσεσιν αυτού, ως ψυχοσωματιχού όντος, ζώντος, δρώντος, εξελισσομένου επί τα πρόσω και προοδεύοντος συνεχώς και ακαταπαύστως, αναζητούντος και ανακαλύπτοντος και δημιουργούντος εν αειχινήτω ορμή αδιαλείπτως το νέον, το πρωτοφανές, το πρωτότυπον και πρωτόγνωρον.

Την προς γνώσιν επομένως φύσει ενυπάρχουσαν εις τον άνθρωπον ικανότητα δημιουργεί ο "Νους" αυτού. Εξ ου και ουδείς δύναται να κατηγορήση του πράγματι υπερτάτου τούτου αγαθού και να αμφισβητήση ότι ο "Νους" είναι το άριστον των καλών, άτινα εδωρήσατο αυτώ ο Πλάστης και Δημιουργός Θεός. 'Αλλωστε εν αυτώ έχομεν και το "κατ' εικόνα" του κτίσαντος. Ο Μέγας Βασίλειος εν επιστολή του προς τον Αμφιλόχιον Ικονίου (233. παρά Μ.32, 36 - 48) ομολογεί ότι "καλόν μεν ο Νους", άρα "και καλόν του Νου η ενέργεια" αν και ουχί πάσα τούτου ενέργεια. Διότι, "αειχίνητος ων ούτος πολλάκις μεν φαντασιούται περί των ουκ όντων ως όντων, πολλάχις δ' ευθυβόλως επί την αλήθειαν φέρεται". Η φορά δ' αύτη εντείνεται εκ της έξωθεν αγωγής και μορφώσεως, ιδία των Νέων, διαπλάττεται δε και ο ψυχικός του Νέου κόσμος και ο χαρακτήρ αυτού λαμβάνει την ανάλογον μορφήν και διάπλασιν.

Η δια της αγωγής και μορφώσεως ασχουμένη επίδρασις εις τας ψυχάς ιδία των νέων, εάν μεν είναι αγαθή, διαπλάττει και τον Νέον εις "καλόν καγαθόν", καλλιεργούσα εις αυτόν την προς το αγαθόν έφεσιν και την προς το αληθές ορμήν, τουναντίον δε την αποστροφήν προς το κακόν και το ψεύδος. Όσον δε καλλιεργείται παρ' αυτού η προς την αρετήν και την αλήθειαν έφεσις, επί τοσούτον ο άνθρωπος ανέρχεται τας βαθμίδας της αρετής και καταλαμβάνει βαθμιαίως το περιεχόμενον και την ουσίαν της αλήθειας, όσον τούτο είναι δυνατόν και επιτευκτόν εις την ανθρωπίνην φύσιν. Ενταύθα δε έγκειται και η μεγάλη ευθύνη ημών των Θεολόγων.

Οι Θεολόγοι και μάλιστα οι ευρείας μορφώσεως και οι συγγραφείς, αλλά και οι εν τοις σχολείοις εκπαιδευτικοί Θεολόγοι, καθήκον έχομεν, πέραν της επιστημονικής και εκπαιδευτικής μας επιδόσεως, καθήκον έχομεν να μεριμνώμεν και δια την επ' ωφελεία των πολλών δράσιν ημών, συγγραφικήν, ομιλητικήν, διδακτικήν, μορφωτικήν και εκπαιδευτικήν. Οι μη Θεολόγοι επιστήμονες, μάλιστα δε οι των θετικών επιστημών εκπρόσωποι, αποβλέπουν μόνον εις την τεχμηρίωσιν και απόδειξιν της ερεύνης των δι' έργων απευθυνομένων εις τους ευαρίθμους ειδικούς. Οι Θεολόγοι όμως δεν πρέπει να ενδιαφέρονται μόνον δια το ευάριθμον ειδικόν κοινόν, αλλ' οφείλουν να μην παραμελούν και το καθήκον των, όπως ωφελούν όσον πλείστους εκ των ανθρώπων".

עץ חיים היא

Δένδρον ζωής ειναι ή Τορά... (Παροιμ. 3:18)